† MEDITATIONUM LITANEVTICARUM TETRAS:

Þad er:

Fioorar Ydrunar Predik-

aner/ a þañ Almeñelega Ydrunar/ Bæna og

Betrunar Dag/ sem Arlega halldast a/

Epter

Kongl. Mayst. Allra Nadugustu Befaling/

þañ fioorda Fostudag epter Paaska.

Þriatr þeirra til Hymmessu/

Vt af þeim Spamañlega Texta/ Esa. 55. Cap. v. 6/ 7.

Eñ ein wt af hinū Evangeliska/ Matth. 3. Cap. v. 8/9/ 10.

Hvorium ad fylger

Ein Bænar og Þacklætis Predikun/

sem lesast ma j Hwsenu/

Þañ fyrsta Vetrar Dag

Samanskrifadar ed Einfalldlegasta

AF

Birni Thorleifs Syne/ Super. Hoola. St.

Þrycktar a Hoolum j Hiallta Dal/ Anno 1705.

Giøred Jdran **Trued Evangelio**

Marc. 1. v. 17.

MOSES

CHRISTUS

Ioh. 1. v. 17.

Løgmꜳled er fyrer Mosen wtgiefed/

Naad og Sañleikur er fyrer Jesũ Christũ ordeñ.

Allung

Aullum Sañtrande Mañeskium Oska eg Under
skrifadur Nadar & Fridar af Gude Fødur fyrer JEsū Christum j Krafte Heilags Anda.

MArger hafa læted þad a sier heyra sÿdañ eg þetta Prentverk til myñ leiste/ ad epter þvi miøg fæckade uñ Exemplaria/ einkū Sumarparts/ þessarar agiætu Postillu/ hvoria sialfur Author/ Sal. Hr. Gysle Thorlaks Son/ Sællrar Miñingar/ Hwsspostillu kallar/ þa være jñeleg Osk og Boon/ hun mætte uppa nÿtt þrickiast. Þetta hefe eg bæde heyrt og spurt. Og so sem eg veit mig ecke sialfum mier einungis fæddañ helldur og so þm̄ er mÿra Þienustu Gude til Dyrkunar & sier til Saaluhialpar Ræktar nÿta vil ia og kuña/ þa hef eg nu a þessū Vetre hialpt þessarar goodu Postillu þrickia læted/ & þ Sumarparteñ/ þar hañ hefur sialldnar þricktur vered & er þess vegna torgiætare/ Og þ epter þeirre Methodo sm̄ sialfur Author ad sier lifanda hefur læted sundur skipta. Eñ Ordsaker þar til eru þessar. Fyrst/ Osk og Epterlængan allmargra sem eg strax sagde hvørier þessa Bok villdu giarnañ faa/ hana Elska og Jdka. kuña eg þess vegna so margra epterleitne ei moostanda/ einkū þar eg sia þikiunst ad þa sem hier til længar elska giarnañ Gud og hañs Heilaga Ord.

J aðrañ maata/ med þvi eg þecke ecke þa Hwsspostillu hier a Lande ꝥ voru Moodurmaale/ sem take þessare fram/ eñ veit þo allvÿda einhvør strax med þurfa/ liet eg þessa fyrergillda.

J þridia lage/ læt eg mier sialfsagt heimsendt Vmtal/ ad breita ei þvi er betur ma fara/ liet þvi þessa elskudu & alkiendu Postillu under Þrick leggia. Nu þikiunst eg þad sia j Hende/ ad breiting hef eg giert þar sem eg þriar Predikaner vteluckte/ eñ jñsette þessar/ þar svara eg so til. 1. Sa Sal. Loflege Herra Gysle Thorlaks Son/ erfidade fyrer þm̄ tilskipudum Bænadøgum j siñe Tijd/ so eingeñ þyrfte a þm̄ ad sakna H. Guds Ords/ hvørt til Kyrkiuñar kiæmest edur ei. Eñ nu er nockud afbrugded Vanañū/ þar þetta Stipte hefur sig þvi

ödru samlÿkt j þvi/ ad Bænadagar a Misseraskiptum værdust uppa fyrsta Dag Sumars og Veturs Missera. 2. Þikiunst eg sia/ ad allvÿda er so ørdugt Kyrkiu Vegr a Lande voru/ ad sa Extraordinarie Bænadagur verdur um̃ þañ Tÿma ei af øllum so soktur/ þess vegna hefe eg teked mier fyrer Hendr epter Loflegu Epterdæme þess Sal. Herra ad utleggia þa Texta/ bæde til Hámessu & Aftañsaungs/ sem Kongelegr Nad hefur befalad hier j Lande/ so vel sem j ødrum hÿs Londũ og Rÿkium/ brukast skylldu/ Nefnelega epter allra Nadugustu Befalning Kongr Christians 5. (Hálofslegrar Miñingar) Dateradre Dag. 27. Martij/ Anno 1686. Og nu Endurnÿadre af vorũ Allranadugasta Arfa Herra og Konunge/ sem hÿs Forordning j hañs Allranadugasta Missive til mÿn utvÿsar/ daterudu a Kaupenhafnar Slote 1702. Dag 11. Aprilis. A hvørium Deige hñ hefur oss boded til einkada Texta yfer ad hafa. Hier uti Uppbygge eg ecke neitt Kyrkiu Foracktara Skiool/ sama Dag sem til Kyrkiu siñar komest gieta. Hefe eg j siñe næst þessu/ med Herrans Hialp/ ad lata prÿckia Vetrar Part þessarar goodu Postillu/ og hønum medfylgiande eina Heÿtdags Predikun/ & adra a þañ fyrsta Sumardag/ hvar til eg skal þvi fusare sem eg sie og merke ad moot þessu mÿnu Litla Erfide/ verdur af Foolke betur teked. Eñ hvad mier hier uti til Lagt verdur/ um̃ber eg giarnañ. Seige þeir mier/ sem af Hugvite meyra og Hyggiuseme þad sia/ Hina læt eg vid sitt Verd. Gud giæfe þad Bryrle Romveria/ sem Skallded Iuvenalis leggur þeim til/ ætte ei heima hia neinum vor Christeña/ Pietas laudatur & alget, Gudræknenn (og heñar Elskendur) er prÿsud j hvørs Mañs Muñe/ eñ heñe þo ut hÿst hia allmørgũ. Lifed alla Daga vel/ vered glader j Voneñe/ Þoleñmooder j Kvøleñe/ Stadfaster j Bæneñe/ Rom. 12. v. 12.

Þess Oskar ydar Audmiukur Fyrerbidiare til DROTTens.

Hoolum Dag 15 Martij. Anno 1705.

Bjørn Thorleifs Son.

A þañ

A þañ Almeñelega Bænadag.

Fyrsta Predikun.

Texteñ / Esa. 55. Cap. v. 6/ 7.

Eited DROTTens a medañ hañ er ad fiña/ kall-ed a hañ a medañ hañ er nælægur. Sa hiñ Ogudlege læte af sijnum Veige/ og Illvirkeñ af siñe Hux-an/ og snwe sier til DROTTEns/ þa mun hann Myskuna hønum / og til Guds Vors/ þviad j hia hønum er mikel Fyrergiefning.

Exordium.

SA er gamall Malshattur/ ad þ skule vel vanda/ sm̃ leinge eige ad standa/ og ad þætt sie ofvandlega hugad.

Nu vil eg spiria/ hvert mun nockud Verk under Soolüñe Vandvirkuglegar athugande/ sem længgiætt a ad vera/ eñ eitt riettskickad Idrunar Verk? þegar Mañeskiañ m̃ sijnum Bloodugū Syndum/hefur þañ Riettlæta Einvallds Herra Himens og Jardar/til Reide og Hefndar uppegnt/ eñ vill nu af øllu Hiarta/ med Angre og Idran/leita hia hønū aptur Fridar ⁊ Fyrergiefningar. Sañarlega/ hier er ecke lijted j Hufe/ hvør Erendislokeñ verda/ Hier er ad tefla um̃ sijna Saluhialp og Eilijfa Velferd. Hvilijkañ Idrunar Speigel siaū vier a Kong Josaphat ⁊ hñs undersatū/ 2. Cron. 20. v. 3/4 Og Josaphat sette sitt Andlit til ad leita DRottens/ og liet wthroopa eina Føstu um̃ allañ Juda/⁊ allur Juda kom til samans/ ad leita Dr ottens/ ⁊ af øllū Juda Stødū komu þr til samans ad leita Drottens.

Hier er oss athugande/ j. fyrstu/ um̃ hvørn hier er talad/ sem er Ko-ng Josaphat Juda Kong/ af Konga Blode ætt og Affspreinge/ Son Asa Kongs/ hvøriū H. Ande ber þ Vitne/ ad hñ giørde þ sm̃ riett

 var fyrer

var þyrer DRottne/so s hn̄s Fader David/ 1. Reg. 15. v. 11.
Þesse Josaphat kom til Rykesstiornarennar epter Andlaat syns Fødurs/a syns Alldurs 35. Are/a þiorda Are Rykesstioornar Achabs Israelis Kongs. Nu so sem hn̄ var eirn Konungur og aþ Konunglegu Slecktre komen̄/so samband þvi eitnen̄ hn̄s Rykisstiorn/hvør bæde var Kongleg og Loþleg. Han̄ Reiste um̄ kryng j Landenu/ og giorde þasta Stade j Juda/ sem hn̄s Fader haþde jnteked/ hn̄ sette Presta og Levi ta þyrer Guds Hwss Þioonustu/ en̄ riett skickada Doomendur yþer Folked/ 1. Cron. 17. & 19. Cap. Þvilyka hn̄s Alwd og Alvørugief- ne æleit DRotten̄ og Endurgallt hønū rykuglega/ Þviad hn̄ stadþeste Ryked j hn̄s Hende/ giørde hn̄ rykan̄ og Megtugan̄/ so eingen̄ vogade hønum j moote beriast/sialþer Philistei og Arabes færdu hønū Skeinkingar/& hn̄s Wellde stood j hinū hædsta Bloma/ 1. Cron. 17. 11/12 Ja so var hn̄ Gude kiær/ ad þegar Kong Joram villde spiria DRotten̄ Raada/ þa þieck hn̄ þ Svar af Spaamañenū Elisæo/ ad þar sem þad ecke skiede vegna Josaphats/ þa villde DRotten̄ ecke lyta vid hønum. 2. Reg. 3. v. 14. Hin̄ vyse Syrach seiger/ 10. Cap. v. 2. Ad so sem Konguren̄ sie/ so sieu og Undersaatarner/ og so sem Herrarner eru aþ Sodoma/so er & lyka Folked af Gomorra. En̄ hvad herþelegt & Hrædelegt þad er/þegar DRotten̄ straffar Lønd og Lyde/ med einū heimskū Roboam/edur hardudugū Hanon/ edur j siñe Reide gieþr þm̄ eirn Saul til Yþerherra/ 1. Reg. 12. v. 15. 2. Sam. 10. v. 4. 1. Sam. 8. v. 7. Þad ma þar aþ raada/ ad H. Ande hroopar Vei iþer þvi sama Lande sem so er straffad/ Esa. 3. v. 4. Eccles. 10. v. 14. Þar þverta moote/ þegar Kongarner eru Gudhrædder/ sem Asa og Josaphat/ Millder sem David/ Vyser sem Salomon/ Riettsyner sem Samuel/ og þa Folked þetar j þra Loþleg Footspor/so s þriuhundrud Sporgaungumen̄ Gedeonis Guds Kappa/ Jud. 7. v. 17. Þa kan̄ ei an̄ars ad vera en̄ vel gange j þvi Lande/& Madianita Sverd snwest hvørt j moot ødru/ Nær Guds Sverd & Gedeonis verdr samtaka ad skioota Ovinunū Skielk j Bryngu.

O/Sæler & Farsæler erū vier sem bwū j þssūm Nordur Rykium/

Danmerkur

Danmerkur og Norvegs/ hvoriñ vor Gud/ vel og leinge gieped heþr ꝛ hvilſka Stioornendur/ Sanñkallada Fedur Landſins og Foosturfedur Guds Nvſſ/ ſm̃ ſo bera og bored haþa mikla um̃hyggiu fyrer Guds Nwſe ꝛ Doomshwſena. O Sæler erũ vier hvoriñ Drotteñ gie þed heþr hvilſkañ Joſaphat til Kongs/ ſm̃ oſſ kieñer eñ nu hvad vier eigũ a þeſſũ Deige hæxa/ tala ꝛ giøra. Og er nu þeſſu næſt athugande J añañ mata/ hvad Joſaphat giørdi/ ſm̃ er þ hñ ſkickade ſitt Andlit til ad leita DRottens/ og þar næſt hiellt hñ ſijnu Foolke til þſſ ſama.

Niñ Neidne Cicero ſagde/ ad Andlited eda Yþerbragded være Nug arens Viſſer/ þt aþ fleſtra Yferbragde ma marka hvad þm̃ býr j Skape/ eins og Viſſereñ a Soolſkijþuñe ſijner Tijmataled. Vel kann Eliſæus ad dylia ſitt Andlit þyrer Aſael/ 2. Reg. 8. v. 11. Joſeph þyrer Brædrũ ſijnũ/ Gen. 45. v. 1. Eñ þad eke leinge/ þvi Niartad þ ſijna leineſt ecke. So ſm̃ Sigurverked ed jñra og Oſijnelega flitur Viſſereñ ed jtra ſijnelegañ/ So picar Niartad Augnalaged ꝛ Yferbragded Mañſins/ til Graats edur Glede/ þvi reida Labans Niarta leinde ecke hñs Yþerbragd/ Gen. 31. v. 5. Morded ſem bioo j Cains Niarta/ Openberade hñs Andlits Farve og Aſſkræming/ Gen. 4. v. 6. Vm̃ Gadita ſtendur ad þra Andlit haþe vered ſem Lioons Andlit/ 1. Cron. 12. v. 8. Sorg og Angur j Davids Niarta/ giører hñ Litverþañ/ Pſalm. 6. v. 8. Nu ſtendur ſo um̃ þeñañ vorn Sæla og Signada Joſaphat/ ad hñ haþe ſkickad ſijnu Andlite od leita DRottens/ Ecke m; wtvortis Nræſnis ſkyne/ ſm̃ Baals Spameñ hvørier Kamleyter Nræſnatar ripſudu ſig m; Krookũ/ ad þr þvi fliot are Aheyrſlu ſijns Guds þeinge/ 1. Reg. 18. Eda helldur breitt ſiñe Aſioonu uppa Phariſaiſka Viſu edur ſied autiñelega wt. Helldur þar ſa goode og Gudhrædde Nerra/ ſa þañ Voda ſem fyrer Nende var Moabitar og Am̃ons Syner/ ædu ſo nær jñ a hñ fyrre eñ hñ varde/ edur kuñe ſig vid hm̃ ſo ſnart wtbwa/ þa tok hñ þtta Neilla Raad ſm̃ añgvũ heþur brugdeſt/ ad leita DRottens j Nimneñũ/ Liet þſſ vegna ſijna Niartans Audmikt j Liooſe/ med ængurþullu Yþerbragde/ og þvi ſijdur ſm̃ hañ viſſe ſier añad til Nialpar/ þſſ heyrara og Niartanlegar

 knijr hñ

Engr hn̄ a Nadardyr ſijns Guds / j þſſu Tilfelle. Bleſſud Børnen̄ DRottens / Vier viliū nu lokſins um̄ Stund fra Joſaphat Juda Konge ſnua oꝫ til vors Allra Nadugaſta Arfa Herra ⁊ Konungs. Vær hafū nu a þſſū Deige Lioos og lifande Dæme þar til/ad hn̄/ ſo vel ſem hn̄s Fader (Naloflegrar Miñingar) hefur ſkickad ſitt Andlit til ad leita DRottens ſijns Guds / þviad jafnvel þo DRotten̄ hafe bleſſad hn̄s Lønd og Rijke med æſkelegū Fride og Roolegheytū/nema hvad jn̄byrdis Kritr kan̄ ad finnaſt medal þſſa aumra Lands jn̄byggiara (hvad Gud betre) þa ſem ædur/ þar ſm̄ hn̄ ſier hvørnen̄ ſa upptendrade Druſtu Elldur/ fer meir og meir i vøxt/ ſo øll Nordurhalfan̄ ma ſeigiaſt ⁊ ſijnaſt j einu Bloodbade/ jhugar hn̄ Gudrækelega hvad ſnart ad þſſe Bloſſen̄ (ef DRottne þocknadeſt) kiñe ad na til hn̄s kiæru Underſaata/ſm̄ þo Daglega/ þvi midur/ æfa ſig og jdka j einū ⁊ ødrū Syndū/ einkū Opacklæte og Ræktarleiſe vid lifanda Gud/ hvar fyrer Ottandeſt er/ ad hn̄s Reide Dre mune gñna yfer fra Sudrū/ ⁊ hn̄s Reide Elldr þa og þa yfer þm̄ upptendraſt. Þeſſ vegna hefur hn̄ ſett ſitt Andlit ad leita ſijns DRottens j Tijma/ ⁊ gauga j moote hønū/ fyrer ſijn Lønd ⁊ Rijke/ alijka og þegar Moſes ſtood fyrer DROttne/ ad afplana Synder Foolkſins/ Exo. 20. v. 30 ⁊ 32. v. 11. Þa uppa þ/ ad þetta Vigtuga Verk mætte vera DRottne þſſ þægelegra/ hefur han̄ læted utbiooda um̄ øll ſijn Lønd og Rijke. (ſm̄ Joſaphat fordū yfer Juda) Ad aller ſijner Underſaatar, ſkylldu nu med ſier a þeſſum Deige koma fram̄ fyrer DROttenn og med allre Alvøru leita hans.

Nu/ ſo komū þa (M. Elſk.) komum nu/ ſeige eg/ med votum Allranadugaſta Arfa Herra ⁊ Konunge/ og ødrū hn̄s kiæru ⁊ trwu Underſaatum. Siaum hier vorn Joſaphat/ og epterfilgium hn̄s Loflegu Jdrunardæme. Siaum nu hvørnen̄ hn̄ med ſiñe Konunglegre Umhiggiu/ ſtendur hier ſ ſm̄ an̄ar Moſes med upprietttū Høndū j Himinin̄ ꝥ oſſ/ ſo lætū oſſ þa mz vorū Bænū ſtidia under þſſar hn̄s uppliftu Hl[illegible]dar Hendur/ Exod. 17. v. 12. Lærū af hønū ei ad eins/ ad ſkicka Andlite voru i epterleit Drottens/ helldur og eirnin̄ Hiartanu/ Hugſunum/ Ordum og Athøfnum. Hier er eingen̄ Prælkynarfaſta uppa

løgð/sem þordum af Phariseis/ Matth. 6. helldur ein Gudrækeleg Fasta/ sem oss er meir til Lietters eñ Leida. Hvør nu vill þilgia sijnū Konge i þessare Epterleyt sijns Guds/ hū þare ad Raadū Esaiæ strax upplesnum. Þar fyrer uppa þ/ ad Hoþud Maalsens mætte hlijda Eyrum/ Viliunt vier i Nafne og Naadarkrauste Drottens/gieþa oss til Jhugunar þssa Heilogu Textans Orda/ og sierdeilis tvent oss þar ut af yþervega/ Og er su þyrre Gemeñ/ um þa Alverugieþnu Aminning Esaiæ/ Eñ hin sijdare/ Vm þa miklu tilkuẽande Hoþudordsek/ sem hañ þar til þærer/ Hvør ed er GVDs MYsterunseme og Mikel Fyrergiefning. O Herra Gud/ lat oss nu þyrer Stirk og Stiornan þijns H. Anda/ vita og vidkanast/ hvad Hrædelega vier hoþum þijra Guddomlega Majst. uppegnt og til Reide reitt/ i mocte sialþum oss ollum og einkisverdū Jardarmodkum. Gieþ oss ad kanast vid þitt strænga Riettlæte/ so vier af þess Jhugan/ lærum ad skielþast fyrer þier og þijnu Magtarvellde. Gieþ oss Naad þijns gooda H. Anda/ sem Hiertun vor veik og angurþull vidriette/ i stødugre Trw a Jesu þijns Sonar Forlijkun ꝛ Fridþægingu. Vñ oss þarsællra Erendesloka vors Asetninge/ til Lijþsens Leidriettingar/ Trwareñar Stirkingar/ Jñra Mañsens Eplingar/ Eilijþdareñar Tilhuxunar/ og uñ sijder Eilijþrar Sælu hialpar/ Amen/ i JEsu Naþne Amen.

Vm þad Fyrra.

VNdarleg og Otrwanleg mætte morgū þikia su Predikun Her ꝛc. Christi/ Luc. 13. v. 24. Eg seiger ydur(seiger hañ) þad marger munu gyrnast jñ ad gaanga j Himnarijke/ og munu þad ei giefa. Stoorū er þ undrande/ ad nockrer skule þ af Hiarta gyrnast/ eñ komast þo ecke þar til. Eñ ecke er Ande DROttēñs Svarlars j soddann Sekum/ þeir vilia ad søñu Himnarijke/ eñ Medeleñ sem þaangad leida/ vilia þr ecke tijdka/ hvørs vegna þr leida sig sialþer j Olukuna/ Os. 13. v. 9. Þess vegna hropar nu þsse Flods Foringe Spamañaña Esaias/ nalægur ollū j Eiru seigiande/ Leited DROttens.
Eñ ædur eñ vier þssa hañs Aminning oss þyrer Hendur tekū / þa viliū

vier grundig

vier grunda hvør og hvilykur sa er/ sm̄ mz þßū Ordū avarpar bæde oss og alla adra. J Fyrstu var hn̄ Son Amos/ so sm̄ hans Spaadoomsbookar upphaf hlioodar/ en̄ ecke Spamanssins Amos af Thekoa/ helldur eins an̄ars/ hvørn Hebresker seigia vered hafa Brodur Amasiæ Juda Kongs/ en̄ Fødur edur Afa Eigeū Kvin̄u Manassis Kongs. Han̄ byriade sitt Spamanlegt Embætte/ hier um̄ 800 Arum fyrer Christi Fæding/ under Kong Usia Israelis Konge. Hafe hn̄ teked til ad Spa a hn̄s Rykisstioornar 17 Are (sm̄ Lærder Men̄ hallda) þa hefr hn̄ under hn̄s Rykisstioorn Spæd j 36 Ar/ j Tyd Jotham Kongs 16 Ar/ Achas on̄ur 16 Ar/ j Tyd Ezechiæ Kongs/ 29 Ar. Sagt er hn̄ af Manasse hafe Deiddur vered/ og þ a efra Alldre Kong Manassis/ hvad Lærder Men̄ leida j Efa/ hviad Fyrst þa skyllde hn̄ ad minsta Koste dæed hafa epter 120 Ara Alldur/ hvør Lyfdaga leingd/ ei stiuest þm̄ Tyma sambiooda. 2 Gietur han̄ ecke um̄ Manass, en Kong j sin̄e Spadooms Book/ hvad eirnen̄ er Jsiarvert/ þar hn̄ þo nefner hina Kongana alla mz Aratale/ hvøriū hn̄ samtyda Kiende & Predikade. Esaias hefur vered eirn fyrer sig hin̄ mest Upplyste Guds Madur/ og hefur þ yfer adra Spamen̄/ ad um̄ Herrans Jesu Christi Pjnu/ tala varla sialfer Gudspiallamen̄erner Lioosara en̄ han̄/ j 53. Hvørs vegna hn̄ verdur kalladur af Lærefødurnum Hieronymo/ eirn Evangeliskur Prophete/ Cyrillus Lærefader kallar han̄ sie bæde mz Spamanlegū og Postullegū Gafū giæddur sie.

J þessū Spamans upplesnū Advørunar og Amin̄ingar Ordum/ er oss þrent sierdeilis athugande/ 1. Hvør leita skule/ 2. Hvørs leita skule/ 3 Hvønær þesse Leitin̄ eige fram ad koma. Fyrst talar hier Esaias til alls Israelis og Hussens Jacobs/ en̄ þo ecke einsamans hviad sialfur leggur hn̄ Ord syn ut/ han̄ hafde adur j 48. C. sagt/ hier aller sm̄ Saurgader erud (af Syndeñe) Ganged ut af Babilon/ og frelsed Saaler ydar/ hvat af augliooft er/ ad hn̄ meinar og Mæler hvilykar syuar Ordrædur og Amin̄ingar/ til allra Syndugra. Og hvad skal hier laangt ad Leita? Strax j Upphafe þessa sama Capitula stendur so/ Nu Vel/ aller Þier Sem Þyrster Erud/ Komed hingad/

Til Vatn-

Til Vatnsins. Yfer soddañ klagar DRottenñ sárgrætelega/ fyrer Mñ þssa sijns Þienara/ einkũ yfer Illsku & Ohlijdne Eydinga alltijda eñ þo ecke sijdst/ Cap. 1. v. 1. seq. So vel hefde hñ gietad þeim hardhnackada Lijd fyrerfared j siñe Reide/ ei sijdur eñ Sodoma og Gomorra/ eñ med þvi hñs Omælelega Myskun var so mikel vid þtta Foolk/ þa liet hñ j fremstu lag sijna Þienara blaasa j þessa Pijpuna/ og seigia/ O vœrite/ invocate/ LEIted DRottens/ KALLed a NAMN. Sømu Nꝛadar Atferd hefur DRottenñ eins haft j frame vid oss/ þt eñ nu hlioomar su Gledelega Raust Heilags Evangelij fyrer vorum Eyrum/ BIDied/ LEITed/ AKNyed/ ÞIer SKulud FAast. Þier munud fiña/ Fyrer ydr skal upplokad verda/ Matth. 7. v. 7. Ad søñu hefur Drottenñ giort oss Bendingar/ & læted sia Snefil til siñar Hegningar vor a medal/ mz Hardendũ/ Hallære/ Stoorsoottũ/ og Sviplegũ Atburdũ einũ og ødrũ/ Eñ samt sm ádur/ hefur hñ Blessadur/ ei eñ þa giørt nockud Skilnadarbref vid oss/ Jerem. 3. v. 3. Helldur af siñe Obreittre Holeñmæde/ lætur sijna Þienara eñ nu utthroopa fyrer oss þetta/ ÞIer Skulũ LEIta/ Þier Skulũ KALLaO/ so latum oss þa hlaupa fræser og Fagnande/ a moote þessare Raust DRottens/ Unger/ Gamler/ Karlar/ Kviñur. Yfervallden skylldu hier gaanga undañ Almugenũ/ mz Kongenũ af Ninive/ Jon. 3. v. 6. Josua s talade under sitt Andlaat þ Foolke sijnn/ Jos. 24 v. 1. Med þm frooma Asa Konge/ 2. Cron. 15. v. 9. seq. Gud giæfe sialfer Prestarner Riñe hi° þ siñe Hiørd/ s fordũ Moyses Exo. 32. v. 32. & Aaron/ Num. 16. v. 18. eirniñ Samuel/ 1. Sam. 7

Føgnudur være ad sia Husbændurnar hlaupa fram/ j þessa Jdranar LEit undañ sijnũ Hiwũ/ fylgiande so Dæme Abrahams/ Gen. 17. v. 5. Þess frooma Cornelij Act. 10. v. 33. Og Konungs mañsins til Capernaũ/ Joh. 4. v. 53. Komum nu aller samhuga eirn med ødrũ/ hvørneñ sm vier erũ a oss komner/ Esaias kallar/ KOmed Hingad/ LEIted DROttens/ JEsus Vor Brooder Kallar/ KOmed Til Myn Aller/ Matth. 11. v. 28. Postulenñ Paalus kallar/ EIfred Jdran aan Mootmæla/ Act. 17. v. 30. Ia/ KOmed aller þier

ꝫ Saluholpner vilied verda/ Komed til Sañleiksins Vidurkieñingar/ 1. Tim. 2 2. J añan mata er oss j þm fyrra Partenū athugande/ Hvad ꝥ sie ꝫ Esaias hier bydr og befalar? Eñ ꝥ er allt j þessū Ordum jnnefaled/ Leited DROttens/ Kalled DROtteñ GUd. Og setur hñ hier/ 1. Leitena og KAlled/ 2. Þañ hvers leita skal/ og a hvorn Kalla skal/ sem hañ hier nefner/ DROTTeñ GUD VOrn.

Leited (seiger Esaias) Ad leita/ er ad svipast epter nockru fiarlægu glötudu/ okiendu/ edur þvi sm mañ storlega umvardar/ so sm þegar Abdias Hofmeystare Achabs/ leitade Eliæ/ 1. Reg. 18. v. 18. So leitade og vandlega Konañ epter sijnum Peninge/ Luc. 15. v. 8. Eñ þar yfer mætte mz Bloodugū Tarū grata (ef mögulegt være) ad flester leita þess sem er skadsamlegt/ bannsett og fyrerboded. So leitade fordū Balac til Töframañsins Balaam/ Num. 22. v. 5. Saul epter Lijfe Davids/ 1. Sam. 19. v. 1. Þau forblindudu Heimsins Börn fyrer Flooded/ Losta og Lauslætis/ Gen. 6. v. 4. Giezi Þioon Elisæi/ Skeinlingaña/ 2. Reg. 5. v. 20. Ananias og Saphira/ Liga vtfluktaña/ Act. 5. v. 1. seq. Heimsins Börn þess sem þeirra er/ eñ ei Jesu Christi/ Philipp. 2. v. 21. Og hier af kiemur ꝥ/ ad þvilijkra Maña verdur aptur a moot leitad/ af tveim ur ollijkū/ ꝫ mz ollijkre atferd. Þeirra leitar Diöfulleñ/ sem þa gyrnest upp ad Svelgia/ 1. Pet. 5. v. 8. Þeirra leitar og DRotteñ Jehovah/ sem þm so fravilltū vill aptur snwa/ ꝫ þa Saluholpna giöra/ Ezech. 22. v. 30. 1. Sam. 13. v. 14. Dæmed bier nu (Mijner Elskanleger) hvöriū hier sie hollara ad giegna? Sa iarlega j Orde einu er einskis Vrskurdar/ leinge ad leita/ þvi ef ꝥ skal gillda mundu aller Samhliooda verda þm Samtökū Jsraels Maña fordum/ ad sa skule Lijfed missa ꝫ ecke vill Leita DRottens Guds/ 2. Paral. 15 v. 13. Eñ Herra Gud/ þegar til Efnaña kiemur/ hvad verdur þa ur Heytstreingingū vorū? varla meira hia velflestū eñ so/ ad þa er skipt um Svöreñ/ og tvdrad j Pharaonis Lvdur/ Hvör er sa DRotteñ hvörs Raust eg skule hlijda/ Exo. 5. v. 2. Hier er Sioon sögu rijkare/ epter Gulle og Gimsteinū ad leita/ iafnvel j hinū dimmustu Fylsnū

Jardareñar

Jardareñar/ þ telur madur ecke epter sier+ j Fuglveidū og Fyskeleikum þreitast þr nælega alldrei/ sem þar Lyst til haba/ Nvad flumusa meñ leita epter Dūjtis Aura ꝛ Maura Sabne/ setia þr Sælena til yfersttyre allmarger/ꝛ ei verdr þ so wtmælad sm̄ þ er+ Epter Magt og Metordū ad leita/ þarþ ei marga Bøkumañs Lwdra ad þeita+

J þessū og þvilyku Esnū/ vill eingeñ Epterbætur verda/ þar kie ppest hvør vid añañ/ solgner og æfixder/ j þessu Rooþe og Kapphla upe/ so sem̄ þreidande og Tøñum gnystande hvør yfer ødrū/ wt aþ þvilykre Akieþd og Niegomans epterleit/ hafa marger undertrodest/ sm̄ meir af vilia eñ mætte hafa sier mz Menelao þar iñtroed þyrer Peninga/ 2+ Maccab+ 4+ v+ 24/ 31+ Eñ a þvi Skeidenn sem liggur til Lyfsins/ þa er længtum þæmeñara+

Oh/ hvørsu þaustier eru aller Meñ/ þeir ed so athugalauser Liþa/ Psalm+ 39+ v+ 6+ Nvad er þo j Neimenū sem þvilykrar epterleitar sie verf/ nema Endereñ/ hvør þo er sa/ ad ecke er til Fagnadar ad flyta sier/ helldur Olucka og þortøpun/ slykrar Mædu makleg ending+

Leite nockur Lykamans Fegurdar/ eda Skrautlegs Alits/ þa er ein Bogboola ecke leinge ad draga Glyur a Augu hønū/ og glepia so Sioonena/ ad ecke gietur hñ leingur þeinged sier Sied til/ þre Leit æþrañ halldа/ og eþ ecke añad verdur til þssarar Leitar afbøkunar/ ba Soott og Siwkdoomar/ og ad sijdustu Daudeñ/ hvør ed mz synū Brodde og Banaliæ alla eins wtleikur/ og alla eins dægelega giører+

Þeir sm̄ klifra yþer megn þram̄ epter hæþū Metordū/ giæte vel ꝛ vandlega ad Dæme Namans/ hvør wtleiddur fra Konunglegu Giestabo de mætte klyþra j Galgañ/ Est+ 7+ Þott sa Ryke Kornbwre hroosade synū Neimilis Nægtū/ þa hiellt þo Saliñ ecke synū Nerbergiū j Lyka manū Nottena wt/ Luc+ 12+ Ad leita hætrar Speke/er ad søñu gott ꝛ Loflegt eñ mørgū hebr vered hætt vid/þar aþ ad metnast/1 Cor+ 8+ Þvi vard Achitophel/hñ vanbrukade Vitsmūe syna/ad vilia þordierþa þañ Konunglega Spamañ David/eñ Aþdriþ hñs urdu mz Hrøþing laneñe uñ sijder j Snøruñe/ 2+ Sam+ 17+ v+ 23+ Þvi vard þm̄ Ryka Sællyþis Kropp/ ad hañ geiu hellst opmiøg epter Villist

 ingū Ver-

ingū Veralldar þssarar/hvøriar hū þañ ei lafmoodur/leitande j Helvig te og Kvølunū/ Luc. 16. v. 24. Goots og Peningar eru og Epterleitader af mørgum/ sem helldur vilia j sijfelldū Freistinga Snor um veþiast/ eñ vardveita sitt Frelse/1. Tim. 6. v. 9. Hvør sem nu þetta þyrer sier virder/sm̄ j Sañleika er/ og sier þessa Daclegu Dalilæ Vñustu/ Jud. 16. og Heimsins Epterleitendur so framæda epter sialfs Hootta/ eñ yþergiefur DRottenn/ 2. Tim. 4. v. 10.
Hñ skyllde mz Salomone undertaka z syngia þtta þra Reysu Vers/ Vanitas vanitatum et omnia vanitas? Allt er þ Hiegoome/Eccl./ 2 Eigum vier þa/ sm̄ j þssare Andlegu Ydrunarleit erū/ epter Raadlegg ingu H. Anda þeigiande þrañ ad þara? O Nei/ O Nei/ KALLed/ KALLed A DROttenn/ seiger vor Esaias. Sa sm̄ settur er til Varn ar yfer eirn Kastala edr Slot/ sime hñ sitt ovarna ad veriast þyrer Asookn Fiandmañaña/ þa sender hñ an Dvalar til sijns Herra/ so hann fyrer Forsoomun sijna edr Atburdaleise/tape ecke sijns Herra Festingu. Hiartad vort og Hugskoted(Mijner Elskl.) er þ Vijge og su þesting sm̄ oss aþ Almattugū Gude er tiltrwud/ Eñ hier vill til Kallmañleg Vørn/ þo Kastaleñ sie ei allmikell. Hañ vill Gud ei helldur missa/ þvi hñ hefur hñ kostad Blood og bitrañ Dauda/ hñs signada Sonar JEsu Christi/ Act. 20.
Hier iñ briootast øfluger og sterker Oviner okalleger/ Dioþulleñ sa sterkaste Hervopnade Mordinge/ Luc. 11. Joh. 8. Heþur j Slagtoge mz sier Ofal Jllþydes z Offooknara/ mz hønū stryda Holldsins Gyrn der/Heimsins Hneixlaner/z þaug Elldlegu Skeite allra hñs bañvænu Freystinga. Hier er ecke hægt vid ad eiga/ Ja/ so ohægt sem omøgu legt/ og ei þaa ū vier adhaþst añad eñ þ ad KAlla/ KALLa til DROtt ens/ eþ oss brestur ei Vænena/ þa brestur Flootte an Dvalar j Flocke votra Ovina. Eñ Gud naade hvørneñ þessu er vared.
Þad er vyst ad vier eigū Daþlataulega ad bidia. 1.Tim. 2. Enn hier vill añad hærra Overgmalande hia óss heirast/Bloot og Formæl ingar/ Last og Ligar/ Eidar og Svardagar/ Agg og Þrættan/ etc. þad geingur Daglega hia oss (þvi verr og midur) og sem vier pløgū

ad ſeigia/ Fiøllunum hærra/ En þad vier køllum a DRotten/ þ Nadë hñ Bleſſadur. Hvad ſiall dañ heireſt aþ vorum Muñe. Vier vilium heita Børn þeirra Heiløgu i Lioosenu/ Tob. 2. En Vrkþniunſt þeim þo a allañ hatt/ ecke ſiþdſt j þeſſu. Hvad vel bad Jacob þyrer ſier/ þa hñ kveid vid Funde Broodur ſijns Eſau/Gen. 32 v. 11. Iſraels Lijd ur under Anaudar Oke Ovina ſiña/ ſm liooſt er aþ Dom. B. nær j hv øriū Capitula (3.4.6. 10.20. Cap.) Pſalma Bok Davids ber Vitne um hñs Bænrækne all vijda. Siaū Joſaphat Kong/2. Cron. 20. 6 Ezcechiam/ Eſ. 17.v. 15. Manaſſem/ 2. Cron. 33. v. 12. Daniel em aþ hñs Spædoms B. 9. v. 4. Jonam/ ſiñar Spædoms B. 2. Og ad uppføldū þſſū Bænaroffurs Framberendū/ þyrer þañ Himneſka Fødureñ(hvad ad ſierdeilis ſtiede j þra eigeñ Naudſyn/ ꝛ nockra þeirra Underſæta) þa lækum oſſ þo i Miñe loda/ hvers Bænaſtadur oſſ hefur þyrer beſtu orded/ ſem er JEſu Chriſti a ſiñe Bæn j Graſgarden unt Getſemane. Þeim ſem nu kiemur hvørke ſialþs ſijns ædur tølld Naudſin/nie þvilijk Dæme/til Bænareñar/þa ma Gud ræda hvørt aþ þm Steine mune nockurn Tijma Abrahams Sonur uppkoma Joh. 8.

Siaū þtta er þ tvent (Good Elſkuleg Guds Børn) ſm H. Ande þ Guds Spamañs Muñ vill aþ oſſ krefia a þſſū vorū JDrunar BÆNar Og Betrunar Deige/þ er/ AD LEJta DROttens/ Og KALLa Til DROttens. Nu vilium vier ſiæ Uppkøk og Framgang þſſ Añars Greinarkornſins/ hvørs þeir ſier hafa ad vænta/ ſm ſo Leita DROttens af Jdrande Hiarta/ og hñ AKalla med Bidiande Tungu/ j Riettre Trw.

Auñur Greineñ.

Aller Gooder Hluter/ ſem giørder og þramkvæmder eru/ meiga endelega einhvøria Ordſek haþa/ hvar til þeir giørder ſieu/ añadhvørt til Gagns þeim ed giøret/edur añara. Nu høþum vier (M. Elſk.) i Firre Greiniñe ſijnt Lit a þvi/þo helſt til i oþntiklū Veikleika ad Leita DRottens. En hvad Gott vier þar af høþum þramveiges/ þad ſeiger vor Evangeliſke Spamadz Eſaias. Sæ hiñ Ogudlege læte aþ ſijnū

 Veige/

Veige/ og Illvirkiñ af siñe Nuxan / og suwe sier til DRottens/ þa mun hañ miskuna hønum/ og til Guds vors/ Þviad i hia hon um er mikel Fyrergiefning.

So sem þ hiner Þverbrotnu bogna vid Straffed (epter Syrachs Orda Tilfæke) So lockar ꝛ ladar Fødursens Astudlegt Gied til sijn hin hlijdnu Børneñ. Eñ hvar mun þo þ Fødurs Hiarta ad þiña/ sem vid þtta Astudlegsta Guds Fødurs Hiarta/ kañ ad jafnast: Þo ad þar stan de tvø Forkostuleg Bÿlæte / eitt Forgillt/ þo af Leire/ añad af Skiæ ru Gulle/ Steipt ꝛ mindad/ Skillde eitn Forþareñ Gullsmidur ecke eitt þra ødru þeckia: Þo eñ Þusundsiñum meire er mismunur millum Myskunseme Guds ꝛ Maññana.

Þessa hañs miklu Miskunseme saña þeir einer sem af Hiarta Idrast siña Synda/ þm̃ smackar hun ꝫ hun er/ þr einer vita af heñe ad seigia. Postuleñ Paulus/ Ephe. 2 v. 4. Þegar hñ vill hroosa vorũ Gude ꝫ hædst/ þa seiger hñ hañ RJkañ/ ecke ad Magt/ Krapte edr Speke(af hvøriu hñ er þo hiñ gagnaudugaste) helldur af Myskunseme/ Þviad so sm̃ hun smackar oss aumũ Mañeskiũ allra sætast/ so hefur hun og eitt audugt oendanlegt Afgruñ. Alltsa og þa eitn Kongur edur Poten tat/ hvørsu marga Stade Bÿ og Borger sm̃ hñ a/ þa skrifar hñ sig þo fyrst og hellst til Høfudstadarens/ Eins lijka verdur vor goode Gud þramar ødrũ sijnũ EJGenlegleikũ/ hellst kieindur vid sijna MJK Lu MY SKunseme/ og þvi heiter hñ og kallast mz øllũ Riette / FADer MYskunsemdaña/ 2 Cor. 3. Nvørs MYskunseme mikel er a HÆD/ þviad hun yfergeingur alla Himnaña Himna/ mikel er hun a LEJngd / þt hun mz støku Langlundargiede / bijdur epter Ydran vo rre. Mikel er hun a BREiddena/ þt øll Jordeñ er þull af MYsk unseme DROttens / Palm. 33. Hun er eins yfer Illũ sem Goodũ/ Matth. 5 v. 48. Mikel er hun a DYpt/þt hun er sm̃ eitn Bruñur Lifanda Vatns / sm̃ flijtur wt af Libanon/ og frelsar vorar Sæler/ wr Afgruñe Helvijtis/ Ps. 86 v. 13.

So ef þu Spir nu ad/ hvad mikel ad sie MYskunseme DROtt. ns/ þa er Andsvared þar til/ Hun er so stoor sem hañ er sialfur/

Nærre eñ Himeniñ/ Leingre eñ Jørdeñ/ Breidare eñ Hafed/ og diwp are eñ ell Afgruñ/ Job. 11. v. 8/9. Þesse hañs mikla Myskunseme/ knwde hñ til ad wtgiefa siñ Son Heimenum til Endurlausnar. Nun kom þvi til Leidar/ ad hañ sende siñ og siñs Sonar Anda j vor Hiørtu/ hroopande Abba/ Elskulege Fader/ Rom. 8. v. 15. Nun olle Fyrergiefning Syndaña/ Bidlund og Þoleñmæde epter þeim þver brotnu/ Nun æmiñer fa Ydrunarlausu/ Nun medtekur fagnande þa sem Ydrast/ eins og sa goode Fadereñ hañ fortapada Soneñ/ Luc. 15.

Hier af skulum vier nu taka oss þ til Aminingar/ fyrst/ Ad vier Lof um og Dyrkum þeñañ vorn millda Myskunsemdaña Fødur/ þviad so siñ þar er ecfert Augnablik a hvøriu vier ecke amoote hñs Myskunseme briootū/ eñ þo Rædar hñs adniootū/ so a og eckert þad Augnablik ad vera edr hia lijda/a hvøriu vier ecke prijsū hñs H. Nafn/ Ps. 106.

J añañ mata eigū vier ad elska hñ yfer alla Hlute fram/ vegna siñ ar miklu Myskunseme. Ef þu elskar einhvorn Heimsins Hiegooma/ sem glansar j þijnū Augum/ þvi elskar þu þa ei miklu framar GJafarañ/ s er sa Almeñelege/ fullkomne & oumbreitañlege Goode J hvøriū Gooda aller Hluter eru gooder/ hñs Elska er Oseigianleg/ Oleideñleg/ og epter þeñe þarftu alldrei ad ydrast/ helldur um alla eilijfd/ þier vid hana ad una.

J þridia mata skal þesse Guds mikla Myskunseme koma oss til þess/ ad vier drøgū ecke undañ/ ad Forlijka oss vid hñ/ þ allra fyrsta/ fyrer sañа Ydran. Ef hñs Reide beiger þa Ogudlegu/ þa lætū oss vaxna vid hñs Myskun/ Elsku og Astseme.

J Fiorda lage skulum vier kappkosta ad breita epter þessu hñs mikla Myskunar Dæme/ Luc. 6. Og tata þ fiña j Fare voru vid Næungañ. Þad þu giører vid Meñena/ þ giører þu vid Gud/ þviad þr eru Guds Mynd og lifande Bijlæte. Elsker þu nu Gud/ þa elska þiñ Broodur (hvorn Gud hefr skipad þier ad elska) 1. Joh. 2. 11 Þvi so er hñs Langlundargiede vared/ ad j bland kom [illegible] snarlege Reid [illegible] ad verda/ þ synde hñ Myrkraña Hørdingia a [illegible] [illegible] / Vorū fyrstu Foreldrū/ þa fyrra Heime. [illegible]

skum og

ſkan og Riettvyſſe eru ſo ſm̄ jafnlanger Armlegger Lifanda Guds/ hvørra hvørugur ſkiidur neina Stitting/ Num. 11.

Ad ſiiduſtu ſkulum vier lata Þſſa miklu Myſkunſeme vors gooda Guds/ vera vort Vigge og Verndarſlot/ 1 J moote þm̄ yfervættis mikla Fiølda og Stærd vorra Synda/ þviad hvørke Þwnge Syndañar/ ecke Liootleike Lifnadarens/ ecke Leingd Ydrunar Tijmans/ og ecke Stuttleike Þſſ ſiidaſta Tijma/ Lykur oſſ wt frá Þre miklu Myſkunſeme/ ef ad vier ad eins tøkū Alvarleg Siñaſkipte til Ydrunar. Siaum eirn fagrañ Speigel/ Þſſarar miklu Myſkunſeme/ Luc. 15. v. 20. ſq. 1 Geingur Faderen wt moote ſijnū Syne/ þetta er ſu Vndañgaungande Guds MJſkunſeme. 2 FAdmar hñ/ Þtta er ſu Myſkunſeme vors DRottens ſem medtekur hina Syndugu. 3 KYſſer hñ/ Þ er ſu mikla Myſkunſeme/ ſ oſſ giører eitt mz Gude. 4 KLæder hñ/ Þtta er ſu Myſkunſeme vors Guds/ ſem klæder oſſ JEſu Chriſti Riettlæte. 5 Giefur HRijng a hañs Hønd/ þetta er ſu Aſtgiøf DRottens/ er oſſ prijder mz Aſtgiøf og Jñſigle Heilags Anda. 6 Lætur SKO a hñs Fætur/ þetta er ſu MYſkunſemeñ ſem oſſ verndar og vardveiter a øllū vorum Vegum og Stigum. 7 SLatrade ALdum Kalfe/ þad er ſu MYſkunſeme/ ſem oſſ ſedur og gledur mz øllum Andlegum Giædum. O eirn fagrañ/ Ja yferſkiootanlega fagrañ Myſkunar Speigel. Þar næſt ſkal Þſſe Guds mikla MJſkunſeme/ hugga oſſ j vorū Kroſſe og Mootgange. Latum ædinia hvad verda vill/ Latū Dieſfuleñ Olmaſt/ Heimeñ Kraſt/ Hollded ſpinka/ vier munū ſamt ei falla/ þvi Guds mørgu ⁊ miklu Myſkunſemder/ eru eñ fleyre/ ⁊ hañs Myſkun er ſo ſtoor ſem hñ er ſialfur/ Job. 11. 8. 9. Og ei mun hñ lata þañ Riettlata ad eilijfu Oroo hafa/ Pſalm. 55. v. 23.

Ad ſiiduſtu ſkal Þſſe mikla GUds Myſkunſeme/ Hugga oſſ j moote Daudans Beiſkleika/ þviad ſo ſm̄ þm̄ mun framar ſkal Mañaña Niaſtod marka ſm̄ meir æligaur/ hvad miklu framar mun þa ſa ſkiære Myſkunſemdaña Speygill oſſ fyrer Augū vera a Daudaſtundeñe vorre/ þar Þſſe vor Myſkunſame Gud er Herra Lijfſins og Daudans/ Ja/ Daude Daud

de Daudans / Os. 13. Hañ hefur og sialfur fyrer off Daudañ smackt ad bæde þañ Stundlega og þñ Eilijfa. Þeñañ / þar fyrer / ad vier hñ alldrei smacka skylldū / Joh. 8. Eñ hinū hefr hñ snwed off j eirn værañ Myskunar Blund / hvar þ hönū sie eilijft Lof z outseigianlegar Þacker / um Allder. Nu sa Opverrande Jsraels Heilsubrūñur / sm off þyrstum og Ormæddū hefur nu Nugsvalad a sialfum sier / z sijnu Heilaga Nugsvelunar Orde / hañ vardveite nu so Kier vors Hiarta ad þad mætte allijd behallda þssū Heilsusama GUDS Kleitar Tilgange / hañ Blessadur hialpe off / ad vier þañeñ JEsum ad vier finum hañs omælelega Myskunseme / Hier hia off so Nadarsamlega veikarde / ad vier sijdar samfegnum sialfum off j eilijfre Dyrd og Unadsemd / þad heyre hañ og Bænheyre j Nafne sijns Sonar JEsu Christi / Amen / Amen.

Auñur Predikun til Hamessuñar.

wt af sama Textæ / Esa. 55.

Exordium.

Ad ma einum og sierhverium augliost vera sem ecke er elldungis framande j Moyfis Bockum / ad j bland þeirra Fagnadar Stoor Hatijda sem Jsraelis Foolke var boded Arlega ad hallda / fiellu og so mz nockrer Sorgardagar og Hrygdar Hatijder / so sem ad voru þær almeñelegu Festur / nær a sierhveriū Manude / sumar stypfadar j Moysis Tijd / sumar seirna af Stioornendū Foolkesins jnleiddar / eirnamest nær nockur stoor Hermung var þ Hende.

Eñ a medal allra þeirra / var hin hellsta Forlijkunar Hatijdeñ / hvoria

sialfur Drottiñ baud og stiptade/ Lev. 23. v. 27 ad 32. Exod. 30
v. 10. Lev. 16. v. 29. Num. 29. v. 7. Ordeñ hlioođa so/ Lev.23
Þañ Tiunda Dag j þeim siotta Mánude/ er Forlÿkunar Dagur/
hañ skal kallast helgur hia ydur/ so þier komed til samans/ þa sku
lud þier þiá ydar Lÿkame/ og fæ͡ra DRottne Foorner/og þier skulud
ąungva Vinnu fremia a þm̃ Deige/ þvi þad er Forlÿkunar Dagur/
ad þier meiged verda Forlÿkter vid DRotteñ ydar Gud/ þviad hvør
sem ecke þiáer siñ Lÿkama a þeim sama Deige/ hañ skal uppsliteñ
verda frá sinu Foolke/ og hvør sem giører nockud Erfvide a þeim
Deige/ þañ vil eg afmá frá sinu Foolke/ þar fyrer skulud þier
eckert Erfvide giøra/ þad skal vera eirn Æfenlegur Setningur hia
ydar Epterkomendum/ et. et.
Nu þo ad vier a Nÿa Testamentesins Døgū høfū þñ Føgnud ꝛ Fre
lse ødlast/ad vera ei so streingelega vidbunduer/ þañ Mosaiska Kyrkiu=
Laga Skugga/ so sem ad Lioosenu upprunñ lÿdur af Þokañ / þa
sem adur kañ þesse Forlÿkunar Náttÿd Gidinga sm̃ þr hielldu a Naust=
tÿma sinum/ miøg vel og margvÿslega ad lÿkiast þssare vorre JDRun
ar Náttÿd og almeñelegum Bænadeige/ sem vort Náloflegt Yfervalld
næsta Gudrækelega hefur Stiptad og jñsett.
J fyrstu so miked sem TJMANū vidvÿkur.Þesse Forlÿkunar Ná
ttÿd Jsraelitaña átte einusiñe a Are ad halldast/so sem j Miñingu drygd
ra Synda/ bæde ANNARlegra/ sem voru þr Nadab ꝛ Abihu/ sem
bruñu vegna þss ad þr báru añarlegañ Elld fyrer Drotteñ/ Levit/ 16.
v. 1 ꝛ 10 v. 1. So og skilldu Gydingar a þessū Náttÿdis Deige
endurmiñast siña EJGeñ Synda/ sem þr a umlidnu Are drygt og gio
rt høfdu j moote bádum Bodorda Toblum DROttens/ áttu þvi so
sem ohreiner og Andstiggeleger ad birtast fyrer Tialldbúdardyrunum/
og standa þar mz allre audmÿkt fyrer DRottne/ so þr yrde hreinsader
og Forlÿkader. So ber oss nu j Dag ad endurmiñ=
ast med hiñe stærdstu Andackt/ fra Synda og Misgiørninga/ sem vier
a umlidnu Are drygt høfum/ Afklædast vorum vonda Lifnade/ giøra
hreina YDRan og mz breñheytum Tárum/ af þvø þær Synder og
Saurugl

Saurugleika/ sm̄ oss hafa æfalled/ a undanførnum Afestundum/ og
læta oss af øllum Lijfs og Sælar Kroptū þar alleina um̄hugad vera/
ad meiga komast j Næd og Sætt vid Lifanda Gud.

Einusiñe a Are eiga aller Kongsins Vm̄bodsmeñ siñ Reikning ad stan-
da/ æsamt þm̄ er añara Gootz under Hendū hafa/ hvar fram̄leggiast
hlijti Liber accepti et expensi/ Jñtekta ꝛ Skilagrienarbok a sierhvørin.
Þesse er sa Dagureñ (Good Elskuleg Guds Børn) sem oss øllū er sett
ur af þvi hædsta Yfervallde a Jørduñe/ næst sialfū Gude/ þar til/ ad
standa Reikning vorum Herra og Skapara/ reina vora Samvitsku/
Ransaka vora Breitne/ uppa þ vier kyñū ad giøra oss klæra fyrer øllū
æklagendū/ ſ er SAMvitskuñe/ hvøria vier saurgad høfū/ GUDe/
hvørn vier styggdū mz Syndeñe sm̄ vier drygt høfū/ SKJEPnuñe/
sem vier høfum Vanbrwkad/ Ja/ sialfū DJOflenū/ hvørium vier
hellst ofmiked hlijdt høfum. Siaū þvi til ad vier komū hier til one-
idder/ þvi þott añars sie/ hlioot ū vier nauduger viliuger a efsta Dei-
ge/ a vorū Reikningskap Grein giøra/ aungvu sijdur eñ Skulldaþion
eñ/ Matth. 18. v. 24. J Añañ mæta/ so miked sm̄ þre
YDRunarhegdan og Cerimonium Gydinga vidvijkur/ sem voru sier-
deilis þrefalldar/ þr ættu fyrst ad Fasta/ J añañ mæta ad Foornfæ-
ra/ Og j þridia mæta FORlijkunarhættijdesdageñ Heilagañ ad hallda.

J fyrstu ættu þr ad FAsta (v. 27.) Þa þad bæde jñvortis
og wtvortis. J Høfudtextanū stendur þ Ord ANA/ sm̄ merker ad
Kvelia/ Þvynga edur Þiæ sijnar Sæler/ so sm̄ þr giøra er fasta.
Jñvortis Þiæning Sælareñar var ad ængrast af Syndunū/ leita þm̄
Lijknar/setia sitt Traust alleina til Guds j Nafne þss komanda Messiæ/
um̄ Syndaña Forlijkun og Fyrergiefning. Wtvortis Þiæning þra
Sælna/ var Gudrækeleg Fasta/ ꝛ þvi kallast þsse þra Fasta/ FAstan
hin mikla/ jafnframt ødrū Hørmulegū YDrunarverkū/ sem þr a sier
sijndu þ Vitnisburdar Tiaslldbwdardyrunum. Eñ være ei þra Jñvor-
tis Þionkan samhliooda þra wtvortis Asigkomulage/ lijkade Drottne
ffoorilla/ bæde þtta þra Helgehalld ꝛ øll oñr/ Es. 1 v. 14 ꝛ 28 v. 3.
Amos 5. v. 21. Sama er ad seigia um̄ oss/ hvørttveggia þtta eigum

 vier ad

vier ad hafa til ad bera. Gud giæfe afvorkis Hegdunen vor/ þo veikleg sie/ være Vottr og Vite til añarar betre jñvortis. FASta eigu vier Gude til Dyrdar/ Hans Smurda til Nlþonis/ og sialfra vor vegna ecke sidast/ þvi þ Skiped hleipur hradara sm̃ Barlesteñ ofþþunger ecke.
Miklu ber oss meir a fram̃ a þssu Ydrunardeige Gudrækelega fastande Eñ hinu af Ohoofe Matar ꝛ Dryckiar ofhlodnu Sælgiætingu.
Þegar nockrer sia sig af Ovinunu so um̃setna/ ad þr mune verda jñesve sliter/ þa er hægra ad koma þm̃ til Vppgiafar. Þegar Holld ꝛ Blood fær ecke siñ Sælkiør/ epter Vilia sijnu/ þa er þ audunedt/ ꝛ a þvi sialf sagdi Sigr. Þetta Stratagema ꝛ Striidshnick andlegs Bardaga s N. Ande hefr sialfr keñt/ brukudu fordu Niniviti Jon.3.v.5. Jsraels Lijd ur/2.Par.20. v. 3.1. Sam.7. v.6. Esdr.8. v. 21. Esth. 4.v.16.
2. J Añan Mata ættu Jsraels Syner a siñe FORlijkunar Hætijd ad fæра BReñefforner fyrer sijnar Synder/ hvøriar þo af sijnum Natturu Krapte/ ecke kuñu Synder Folksens ad forlijka/ helldur so s Figura og Fyrermindan þeirrar tilkomande Fornar Jesu Christi/ Ebr. 10. v. 1. seq. Sama skulu vier og giora/ eñ þo med ødru hætte. Vor Forn er alleinasta JEsus/ so sem eg strax sagde/ hñ er sa sem forlijk ad hefur allar Heimsens Synder/ Es. 63. v. 5. Joh. 1. v. 29. 1.Joh. 2. v. 2. Honum skulum vier nu Offra a þessum vorum Ydrunardeige/ þviad so sem Ydrunarangred aan Trwareñar er magtarlaust/ so s allt þ sem af heñe ecke fram̃kiemur/ Ebr. 11. So er og Jdrunen vor onijt fyrer utañ JEsum/ a hvøriu vor Trwa er grundvelludt. Lætum þvi allt vort JDrunar Erende/ einasta þar a standa/ ad læra af JEsu Christi FORNfæringu/ hvørneñ vier mundum fared hafa a þeim Helvitiska Slaturbeck/ hefde hñ ey i vorn stad geinged. Gleim um þvi ecke helldur/ hvad sterka og fullkomna FORlijkun/ vier høfum þ hñ feinged hia þeim til Reyde reitta Riettlæta Gude/ Rom. 5 og 8.
3 J Þridia Mata/ ættu Jsraels Syner sijna FORlijkunar Hætijd Heilaga ad hallda/ Þier skulud eckert Verk vinna a þeim sama Deige seiger Jehova. Sama er oss eirniñ boded ꝛ befalad (Good Elsk. Guds Born) Vær skulum a þessare vorre Evangelisku FOrlijkunar Hætijd/

hallda

halda oss fra øllum þeim Verkum og Lÿkamlegu Erfide/ sem hindra kuña vora Guds Þionustu og Jdranar Asetning/ giefa oss ad eins til Heilagra Þanka/ Orda og Athafna/ og i þeirre Meiningu/ hefur Vort Allranædugasta Hayfervalld/ þeñan Dag stiftad og stadfest/ ad vier skilldū halda oss fra øllū Holldlegū Verkū/ ei sÿdur eñ Gidingar fra Erian ꝛ Preskingu sÿnū Viñudyrū/ Es. 56. v. 2. 1 Cor. 16. v. 2. og høfum vora Hugÿld i ædsta Midpuncte allra Farsællda Gude Eilÿfum/ Ps. 72. v. 25. og 142. v. 6. Lætum oss þar fyrer af øllu Hiarta/ langa epter þeim Eilÿfa/ Oendanlega Hugÿldardeige Him narÿkes/ Heb. 4. v. 9. Es. 66. v. 23.

J Fiorda lage/ er vidlÿkt Straff þm̄ yfer hangande og Gydingū / ẽ forsooma þssa FOrlÿkunar Hatÿd/ og Athugalauslega hia sier leida/ Eg vil upprickia þeirre Sæl fra sÿnu Foolke/ seiger DRottenn. So erū vier og Forplicktader ad hallda þeñan Ydrunar og Bænadag/ vegna þss hæa Myndugleika sem sa hafde og hefur/ er hñ baud/ Stypt ade og stadfeste. Þviad hvad Gud bÿdur fyrer ed Ædsta Jfervalld þad skulū vier hallda ad hñ bioode sialfur. Þar fyrer/ hvør sem þss- are Jfervalldsins Befalning ecke hlÿder/ hñ mæ ꝛ hræddur vera ꝥ Str affe Lifanda Guds/ Rom. 13. Ef nu Kongsins Reide er Skelfe leg/ ꝛ Sendebode Daudans þss Lÿkamlega/ Prov. 16. v. 14. Hvad mū þa vera Guds Reide/ ẽ er obæreleg/ ꝛ breñr allt til nedsta Helvÿtis. Hin rienar loksins/ þsse alldrei/ undañ hiñe verdur flwed/ þssare aung vañveigeñ/ hin kñ ecke alltiafnt Hefndeñe vid ad koma/ eñ þsse er eilnrar oumflÿañlegrar og oendañlegrar Magtar.

Nu uppa ꝥ E. E. B. ad vier j Tÿma umflÿū hvørtveggia þetta þalætum oss nu j JEsu Nafne/ wt af upplesnum Textans Ordum læra/ hvørneñ vier eiaū/ so sm̄ sañer Andleger Jsraelitar/ þssa vora For lÿkunar Hatÿd ad hallda. Og skulu ꝥ vera sierdeilis þriær Smægrein er/ sm̄ vier viliū j þetta siñ oss fyrer Hendur taka ad jfervega og læra af þssū sømu H. Anda Radū/ hvilÿkū oss byrie ad vera a þssū Deige fyrer DRottne vorum/ sem er/ (1) Alvørugiefner Leitendur. (2) Pfluger Hroopendur/ og (3) Sañer Guds Epterbreytendur.

 Þ Herra

O Herra Gud Himneske Fader/ gief nu Hiertunum vorum ad gyrn ast þig einañ/ j Gyrnd þre ad leyta þijn/ leitande ad fiña þig/ fundeñ ad elska þig/ fyrer Elsku þijna allar Synder yfergiefa/ yfergiefnar alldrei framar drygia/ helldr ad vier til þijn um̃vender gleim̃ þui Jardneska/ eñ gyrnuster þ Himneska/ Hugum þ eina sem er gott og Gudrækelegt/ Tølum þ eina sem er Nytsamlegt/ Og giorum þ eina sem þier er þægelegt/ og oss øllu Saluhialplegt j JEsu Nafne Amen.

Vm þad fyrsta.

Sa er Vinur sem til Vams seiger/ z varar eirn vid iferhangande Olucku/ eñ eirn Smiadrare þeckest af sinu blydmælu/ Proverb. 27. v. 6. Hvilyker Ordleger Viner/ voru þeir Heilogu Drottens Spameñ i Gamla Testamentenu hia Gidingum/ hvørier til knoder af Heilogu Anda/ fyrer utañ allt Mañgreinar Alit/ søgdu sierhvoriu fullu Halse Sañleikañ/ þeir ed kuñgiørdu Husenu Jacobs þess Misgiørder z Folkenu þss Synder/ Esa. 58. 1. Vm þa sañast þad s Lausnareñ sagde til Læresveina siña Luc. 10 v. 16. Hvør þa Heirer/ hñ Heir er sialfañ Gud firer þa Talanda/ þvi vitsade eirneñ Abraham Brædrum hins Ryka Mañs til Mosen z Spamañaña Luc. 16 v. 29.

Eirn af þessu framburdst s vor Fylkingarbriosts Grendsreka DROttens/ hiñ Fyrste og hellste Spamañaña Esaias/ og af Gudlegre Vandlæting upptendradur/ kastar sijnu Tilheyrendu j Naser fra Ogudlegleika z Afgudadyrkan/ Cap. 1. v. 4. Syner þm̃ z seiger hvør Olucka yfer þm̃ hange(ef þr ecke j tijma LEIte APTur DROttens) s er/ stundleg z eilijf Reide z Refsing. Eñ j añañ stad ef þr vilia þssu vid lijta þa sie nog Huggun j Hende/ mikel Nad/ Myskun z Fyrergiefning. Og þss vegna setur hñ þm̃ fyrer þriar Almeñelegar Lijfs Reglur/ sem þr skule vel læra/ jdka og yferhafa/ Og er su hin Fyrsta/ ad hañ vill þr sieu ANDleger LEItendur DROttens. Hormulega stood til j Juda Kongsrijke/ og einku sialfre Høfudborgeñe Jerusalem/ hvar ed Esaias bioo/ vegna þra Synda og Svijvirdinga/ sem Foolked drygde þar iñe/ hvørs vegna hñ lijker þm̃ vid Skinlausar Skiepnr/ Asna

og Nauk/og kallat þa enn þo Heimskare/ E. 1. v. 3. Enn/ Gud Náde/ vor a medal (E. G. B.) eru aungvu minne Synder og Svyvirdingar a Ferdum/ bæde hia rykum og Fatækum/meyre og minnehattar/nat j ollum Stødum og Stiettum/ so ad eiru uppliisstu Menns Hiarta maa ofbioda ad sia þann hrædelega Blindleika Mannanna. Þar er nu ad komed/ad var la er nockur Hlutur j minna gyllde hia allmergum enn hrein z oflecknd Gud rækne/ Hun þiker þeim Blindu Heimsins Børnum vera eirn Hiegomle gur/ohecknr/ørdugur og undarlegur Hlutur. Enn Synderner/ hversu liootar og svyvirdelegar sem þær eru/ þær eru j Eisku og Aþhallde. þessa Hunangesmurdu banvænu Talbeitu þess Helvitska Veidemanns/ gleypa Menn glader z faguande/enn hvorke sia nie þinna til þess Eytroda Kr oks Diøþulsins/ sem vid sierhvoria Daudlega Synd setst j Soomenn/ þar wti eru þr hvørre Rattuglu steinblindare. Þvilijka hrædeleca helblindu vill nu vor goode Esaias aþ oss draga j vorre Andlegre HE ranar LEsJt/ og þvi seiger hann so øndverdlega j þessum H. Texta/ LEsJt ed DRottens. Hier er enn nu ad nefna fargrætelega ryþerklegarde/ hv ørsu þ aller leita annars enn þssa/ sumer eru þr sem so eru þiærlæger þss are LEsytenne/ ad þr neita ad Gud sie til/ Psalm. 14. v. 1. Nockrer smijda sier þa Meiningu hn muneei skeita um hvad Menn gieta/ og ei vite hn þar aþ/ Job. 22 v. 13. og so Liþa Menn j Heimenum fyrer utann Gud/Eph. 2. v. 12. Marger hallda meir aþ Egypto enn Ccna ans Lande/ Num. 11. v.5. Aþ Heimenum enn Himrenum/sem sa Ryke Kornbwre/ Luc. 12. v.19. Þar þo vor Borgarriettur a ad vera a Him num/ Phil. 3. v. 20. Þeir sem vona a DRottenn/ munu taka up pa eina Arnarvænge/Es. 40 v. 31. Aurnenn flijgur ad sonnu nidur a Jordena ad taka sier Fædu/ þo vegur hann sig strax upp og sveimar j Himenenn aptur/ so skulum vier z lijka hoþa sem minnst mz ad gjora þtta Jardneska/og so sem þr riettu Gedeons Striidsmenn/lepia ad eins lijt ed Vatn wr Looþa vorum aþ þssu Fliootе/ Jud. 7. v. 7.
Elska til Heimsins z Elskann til Guds/eru so s tvær Metaskaaler/ þvi meyr sem ein uppstijgur/ þss dieþera stijgur hin nidur/ Forsmaat m þar fyrer Heimenn/ enn þørum ad LEsJta DRottens.

Ep Jesu Christi Elsk. Brwdr vill niooka Aftar z Blijdu sijns Brwsta/ þa blijtur hun ad gleima sijnu Foolke z Fødurshwse/ Ps. 45. v. 11. Eins ætte Neimurenn/ s er Nws vors gamla Føturs Adams/oss pyrer Augum ad forkna/ so oss þvi betur lijtest a Neimile og Nerralegt Slot vors Brwdguma a Nimnu/ so sm David/ Ps. 73. v. 25. z 84 v. 11. Þære mæ sæ vera sm kveiker Lioos ad lijsa sier mz umm sialpt Middeiged j glada Soolskine/ ad hñ kuñe ad sia þss betur/ eñ þusundsiññ Naut heimskare er hñ/ sem telst undañ ad leita DRDttens/ z haba sijna Bnadsemd j høñu/ nema hñ kveike þar til þa lijttpøgru Liooskijru Nei msins Epterlætis. Bid þessa Skijnu undu sier pordum allmarger/ og una eñ j Dag. Fiñast þr sm leita Christi vegna Braudaña/ Joh. 6. v. 26. Fiñast þr sm læta Gud þara/ þæe þr ad eins Birding hia Foolkenu/1. Sam. 15. v. 30. Sumer rooa a Nepneleid ÿper Dvinum sijnu sm Naman/ Esth. 3. v. 6. Og þott Saker sieu liettvægar edr aungvar/ er þ ordeñ Bana Gloosa hiæ sumu/ ad þr vilie giarnann Nelþarer þess/ sem þeim er illa vid / þad kostar ecke miñá. Achabs Lijkar skiemta sier j Bijngarde Naboths/1. Reg. 21 v. 16. Judæ Lærmeñ/ mz høñu z Sonu Eli/ una vid Skeinkingar og Peninga/ Joh. 12. v. 6. 1. Sam. 8. v. 3. Þa eru sumer sm leita DRottens/ eñ þ þo ecke riettelega/ aþ allre Sæl/ etc. Deut. 6. v. 13. Viliande giora Gud og Verølldena hvørutvegge jaþnsætt/ Nalltrande a bædar Fætur/ 1. Reg. 18. v. 21. Þesser haba Lærdt j Samaria/hvørrar Jñbyggiarar villdu bæde Gude þioona og Skwrgod unum/ 2. Reg. 17. v. 33. Þar þo Guds Ørk og Dagon forlijkast alldrei a Godastallenu/ 1. Sam. 5. v. 4. Ei helldur Christur og Belial/ 2. Cor. 6. v. 15. Grimlega hootar DRDtteñ þeim sm Sveria vid sig og Malchom/ Soph. 1. v. 5.

Þar þiñast eñ þa þr sm LEJta DRDttens og lætast giora þad aþ allre Alwd/ eñ þad ecke a medañ hañ er ad fiña. Þier munud leita mijn seiger JEsus/ og j Syndum ydar deya/ Joh. 8. v. 21. segv.

Abigaels Erende vard þvi so gott/ ad hun mætte David j tækelegann Tijma/ 1. Sam. 25. v. 24. Ecke er olijkt ad j Noafloode/ mundu

marger

marger hafa viliad nä til Arkareñar/hvad þo vat oþseink. Pharao fire ecke aptur firr eñ Naþed skall hönũ ad bædũ ſkyldũ/ Exo. 14. v. 25. Kloppudu likka þær Fa vissu Meyarnar uppa Dyrnar/ eñ þad var allt umm seinna/ Matth. 25. v. 11. Nu giezast hiner Fiordu/ sm vilia Leyta j Tijma/ eñ þad þo ecke riettelega/ þad vard Juda þerdum/ hann Leytade Thamar/ eñ þa var hun ell j burtu/ Gen. 38. v. 20. Saul Leytade Samuel/ eñ þ ecke fyrr eñ hñ var daudur/ 1. Sam. 28. v. 11. Likka Leytudu/ eñ þo mz odrũ Meiningar hætte/ j goodre Meiningu/ Koiñurnar/Christi j Greptrañe/hvar hñ var ecke ad fiña/Marc. 16. v. 16. Ja/ sialfer Forelldrar Herrans/ Joseph hñs Foostur-fader/ og su Sæla Mey Maria/ Leytudu hñs a medal Selskapsins/ eirneñ Frænda og Kuñingia/ eñ hönũ lau eñur Andvirke nær/eñ þar ad bliffa/ sem voru syns Fodurs Erende ad wtrietta/ Luc. 2. v. 44 49. Flester Leyta eñ nu DROttens mz sögdũ hætte/eñ þ ecke Stad fastlega/ þangad til hñ fiñst/ so sem þad Veidemadureñ Leytar Hierans allt ad Vidar-Ruñeuñ/eñ giefur þa upp/so Leyta sumer DROttens/ medañ þm allt ad Oskũ geingur/ medañ þr gaanga ecke nema a Roosũ og Liliũ/ eñ a Freystingartijmanũ falla þr fraa / Luc. 8. v. 13. So sem Demas/ 2. Tim. 4. v 10. Sa unge rijke Madur/Matth. 19. v. 22. Sialfer Læresveinar Christi/ þa hñ var fangeñ/ Matth. 26. v. 56. Þar hvert a moote/ þar hñ Leytade vor fyrre/ og þañ oss/ sem þo Leytudum hñs ecke/Es. 65. v. 1. Þaer Skyllda vor sialfsegd/ ad vier oaflaatanlega hñs Leytum/ med þeirre Andlegu Brwdureñe/ Cant. 3 og 5. Cap.

Um þad Añad.

NV vilium vier þessu næst athugad hafa/ hverneñ vor goode Esaias vill oss sem Andlegũ Jsraelitũ kient hafa/ ad vera DRottens HENDendur/ a þessũ vorũ Ydrunar/Bæna og Betrunar Deige. Þessa Lijfs Regluna setur hñ næst hiñe/ þvi so seiger hñ / LEJTed DROTTens/ etc. KAlled a HAñ/ a MEdañ hañ er Nalægur. Ad akalla Nafn Jehovæ/ er sa hellste og ellste Partur Gudlegrar Þi-

conkunar/

vonkunar/ ſm lioſt er aß Gen. 4 v. 26. 𝔷 12 v. 8. Pſ. 14 v. 4. Eſ. 41 v. 25. Og er ei Olijkt ſm þeſſe Guds Pioonuſta haße fyrſt byriaſt j Paradiſs/ hia Skilnings Trienu Goods og Ills/ nær DRD DEſu wtg af Fyrerheyteò/ um Kvinuñar Sæde/ eñ hitt er Augliooſt/ ad ſijdañ epter Fall vorra Fyrſtu Foreldra/ þoor hun varande/ þar Meñ wt a Markeñe nkolludu Nafn DROttens/ ſijdan hiellſt þeſſe Dyrkun vid hia þeim MOturū ſm þr H. Forfedur uppbygdu hen hingad og þangad. Ei ðenade hun ad uppreyſtre Vitnisburdar Tialldbwdeñe/ hvor ſijdañ var jñſlutt j Landed Canaan/ 𝔷 nam Stadar j Silo/ 1. Sam. 4 v. 3. Pa j Nobe/ 1. Sam. 2 v. 9. Sydañ a Hædeñe Gabaon/ og lokſins j Salomonis Muſtere/ j hvöriu Naþn DROttens var Dyrkad og akallad Almeñelega aß öllū Iſrael. I mooke þeſſu Ieruſalems Muſtere ſneru ſier eirneñ þr Gydingar/ j Bæna Afallenu/ ſem j Fiarſka voru/ ſ lioſt er aß Dæme Danielis/ C. 6 v. 11. Eñ Gud nade/ þar ſem DROtteñ hafde ſo eitt Vegſamlegt Muſtere ſier helgad og tilreidt/ þar ecke langt ßra uppbygde Dioßulleñ ſijna Capellu/ þviad j ſtadeñ ßyrer þ rietta og ſaña AKall lißanda Guds/ ſeiger H. Ritning ſier jñſmeigt haße eitt Aßgudadyrkunar Akall/ ymiſlegra Skurdgoda/ bæde hia Gydingū ſialßū j Bethel 𝔷 Dan/ 1. Reg. 12. v. 28. A Hædunū/ j grænū Lundū/ under Bloomgudū Eikum og añarſtadar. Eirneñ hia ödrū Pioodū ſem þar ſtendur/ Ion. 1 v. 5. Ad hver eirn ßra Maña er voru med Iona jñañ Skipsborda/ haße KAllad a ſiñ Gud.

Gydinga Foolke bryxlar ſialßur Gud um ßra Opacklæte vid ſig/ j Dom. B. 10 v. 14. þar hñ ſeiger til þra/ Fared þier og AKAlled þa añarlegu Gude ſem þier haßed wtvaled ydur/ og lated þa vu Hialpa ydur. Ia/ ſo hrædelega vard Heimureñ Rañvilltur ßra þvi rietta AKAlle Skaparans/ ad nockrer tilbædu Himeneñ/ Solena/ Tungled Stiörnurnar/ Vindana/ og adrar Höfudſkiepnur/ aß Spekeñar B. 13 v. 2. 2. Para. 33 v. 3. Sumer tilbædu Daud Lykneſke med Hondū giord/ Pſalm. 115 v. 4. Og j H. Ritningu verda uppkalleñ yßer Prioatſu Noþn ßra Skurdgoda/ ſem jmſar Piooder tilbædu/

ſem var

sem var Adramelech/ Ajloreth/ Ajtaroth/ Baal/Baal-Berith/ Baal-Zebul/ Baal peor/ og adrer langtū fleyre/ þar hver og ein Pioød giørde sier Gude/ 2. Reg. 17 v. 29. Og þ s allra hørmulegast var ad sialfur Dioþullen var j einu Bijlæte medal þra ækalladur og tilbeden/ Levit. 17 v. 18. Avi/ þa Ognarlegu Blindne þra aumu Mañā/ sem ad burtkastadre eda þyrer bijgeingeñe allre Guds Pioonustu og Dyrkan/ wt vølldu sier ad tilbidia þvilijka einkis verda/dauda & Diøf ullega Nlute. O þa miklu Poleñmæde vors Guds/ sem þa Favitskuñar Tijma/so langsamlega umleid/ Act. 17. v. 30. Allt þetta kañ ad heimþærast til sialþra vor (E.G.B.) Ei vorū vorer For þedur þyrer utañ þssa Afgudadyrkan a hinū þyrre Olldrū/ lijka heþur Dioþulleñ haþt sijna Skurdgoda Pienara og bølvada Blootmeñ. Eñ eil ijþar Altar Packer sieu vorū mikla Mijskuñsemdaña Fødur/sm̄ oss wt þm̄ blindu Villudoomsins Myrkrū heþur leidt/ til þss saña Liosß & Pekingar sialþs sijns. Eñ hvørneñ munū vier þa læta þtta ræsañast? Lijklegast være ad Launeñ yrdu þsse hønū aþ oss goldeñ/ ad vier Akølludū hñ einañ/ Matth. 4 v. 10. Eñ hvarneñ þ tilgeingur/ næde hñ Blessadur. Nvad er þ/ þegar nockur þvert a moote sijnū Skijrnar Gyde og Christendooms Sattmæla/ hleypur til Galldramaña/ Tøþra og Spaasagnara/ leytande hia þm̄ Lids og Lijknar? Er þad ecke ad haþa Añarlega Gude/ad þrælbinda sialþañ sig under Agyrndena Eph. 5 v. 5. Og haþa Gullhnøtteñ þ sitt Traust/ Job. 31 v. 24 Er þ ad AKAlla þañ eina Gud riettelega/ ad setia sitt Traust uppa þvañijta & þallvallta Nlute/sm̄ Aud & Rijkdom/s Nabal? 1. Sam. 25 v. 36. Vppa sijna eigeñ Speke og Slægvitsku sm̄ Achitophel? 2. Sam. 16 v. 23. Treysta betur Bartskeranū eñ DROTTNe/ sem Asa Kongur? 2. Par. 16. v. 12. Forlæta sig uppa sīn Ner og Nreyste med Señacherib? 2. Reg. 18 v. 35. Vppa sijnar Festingar/ eins & Edomitar? Abd. v. 3. Reyda sig ad eins uppa Vine sijna/ sem þordum Achab a Josapath? 1. Kong. B. 22. v. 4. Edur ad stæra sig aþ Fiølda siña Attmaña og stoola þar uppa/ sem þord um Abimelech? Jud. 9 v. 1. Nvørier þo aller bregdast a Mootlætis

 Tijmanū

Tijmanū/ Psalm. 38 v. 12. Og yfergiefa oss/ Mich. 7 v. 5. Hvørt er ꝥ ad AKALla DROtten̄/ ad hafa Magan̄ ꝼ sin̄ Gud/ so sem giøra Ohofsmen̄ j Mat og Dryck/ Phil. 3 v. 19. Og ꝥ ei af an̄ara betre Dæmū en̄ þess Gudlausa Rijkaman̄s? Luc. 16 v. 11. Er ꝥ riett skyckad AKAll til DROttens/ Ad giøra sig sialfan̄ ad Gude/ setia sig fram̄ fyrer alla Hlute/ Offrandeso fyrer sijnū Veydarfærū og giøra Reykelse fyrer sijnū Netū? Hab. 1. v. 15. Vilia so allt hafa sem sialfs Pootte bijdur? An̄ars aungva eyrd hafa helldur en̄ Naman/ Esth. 3. v. 5. En̄ hier mætte Moyses maklega hafa j Spursmaalū vid oss/ ꝥ sem þar stendur j hn̄s fimtu Bok. 32. v. 6. Þackar þu so Gude þijnū (þijna Vpplijsing) þu hid galda og Heimskufulla Foolk?

Latum oss þvi (E.G.B.) Latum oss þvi (seige eg) snwa aptur j Tijma/ og nu j Dag/ ad aflagdre allre Hræsne/ uppheffia j Himenen̄ hreint Hiarta og Hendur aan Møglunar/ 2 Tim. 2. v. 22. Latū oss nu upphefia vorar Radder og AKalla H. Guddoomsins Þren̄ing/Fødur/Son og Heilagan̄ Anda/ a hvørn Gud alleina vier eigum ad trwa/ Rom. 10. v. 14. Hn̄ eirn er ALvitur/Ransakar Hiørtun og Nijrun/ 1. Reg. 8. v. 38. Han̄ eirn er ALMættugur til ad veita oss allt þad oss aaliggur/ z ad frelsa oss fra øllu þvi oss kan̄ ad skada/ Deut. 6. v. 13 Es. 42. v. 8. Matth. 4. v. 10. Nu kan̄ einhvør ad seigia/ hvad þarf ad AKAlla DROtten̄/ þar hn̄ hefur lofad Bænheyrslun̄e aadur en̄ vier KOLLum? Es. 65. v. 24. Jafnvel þm̄ sofande/ Ps. 27. v. 2. Þvi sijnest þetta vort AKALL ad vera forgiefens/ eda minsta koste ecke so Naudsynlegt? Fiærre sie þvi/ þviad mz þvi Ordtæke H. Anda/ vill hn̄ merkiast læta hvad fliootur og reidubwen̄ ꝥ Gud sie ad Bænheyra þa sem a hn̄ KAlla. Gud veiter ad sønnu øllū/ en̄ þm̄ sem han̄ aakalla/ Ps. 50. v. 15. Ordsøk Bænheyrslun̄ar er sialfkrafa Nꝏd og Goodgyrne DROttens/ En̄ medal BÆNheyrslun̄ar er sijfelld Idne og aahalld Bænaren̄ar. Ad bidia med Vpprietttū Hondū var sierdeilis Embættis Partur Prestan̄a j Gamla Testamentenu/ en̄ j þvi Nya Testamentenu skipar Postulen̄ Paulus øllū Møn̄ū þad sama ad giøra / 1. Tim. 2. v. 8. Þviad vier erum nu aller Foolk Eig=

endoom.

enddomsins/sa Konunglege Kiennemannskapur/su H.Þiood/ 1 Pet. 2. V/ so komum þa aller/ eirn med ødrum/ þessa Lands Innbiggendur/ Kiennendurner med sijnum Soknar Børnum/Menn og Kvinnur/Ung-er og Gamler/ ad aungvum undanteknum/ og ad samannløgdum heyttu Atvøru Bænum vors Hiarta/aller sem eirn Madur/Ezech. 22.v.30. Lætum sia ad vier Helgum hennan Dag/ Voru Andlegu JDRunar-HRDpe og AKAlle DRDTTens. Hann sialþur HRopar af Himn um oþann/ LEYted og AKAlled. Vier þessa Lands Innbiggiarar erū vel þlestum Þioodum Aumre og Vesælire/ vær høþum hvørke Kastala nie Festingar þyrer Ahlaupe Omilldra Manna/ høþum þess vegna þim einum til ad seigia/ til hvørs oss Omissande er ad KVaka og KAlla/ þad er DRottenn alleina. KDllum þvi til DRottens allersamann/og bidium hann ad minnast nu þeirrar Elsku sem hann haþde til vor ædur enn þ vær vorum/ Ja ædur enn þad Grundvøllur Veralldarennar var lagdur/ Eph. 1.v.4. aþ hvørre Elsku hann skapade oss/þeirrar Elsku sem hann haf de til vor/ þa vier vorum þallner/ og vier vorū hans Oviner/Rom. 5. v. 10. Fyrer hvøria Elsku hann Endurleyste oss/ þeirrar Elsku sem hann æ allann Haatt oss Endurleystum/ audsijner i Andlegann og Lijkamlegann Maata. Eþ nu DRottenn minnest alls þessa/ þa sundurbrotnar hans Hiarta/so hann hlijtur oss Myskunsamur ad vera.Enn þetta vort Akall hl ijtur ad uppstijga i Himenenn þyrer hans Nædar Styru/i Kraþte þess Yfl uga Þijslar Hrops og Krossraustar JESu CHRisti/Heb. 5. v.10. þyrer hvørn vier høþum Tilgangenn til hans/ Eph. 3.v.12. J hvørim øll Guds Fyrerheyt eru Ja og Amen/2 Cor. 1. v.20. Lætum þess vegna vera hellstu Astædu vors Hroops i Himenenn/ad þar situr sa sem oss hefur svared Bænheyrsluna vijsa/ Joh. 16.v. 13.

Um þad Þridia.

Nu epterþilger med einu Orde þad sijdasta/ hvørnenn vier uk aþ þessum Evangeliska Spamanns Texta skulum læra þa þridiu Lijþs Regl una/ sem er/ad vera Guds vors SANNer EPTerbreytendur. Hun er i þessum Textans Ordum innefalenn/ SA HJNN D=SVDLege

lææt af sijnum Veige og Illvirkeñ aþ siñe Nuxan og snwe sier til DROTTens. Þesse vor Predikare Esaias/ hañ vill med þessu oss alla aminnt haþa/ ad med þvi vier hefum nu allareidu þeinged Angur og Leyda a Syndunum/ og i Truñe a JEsum/ huggad oss vid Guds Omæleiega Myskunseme/þa sie þad Ovidurkvæmelegt/ Ja Omøgulegt ad þar skule ecke efterþilgia su Nija Nijdne. Þegar Judas Maccabæus haþde læted Niduriijfa þau þirre Afguda Aulturu/þa skipade hañ ad biggia þar øñur Nij/ og allt Nijtt ad giøra til Mustereſens Hreinsunar/ 2 Macc. 10.v.3. Vær Christner erum og Mustere Lifanda Guds/ 2 Cor.6 v.16. Þess vegna vill Heilagur Ande sia þar iñe Nij og hrein Verkfære/til þessa Musteris Þienustu. Þad er su Nija Nijdne/ Goodverk og Gudlegar Athaþner. Þar þyrer skulum vier eirn og sier hvør i Jesu Nafne/leggia þra oss alla ædurtalda Afgudadijrkan/ alla Vanbrwkan Guds H.Nafns/alla Vanhelgan hñs Helgedega/etc Og so epter riettre Reglu Guds Tijulagaboda/ setia oss ad betra vorn Saurugañ og Svijvirdelegañ Liþnad/Oeg þra Oeige/Etund þra Etundu. Aarons Staþur af sialfum sier bloomgadest/ þo ædr Avaxtarlaus og Ofrioor være/ Num. 17.v. 8. So eigū vier lijka ad bidia vorn Gud mz hinū H. David/ ad skapa j oss eitt hreint Hiarta og giesa oss Nijañ vissañ Anda/ Psalm. 51 v. 12. Ad vier sem øñur Friooſoom Eyk/Psalm. 1. v.3. Audsijnum Averke Andans/ Gal. 5. v. 22. Gaungū j Endurnijung Lijþdagaña/ Rom. 6 v 4. Aþ Nattur uñe til erū vier visner Fauskar/ og Villuvidar Trie/ Rom. 11 v. 24 Sem einskis eru Maklegre/ eñ kastast j Helvijtis Elld/ Matth. 3 v.10 Eñ þyrer eina saña Lifande Trw/ verdū vier þvi gooda Edla Vijnvidar Trienu JEsu Christo jnnþader og a hønū Groodursetter/ dragande til vor Feytleyka hñs Rootar/Rom. 11 v. 17. Og so sem Vijnkvisterner/ jñdrøgū og dreckū til vor þañ Heylsusamlega vøkva sialþs hñs/ so sem þss saña Vijnvidar/ aþ hvøriū vier þærū mikeñ Avøxt/ Joh. 15 v.5

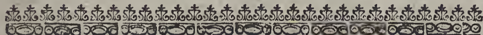
Sa sm er j einu Fangelse jñeluckttur/ hñ kañ mz tveñu moote Laus ad verda. Fyrst/ad hñ briootest wr Fangelsenu/og þare hvørt hñ vill/ Þar næst eþ hñ prijder so Fangastofuna/ ad hun verdur hønū sem eitt

Liste Hws

Lífte Hws / og tekur þa þau Siñaskipte ad hn̄ vill þar iñe vera z blyfa en̄ ey wt þadan̄ fara / ei sem j Fangelse hallden̄ / helldur j Frelse un- ande. So er og vared Frelse voru fra Logmalsins Oke / ad JEsus Christus hefur oss andlega fra þui Frelsad / ei so hn̄ Logmaled nidur- brite / edur med ollu afteke / helldr þegar hn̄ hafde sialfur þui fullnægt / færde oss þau Siñaskipte / ad vier nu hofū vora Lifting j Logmale Dr ottens / og hofum Jnde og Epterlæte ad yrka oss þar iñe. Ps. 1. v. 1.

Themistocles Hertoge fra j Athenu Borg / sa eitt siñ eirn siña Strijdsmaña grata / hn̄ spurde hvad hn̄ griete / hvert hn̄ kvide vid Orrustuñe? han̄ kvad ney vid / en̄ sagde þ eina vera Ordsok sijns Grats / ad hn̄ hefde nu tvo um tuttugt / en̄ hefde alldrei nockurt Hreystiverk uñed i Orustu / þad epterminelegt være / og sier sialfum Samd ad. Þa svarade Hertogen̄ / Hier er en̄ þa gott Dags epter / lat nu sia hvad þu kant / þui æred er epter ouñed. Þetta skyllde sierhvor Christen̄ Madur lata sier sagt vera / þad sem hingad til hefur forsomast / þ skyllde nu i Tijma lagferast. Giætū þess umlidna / Gratum þ nalæga / og Siaum fram̄ j Veigen̄ fyrer þad okomna. Latum eitthvad þ Mañdooms stycke epter oss liggia / sem oss sie Virdingar Vætte ad vier hofum lifad. Lifum so ad vier hofū vorn Gud alltijd Nadugan̄ og nalægan̄ / en̄ þurfū alldrei ad ottast hn̄s Strijdu edur Oblijdu. Flijū Heimen̄ / þvi han̄ er Hiegoome / Eccles. 1. v. 2. Gratum Syndena þvi hun er Ranglæte / 1. Joh. 3. v. 2. 3. Bidiū Gud / þvi vier erū Nadar þurfande / en̄ hn̄ mikellrar Myskunseme. Lifum Gudrækelega fyrer Gude. Riettelega vid Naungan̄ / med Hreinlijfe og Hofseme hia sialfum oss / Latum Hollded vort vera undergiefed Andanum / Andan̄ Gude. Latum Christum vera Takmark vors Lijfs / fylger þu honum a Veigenū þa nær þu honum j Himmenum. Honū verdur þu epter ad breyta / ef Samchristen̄ Madur villt heyta. Hn̄s Daude er þijn Fridþæging / þvi skillde þitt Lijf vera hn̄s Epterbreyting. Elsker þu Gud / þa epter fylg honū. Elsker þu Syndena / þa elskar þu Diofulen̄ / en̄ Elsker þu JEsum / þa elskar þu hañs Lijferne. Hvor hn̄ elskar ecke Lijtelæte / Hoogværd / Hoofseme og Kiærleika / sa elskar ecke Christum / hvor

ecke var aññad eñ Elskelæke/Hogværd/Hookseme ꝛ Kiærleike. Sia/lætū oss þvi (E. S. B.) fastlega pylgia vorum Merkismañe/ hvør bæde j Lyfe og Dauda hefur undañ oss geinged. Segulsteirneñ vill til Nordurs/ Moyses hagar Tialldbwdar Smydenu epter Myndeñe sem hañ sa a Fiallenu/ Exo. 25. v. 40. Latum oss epterfylgia Lioose Heimsins/ Joh. 1. v. 9. So vier j hñs Lioose mættum skdar jñgænga/ med øllum hñs sañydrande Elskendum ꝛ Epterbreytendum/ j þ sañna Dyrdareñar Lioos. Þad veyte hñ oss ꝛ giefe/ synns allra Heilagasta Nafns og Forþienustu vegna. Hõnum med synū Himneska Fødur og H. Anda/sie Lof/ Dyrd/Heidur og Vegsemd ꝛ Þackargiørd/ af øllū Tungū Eingla ꝛ Mañа/ Sameñ ꝛ Sungeñ/ upphiedañ ꝛ ad Eilyfu/ Amen.

Su Þridia Føstu/ Jdrunar/ Bæna og Betrunar dags Predikun/ j Hamessuñe/ Text. Es. 55. v. 67.

Exordium.

Elskuleg Guds Børn/ Utvaleñ til þess eilyfa Lyfsins/ j vorum Sætasta Sigurvegara og Signudum Salar Brwdguma JEsu CHRJsto/ ædur eñ þ Grundvøllur Veralldareñar var Lagdur.

Allur er fyrre Vareñ goodur/plaga Meñ ad seigia/ Hvør þañ sama Herbergiar j Huganū/ villest traudlega j Verkenu. Eñ þess er ad giæta/ ad hafa hñ vid j Tyma/ þvi sañmæle eru/ ad seirne Vareñ duger ecke. Þesse Radgiafe vill fyrst vera spurdur Radaña/ Og þvi eru hñs Otyma Rad Oyndis Urræde. Þvilyka Varwd meinar Endurlausnareñ vor/ þar hñ seiger/Hvør Kongur geingur wt ad hallda Orustu j giegn ødrū Konge/ so hñ sitie ei

mdur

ædur og þeinke med sier/ hvørt hn̄ giete mz Tiju Þusunder run̄ed j moo te hønum/ er mz Tuttugu Þusunder kiemur til han̄s/ en̄ ef ecke/ þa bidur hn̄ þo þess sem Fridsamlegt er/ Luc. 14. v. 31. seq. Tvent er hier athugavert/ sem vor Lijfse Lausnare vill oss hier mz kient hafa.

(1) Guds Reyde ad þeckia. (2) Guds Reyde ad flya.

Þetta hvørtveggia er oss harla Naudsynlegt/ Hitt er oss Omissande/ Þetta af oss sialfum til Ovin̄ande/ Job. 36. v. 13. Ps. 139. v. 7. Vier høfum Ecki uppa oss Hervopn Himnan̄a/ Jud. 5. v. 20. Og vogad ad draga j moote DROTTne ALLSheriar/ Act. 9. v. 5. Hvad erū vier þo j þm̄ Vændū? Ei meir en̄ ein Daud Floo/ 1. Sam. 24. v. 15. Og sem Dupt og Aska/ Gen. 18. v. 27. Er hn̄ ecke DROTTENN/ Sterkur og Volldugur/ DROTTENN Mattugur j Strijde? Psalm. 24. v. 8. Þad er vijst ad Orustan̄ er fyrer Hende/ og øllū þm̄ hvøn̄ sem Syndgad hafa/ þvi so marga Synd vier drygiū/ so margt BARdagabod sendū vier j Himenen̄/ Gen. 18. v. 20/21. Þvi sitiū vier þa ecke og Reiknū/ hvørt vier sieū ad øllu vel buner/ ad heya Bardaga vid þen̄an̄ Konungen̄ edr ecke? En̄ eg ætla hir høggve tvent Olijker saman̄ a allan̄ hatt. Hafe sa Heimske sterke Rise Goliath virdt sier til Afmænar/ Hertijadur og under Vopnū/ ad legg ia Man̄skap sin̄ a Smæmen̄ed David/ j Eykedal/ sem þo var eirn Full huge/ 1. Sam. 17. Þa er þvi ecke hier so vared fyrer hinū ALvitra/ Job. 42. v. 2. Þar er eingen̄ so aumur og Audvirdelegur vor æ medal/ ef hn̄ finst j Guds Ovina Flocke/ ad hønū þike Læging ad hefn ast a. Ordsøken̄ er su/ ad Guds Riettlæte fylger eckert Dramblæte/ þar fyrer er þ mest otkandest ad eiga hn̄ fyrer sin̄ Ovin/ Riettlæte hn̄s hall ar Mælenu a oss/ þvi von er Mælefnen̄ mune hia Riettrænū skipta/ en̄ vor eru verre/ Job. 42. v. 6. Drambsamt Ygglerse vort upp hvetur hn̄s særbeitta Reidesverd oss j moote/ sem Moab/ Jer. 48. v. 2/11/14/15. Pharao trambar a Moote DRottne og vill ei vita af þm̄ Gude ad seigia sem han̄ skule hlijda/ Exo. 5. v. 2. En̄ þær tiju Plagur mættu vera hn̄s Lærepeningar/ og ad Lycktunū Hafed Rauda hn̄s Lokreckia/ Exod. 14. Nebucadnesar Rambar a Babilonis Gøtu/

uppblaasen af miklum Hroka. Þrar stooru Bygglngar/ er hañ hafde þar giora lated / Dan. 4. v. 29. Strar þar epter/ mætte hñ hafa Nÿ hÿlaskipte/ og hallda Bygd og Bolstad a Audn og Eydemørku i bland villudyra/ allt so leinge hañ lærde ad giefa Gude Dyrdena/ eñ ecke sialfu um sier / v. 31/32/36. Balthasar hñs Son situr Andvaralaus vid Vijndryckiu af Gulls z Silfurkierū/ s hñs Fader hafde rænt z rupp lad wr Huse DRottens/med sijnū Villdismoñum/Kvīnū og Fridlū/ Dan. 5. 1. seq. Eñ a þre sømu noottu mætte hñ deyia/ v. 30.
J lijka maata hafa Afdrif orded eirnra z añara Offstækis z Ofmetnad ar uppblaseña Belgia/ hvørier ad so eru stollter og rijkelater ad þr wt þenia sig sem añad Laurberia Trie/Ps. 37. v. 35. Eñ þvilijku Ka ppe er ecke ad etia vid sier ædre og ypparlegre Mañ/ allra sijdst vid sial añ Gud/ hvør ad er Kongur Kongaña/ og DRottñ DRottnaña/ Apoc. 19. v. 16. Hvad skal þa adhafast? Hier er ad eiga/ ecke vid Meñena/ helldur vid þñ sm̃ er eirn forærande Elldur/ Deut. 4. v. 24. Ecke er ad Leiksłokum leinge ad spyria. Takest Vidureignen/ þa mun þesse hiñ mikle Elldur forenda oss øllum/ Deut. 5. v. 25. Og þar sem hñ kañ ecke upp fyrer sig ad breña (þar hañ er sialfur þad allra hædsta) þa breñur Elldur hñs Greimdar Reide til hins nedsta Hel, vijtis/ Deut. 32. v. 22. Sia hier vid hvern eiga er/þesse fyrerfoor mødur fyrer Hønd sijns þienara a eirne Noottu/ øllum Egyptalands Frumburdū/ Exo. 12. v. 29. Jtem Hundrad fim̃ og attatijju þu sundū j Herbudū fra Assyrianiskn/ 2. Reg. 19. v. 32. Meinar þu þa hñ mune ei verda þier helldst til ofsterkur/nær hñ frambrunar i sijnū Krapte? Ps.68. v. 25. Hañs Vagnar/ sem eru mørg þusundsiñū þusund/ ibid. v. 18. Verda þier ecke so audvellt Ellsneyte sem Jo stæ fordū Hervagnar Hazorita/ Jos. 11. v. 6. Hia hønum er ecke ad fiña nockra sialfhælne/ þo hefur hñ sialfur þad Ord mællt / ad hñ alleinasta sie mattugur/ Ps. 62. v. 12. Eirn forstandugur Madr velr sier Vin epter Vite/ og safnvel lempar siñ Ovin/ sier til Vinar. Eirn Dare giører þañ sier ad Ovin sem hønū vel vill/ og allt hanns Raad hefur j Hende sier. Hvør hefur nu þvilijkañ Vitnisburd af sial-
um Gude

kum Gude / sem Job. Cap. 1. v. 8. Vel kalar hñ ur Flocke og seiger / þu (Gud) veitst ad Eg er ecke Ogudlegur / Cap. 10. v. 7. Jeg villde giarnañ ganga j Riett vid Gud / Cap. 13. v. 3. Hvad gillder? Þegar til Spnaña kom / heyter þ so / Jeg jæta mig sakadañ ad / vera / Cap. 42. v. 6. Aller erũ vier under Herrre Alykkan / ad vera eckert / Ps. 144. v. 4. Og þo kiemur oss til hugar ad læta oss þikia / ad vier sieum nockud / sem vier erum þo eckert. Sa litle Steirneñ molade j sundur / so vel Malmeñ / Jarned / Silfred og Gulled / sem Leyreñ a Likneskiu Nabogodonosors / Dan. 2. v. 35. Og þu sem ecke ert nema Leyr / vogar ad eiga þig under Heßndar æþalle DROttens / hvørs Reyde breñur sem Elldur / og Biørgeñ sprijnga j sundur fyrer hoñũ / Nahum. 1. v. 6. O Ney / O Ney. Ecke er Raad nema j Tijma sie teked / Hier er omegulegt ad hallda Hoolmenũ. Hitt er þvi Raaded længtum betra / sem vor Sigurhoþdinge JEsus Christus giefur / ad senda þJñ Kongenũ Fridarboon j Tijma. Vel kañ Ezechias ad hafa good añ Vidurbuning / j moote Señacherib / þad kañ hønum og vel ad luckast / eñ hvar fyrer? Af þvi DROtteñ vard veitte hañ / allt um kring 2. Paral. 32. v. 22.

Hier ad auke. Spir Philisteos ad / hvad ollad hafe þeirra Skielfingu i Aphek? Þeir mundu svara / þad / ad Gud var i Lide Hebreskra Mañna / moote hvørium þeir børdust / 1. Sam. 4. v. 7. Likka skaut Syrlendskum Skielk i Brijngu / nær ed Jehovah liet þa heyra Hestagny / Vagna og stoora Herlids Magt / so þeir ruñu sem ragar Geytur undañ Rendesvip Drottens / 2. Reg. 7. v. 6. Skamast meigum vier Christner Meñ vor / ad ottast ecke DRotteñ / hvørn Heidingiarner Ottast / Exod. 15. v. 14. 15. Ja / fyrer hvørium sialfer Dioflarner hrædast og skielfast / Matth. 8. v. 31. Jac. 2. v. 19. Betra er ad bidia Fridar med Benadad / 1. Reg. 20. v. 22. eñ ad falla med Achab fyrer Ofurdæd sijno / 1. Reg. 22. v. 35. Þad høfum vier heyrt / ad Achab hlaut ad giallda siñar Oframəsynu Myskunseme / ã hñ sijnde Benadad. Eñ hitt er vijst / ad sæ Rietkneþnde Israelis Kongur / Exod. 15. v. 18. Nañ er so Myskunsamur þeim sem hñ Ottast / sem eirn Fader er Børnunum.

 Ja / þo

Ja/ þo ad Moderen̄ forgleime sijnu Nijkløktu Barne/ þa vill hū̄ samt oss ecke forgleima/ Ps. 103. v. 13. Es. 49. v. 15. Hin̄ took Jdran fyrer sijna Myskunseme/ þvi hun var bæde Holldleg og Heimskufull. Þesse ydrast sin̄ar alldrey/ þvi hun er Gudleg og Oumbreytanleg/ Ex. 34. v. 6. Benadad er Achabs Fiandmadur strijdande/ en̄ hn̄s Broder flijande/ 1. Reg. 19. v. 32. Illa fer oss ætla verr til Guds/ en̄ Mad- ur reiner a Man̄s Dreingskap. Þad er Gude til Dyrdar/ ad vier læku̅ i lægra hallde/ 1. Pet. 5. v. 5. 6. Og so langt fra ad þ sie oss til nock rar Vanæru/ ad þ er sa einaste vegur vorrar Vppheſdar. Þetta kallar Johan̄es Baptista ad flija fyrer tilkomande Reide/ Matt. 3. v. 7. Gaumgiæfum þess vegna/ fyrst vor Gud er orden̄ sem Ovinur vor/ og þ maklega vegna Syndan̄a/ Harmag. 2. v. 4. Fyrst vort Mæleſ ne er ei betra/ en̄ so vier neidunst ad þeya/ kun̄um aungvu ad andsvara en̄ vilium þo vin̄a Søkena/ Rom. 3. v. 19. Fyrst oss Skorter allt vid hn̄/ þar vier eru̅ ei neitt i neinu/ Ps. 39. v. 12. Moote høn um/ ad reikna/ sem er allt i øllum/ 1. Cor. 15. v. 28. Þa høfum þsse heylla Rad vorrar Himneſku Hetiu Hertans JEsu/ Es. 9. v. 5 Sendu̅ moote þssu̅ Allsmegtuga Konge ædur hn̄ iṅdregur so til vor ad eingen̄ er Vægdarvon framar/ Harmag. 1. v. 14. Sendum þan̄ til hn̄s sem vier vitu̅ hn̄ forsmær ecke/ vel talar ockar Mæle/ og ei kie mur so bwen̄ aptur/ þesse skal vera Harmþrungen̄ & sundurkramen̄ An de/ Ps. 51. v. 19. Es. 66. v. 2. Han̄ hefur alldrei til Skam ar orded i þssu̅ Vtriettingum/ Syr. 2. v. 11. Vær høfum hier ad auk eirn Tulk i þssu̅ Hofgardenu̅/ 1. Joh. 2. v. 1. Sem er Madur en̄ JEsus Christus/ 1. Tim. 2. v. 5. J han̄s Trauste vilium vier þessa FRJDar BONar FYR biria/ Og epter vors Yðrunar Texta Avijsan/ þetta tvent athuga/ (1) Adferd þessarar Send efarar/ (2) Afdrif þessarar Sendefarar.

O JEsu þu sem oss til Syndalausnar og Sæluhialpar/ hefur eitt sin̄ af þijnum Himneska Fødur/ sendur i Heimen̄ vered/ Gal. 4. v. 4. Og sialfur veitst allrabest/ hvad mykel Magt oss æliggur Framkvæmd þessa Erendis ad vel luckest. Send oss þin̄ H. Anda/ sem vorum An-

da so stioorne/ i Uppfiriun/ Framkvæmd og Fullending þessarar FRJd arleytne/ ad þyns H. Nafns verde Dyrdeñ/ eñ vorra Sælna Stundlegur og Eilyfur Fridur og Fognudureñ/ Amen/ Herra Jesu/ Amen.

Fyrre Partureñ.

ÞAd er so vel Loflegt sem Gagnlegt i hastarlegum Tilferlum/ sem aungvañ undañdrætt lyda/ ad vera bæde Snarrædur og Heilrædur. Hvorttveggia er Gott/ þad Sydara þo eñ betra. Snarræde æn Heilræda er Vandhirdt i Rædgiafa Hende/ þvi skied hefur ad þad sydradest i þeirra eigeñ Hiortum. Ecke rædgadest Achitophel leinge um̃ vid sialfañ sig/ ad iñvefia Fridlur Fodursens i Fadm og Skaut Sonarens/ 2. Sam. 16. v. 20. þo kom honum hyñs Snarræde i Snoruna/ af somu Book. Cap. 17. v. 23. Roboams Brædræde i þvi/ ad hlyda Unglingaña Snarræde/ edur riettara ad seigia Vielræde/ fram yfer Olldungaña Heilræde/ olle þvi skadræde/ ad hñ þar þ miste/ meigeñ hluta syns Rykis/ Og hañs Rentumeystare Adoram var i Helgrytur. Med Brædrædenu villde hñ beigia Folked til Otta/ eñ þ kom honum Skindelega a Flootta/ 1. Reg. 12. v. 7. seq. Og hvorneñ kañ þad odruvys ad luckast? Med þvi þ Ogudleger Rædleggia dregr a Tælar/ Prov. 12. v. 5. Eñ Tunga Hyggeña Maña er heilnæm/ og þeir sem til Fridarens eggia/ giora Fognud/ ibid. v. 19/20. Hvilyfur Heilrædur Fridarens Tilstiller er vor goode Esaias (edur riettara ad seigia) H. Ande fyrer hñs Muñ/ Textans Ord hliooda so.

Leyted DROttens a medañ hañ ma fiña/ Kalled a hañ medañ hañ er nalægur/ sa hiñ Ogudlege læte af synum Veige og Illvirkenn af siñe Hugan/ og snwe sier til DROTTENS.

Ef Hirdereñ villest/ þa er ei von ad Sauderner rate/ Sach. 13. v. 7. Blæse eirn Nafnkuñugur illur Madur/ til Mootfalls synum Konunge/ þa fylger honũ hvor Madur/ 2. Sam. 20. v. 2. Miklu helldr geingst þa Foolked fyrer Gullkalfũ Jeroboams/ eñ Guds Must ere i Jerusalem/ 1. Reg. 12. v. 30. Hvilyka Volld i Israel hlaut Kongureñ David uppaad sia/ Ps. 14. v. 2/3. Elias ad reina/

 1. Reg.

Reg. 19. v. 14. Þetta ed sama knwde vorn Esaiam ad Vandlæta so skarplega og æminã so alvarlega/ ad Lepta DROTTens.
Þa Levitarner voru ecke nælæger/ klagade David ad DRottenñ hefde giert eitt Skard a medal Folksins/ Enñ hvad olle Þssu? Hañ leggur siaf fur Ordsokena til/þvi vier leitudũ hñs ecke sem oss bar/1 Par.16.v.13 Ef þu (seiger hñ vid siñ Son Salomon/1. Par. 29. v. 9) Leitar þu DROttens/ so muntu þiña hñ/ eñ ef þu þyrerlætur hñ/ þa mun hñ burtvarpa þier Æfeñlega. Fagurt Fodur-Rad var þetta/ og ei finiande/ þo sæ giæfe sem ad var Madur epter Guds Hiarta/Act.13. v. 22. Þvilijk eru nu RAAD Esaiæ. Þrefallda LEit/ vill hañ af oss hafa epter DRottne. (1) Hiartans/Hrooşad er Þrekvirke Ezechiæ þa hñ veitte þeim hæfa uppsprettubruñe til Gihon/ Nidur under/ Vestañ ad Borg Davids/og verdur kaled med hañs Nafna og Hreistuverkum/ 2.Par. 32. v. 30. Hiartad Mañsens/þullt af Metnade/Jer.17 v. 9. Er sæ sañkallade hæfe Bruñur/Matth. 15. v. 19. Vt af hvorium ad reña ser Varnsþoll/oll bañvæn/ þau er so heyta/ Mañdrap/ Hoordoom/Frillulijfe/Lingvitne/Lastaner. S.Pall telur upp/ hier nũ Tuttugu Bruña j Þssare Meiningu/ 2. Tim. 3. v. 2. seg.
Hvorier audsagt er ad aller framflioote af Hiartanu. Þad er augliost ad Guds Vppsprettubruñur hefur noglegt Vatn/ Psalm. 65. v. 10. Þo les eg ecke ad ut af Vppsprettu hñs j Eden/ hafe wtruñed nema fiogur Vatnsþoll/ og var hun þo mikel/ Gen. 2. v. 10. Eñ hier er ad fiña længtum fleyre. Þu seiger hin fiogur/ voru vel stærre eñ sialf Ritningeñ kallar þau stoor/ ibid. v. 11. Og þoott af mijnu Hiarta meige sia til nockurs Farvegs/af sierhveriu hinu/eru ei allt stoor Vøtu kallande. Þu gierer vel/ og eg samfagna þier þañ eina Bref þiña Vatns Ada. Vppsprettuna þeckium vid/og eingeñ þo so vel/ S sa/er Bruñstæded skapade/ hvor þar af vitnar j fyrrsagdra Booka Gamla og Nyiatestamentis sogdum Capitulum/ Eñ þo su wtræs ætfosse ei alltijd þacka eg ecke ockur/ helldur þm sm Vatnsþolleñ kañ ad Eyñ ad giora/ og Stoduvotneñ uppþurka/ Es. 42. v. 15.
Nu seiger þu eñ/wtvellur nockud Bruñureñ af samre Vppræs Sæklei

ka og Beiskiu? Jac. 3. v. 11. Par fyrer/ mz þvi eingeñ er Synd laus/ Skyllde ja goodur sem Grandvar þætteſt/ og villde Christian Hiartabruñs sijns Mauga wthroopa. Fyrr ma Jor vera en Jorien sie. Þar til svara eg/ Spursmaal Heilags Anda/ sem þu nu hier eiguar/ Lesse eg af sialfs hñs eigeñ Fyrergreydslu. Sie Tunga Mañsins af Helvijte upptendrud/ Jac. 3. v. 6. Ollande Bølvan/ eñ kañ þo ad Blessa/ v. 10. Hvad miklu helldur þa Hiartad/ af Diefleñ beseted? Ef Læker Muñs þijns yfergaanga almeña Nattúru allra Bruña/ hvad þa Uppspretta þeirra/ sem j Hiartanu er? Þviad af Nægd Hiartans Mæler Muñureñ/ Matth. 12 v. 34. Og hvad skal hier fleyra umtala? Kappkostum af ollum Kroptum/ ad fylgia Dæme Ezechiæ & stappa til þeñañ Vatnsbruñ Syndaña/ og þad so vandvirkuglega/ ad sieu hier utañ Stadar nockrar Uppsprettur/ sem falle ad þessum Bruñe/ þa hogg þær upp/ Jud. 7. v. 7. Og þad giersamlega/ hversu smaar sem vera synast (v. 8.) þviad þetta eru þau Babilonis Børn eñ sem vid Stein eiga nidur ad beriast/ Psalm. 137. v. 9.

Lat nu sia ad þu faer af H. Anda þañ Vitnisburd/ sem fordū Ezechias/ ad þu j Tijma apturbyrger þañ hafa Uppsprettu Bruñenn til Gihon/ og veit hønū nidre under ad Borg Davids vestañ/ þad er/ uppþurka þeñañ Metnadar og Hroka Bruñ þijns Hiarta/ mz Vidvorunar Ellde Orda DRottens/ Jerem. 23. v. 29. Lat hañ falla j siñ fyrra Farveg/ hvadañ Dieffulleñ hønū veitte/ mz Drambseme vors Fyrsta Fødurs Adams/ Gen. 3. v. 6. Lat þad Vatn Sathan epter/ s hñs er þar siñe/ þ er ecke af þijns Fødurs Bruñvatne/ þt þitt er miøg beiskt/ Exo. 15. v. 23. Ja/ eitt vont Vatn/ 2. Reg. 2. v. 19. Eñ þetta er Bruñur Lifanda Vatns/ Ps. 36. v. 10.

Lijted þotte Isaac þ ad forlaata þa Bruña/ sem hñs Fader hafde þo grafa lated/ vid Ofbellde Abimelechs Þienara/ Gen. 26. v. 18. 19. seq. Miña skillde þier fyrer þikia ad laata þiñ eigeñ Giord, ar Bruñ uppgrafeñ/ ecke ad Radū þijns/ helldr Lijgeñar Fødurs/ Joh. 8. v. 44. Sem þo helldur ongvu Heilsusamlegu Vatne/ Jer. 2. v. 10. Gott være þu mz Vijsgiænsku Josuæ/ villder Hertijast j An

 da/ og

nda/ og yferfalla þa Helvijtsku Nazorita/ s̄ þier sitia hellst offraungt i Lande þijns eigen̄ Hiarta/ ⁊ ætla sier þau Hæblæsnu Meromis Vøtn til Stirktar. Gott være ꝥ þu villder slæ þa Natursømu Birlara vid sijn eigen̄ Vøtn/ Jos. 11. v. 7. Þesse Vøtn hafa allt of, leinge geinged in̄ ad þin̄e Salu/ Ps. 69. v. 1. Brwka þau nu Loksins til eins Vandlætingar Vatns/ yfer þre miklu Hoorkonu s̄m er Synda gyrnden̄. Varastu ad giora þau vell ucktande med Reikelse/ eda mijkia þau med Oleo/ þviad hier skal Alvøru Amin̄ing ꝥ þier vera. Dryckia hana nu loksins med þvi beiska Bolvunar Vatne/ sem hun hefur þier opt og Ofialldan̄ birla viliad. Bid sijdan̄ Diravørd þijns Hiarta/ H. Anda (þin̄ Herra en̄ ei þin̄ Þienara) og seig/ rek þessa wt fra mier/ og loka Dyr, unu̅ aptur epter hen̄e/ 2. Sam. 13. v. 17. En̄ Kvedia þijn skal ve, ra vid hana ad Skilnade/ Packa þig burt hiedan̄/ Item/ DROtten̄ set ie þig til Bolvunar/ Num. 5. v. 6. Ef þu giører þetta/ þa er eg go drar Vonar um̄ þitt Hiartalag. Ad Gyrnden̄e wtreken̄e er eg ohræddur fyrer Synden̄e/ Jac. 1. v. 15. Skule nu hier wti nockud ægeingt verda/ þa hlijtur Erendisreken̄ Fridarbonena framberande/ ædur Hreinn ad vera/ þvi Hreinhiartader einer sia Guds blijda Auglit/ Math. 5. v. 8. Eda hvørnen̄ ma sa vid Kongen̄ tala/ en̄ sijdur wttala/ s̄ hn̄ fær alldrei ad sia? þat þo/ ef Erended skal gillda/ ma DROtten̄ endelega sia Hiartad/ 1. Sam. 16. v. 7.

Hier eru þo Ræd til. Vier erum Limer JESu Christi Lijkama/ Eph. 6. v. 15/ 16. Nu heyre eg þan̄ vitna/ hvers Vitnisburdur er san̄ur/ og ecke eiga Andvitne i moote koma/ Joh. 19. v. 24/ 53. Ad af hn̄s signudu Sijdu epter hn̄s Andlaat hafe run̄ed Vatn. Siertu nu ei alls uppþornadur Vijnkvistur a þessu Edla Vijntrienu/ þa hefur þu Vatn og Vøkva nogan̄/ Joh. 15. v. 4/ 5/ 6. Tak þan̄ sama og støck a þitt Hiarta/ þetta verdur þvi vel ad einu Leysanda Adreifingarvatne/ Num. 19. v. 21. En̄ hier þarf Tre i Brun̄en̄ ef duga skal/ eg veit eckert an̄ad betra og eckert so gott sem þad sem Gud vijsade Moysi til fordum/ Exod. 15. v. 25. Þesse Moysis Staf, ur rijfur vel upp Saurganer Hiartans med sijnu Vatne/ støckver þu þe

ſſu Logmaals Vatne priſvar a þitt Hiarta j Jhugan þrar þyrre Bodo⸗rda Toblunar/ og ſioſinum til Miñingar þrar ſeirne/ þa muntu þinna ad þitt Hiarta brenne j þier af Predingu Syndaña/ ecke ſyden j Lære⸗ſveinunum/ af Skilninge Ritningaña/ Luc. 24. v. 32. Eñ hier liggur magt a/ ad þſſe Sendeboden vor/ Hiartad/ ſie Hræſnislaus/ þvi ſo er vor DRDtten vandur þar ad/ ad eingen Hræſnare kiemur þyrer hañ/ Job. 13. v. 16. Dulde fordū David Aluoruna þyrer Abime⸗lech/ Pſ. 34. v. 1. (edur) Achis Kongenū j Gath (ſem ſa goode Lu⸗therus utleggur) 1. Sam. 21. v. 12/13/14. Og hlyþde hönū þad Viſtola Ade ſem hñ a ſier ſynde. Eñ hier ſkyler hvorugt Skotnum añ ars. Sa þær ei komed j Tal þſſū Herra Nadugum/ ſem mz tvoþelldu Hiarta er/ og eirn Hræſnare/ Job. 27. v. 8/9. Ja/ þo hñ kiæmeſt ſo nær/ ad hñs Næd tæke allt upp j Himenen/ og hñs Höfud kiæme vid Skyen/ þa þyrerþerſt hñ þo ſin añar Predur/ Job. 20. v. 6/ 7.

Jllter Miſlinde medal margra Hiartna. verra ad hyxa hvert ödru gagnſtædt a ſama Augnablike. Veſt ad utklekia tveimr Dreka⸗ungū (eg meina Sikrudū Heypkarhuga ᵹ Gallbeyſkū Elydlatī m) a ſemu St unduñe. Hvilyker eru ei o⸗ſañkallader Hoþmeyſtarar þſſ Helvytiſka Dre ka/ ſem Dyred tilbidia/ eñ Unga hñs Ala/ Apoc. 13. v. 4. Heyr hvad ſialþur DRDtten ſeiger/ Jer. 29. v. 13. Hier munud mijn leyta og mig þiña/ eþ þier leyted mijn af ollu Hiarta/ þa vil eg lata fiña mig. Sia/ hier lender þo vid/ ad ei vill Gud lata Heimen hlutmellta ſig. Añ adhvørt opartad Barned/ edur ecfert/ vill ſu rietta Moodurē haþa/ 1. Reg. 3. v. 26. So miked ſ þu lætur Heimenum epter/ aþ þynu Hiarta/ ſo miked dregur þu þra Gude/ þviad þ a allt Guds ad vera/ Prov. 23. v. 26. Einkum nu j þynū Jdrunar Fridmælū. Leyter þu DRDttens og vilier þu hñ þiña/ þa mattu epterſkilia eitt Rang⸗ſnued Hiarta/ þvi þad þiñur alldrei gott/ Prov. 17. v. 20.

Su Yſerſkript læt prydelega a einū Hroſſdyrū/ NJer Ma Eckert SAVrugt JNnkoma. Þo þſſe eñ betr/ ſtande hun mz Riettu j Sñe eins Chriſtens Mañs/ Mitt Hiarta er reydubwed/ Gud mitt Hiar⸗ta er Reydubwed/ þad eg ſynge og Loþ ſeige/ Pſalm. 57. v: 8.

 Eñ þar

Eñ þar þveckt a moote geingur Nærmulega til/ ef Tilgæta Abrahams
um̃ Borgarmē i Gerar/ skillde rætast og reinast a einu Mañs Hiarta.
SKIe Ma Ad ei sie GUds Otte j þessum Stad/ Gen. 20. v. 11.
Hier gillder meir eitt Davids Hiarta an Hofmoods/ Ps. 131. v. 1.
Eñ Hiarta þss stollta Balthasar/ sem sig upphefur moot DROttens
Himnañ/ Dan. 5. v. 22/23. Betra er ad sitia under Fykintrienu
mz Nathanel og hafa eitt Froomt Hiarta/ Joh. 1. v. 27. 28. helld
ur eñ sitia og drecka a Slotenu Susañ hia Assvero/ mz Hamans Hiar
alage/ Esth. 3. v. 5/6. Eg vil helldur vera til Giesta hia JEsu
Brwdur/ eta og Drecka med heñe Vyn og mioolk/ þvi þo eg þar vid
sofne/ þa vaker þo mitt Hiarta/ Cant. 5. v. 1/2. Eñ þ eg vil
de sitia ad Konglegu Gyllde Nabals. Vel kañ mitt Hiarta ad verda j
Kvølld sem kætast mz sialfum mier/ eñ ad Mørgne/ nær eg hefe vtso
fed/Deya z verda sem eirn Steirn j mynum Bwk/ 1. Sam. 25. v.
37. Þvi þoler þu so miked af Mørgum Læknurū? Þvi kostar þu
þiñe Aleygu þier til Heylsu/ Marc. 5. v. 25/26. Eñ eg sie þier
batnar þo ecke/helldur er þier Hiartanlega jllt/ og þitt Hiarta flokrar j
þynu Brioostе/ Jerem. 4. v. 19. Vngvañ Lækner helldur ad for
smæ. Eg vil giefa þier gott Ræd/ Þvo þitt hiarta af Jllskuñe/ svo
þier verde hialpad /jbid. v. 14. Þetta Ræd hefe eg feinged fra DR
Ottne Jsraelis Græðara/ Exo. 15. v. 26. Og þad sama er prysad/
af þeim vysasta medal Mañaña/ Hvør j synu Apotecke hefur lææted
standa þessa Yfer skript/ GOdgiarnt HJarta Er Lykamañs Lyf/Prov.
14. v. 30. Nu vel/ hier fiñum vær oss gott af/ Eitt Blad af þe
ssu Trie er betra eñ øll Heimsins Apoteck/ Apoc. 22. v 2. Odaud
legar Þacker sieu þeim þryeina Gude. Nu er þesse vor FRJD-
bidiande heill og hreirn aptur komeñ/vort Hiarta Fordæmer oss nu ecke/
1. Joh. 3. v. 21/22. Lætum hñ nu j Nafne og Nadartrauste JE
su af stad fara og LEyta DROttens. Eñ hvad skal hñ þa seigia?
Hvørneñ skal hañ vekia þetta Erended? Þad seiger hier Esaias og sa er
fyrer hñ talar/Kalled a hñ/medañ hñ er nalægur. Hier vill hñ ad vier
s þssa Ydrunarleyt z Andlega Sendefør høfū uppbyriad j Hiartanu/

skulū

skulū (2) framfylgia hene j Ordunū. Allra Bragda leitade Absalom ad sætta sig vid Fodur sin epter Broodur Draped/ 2. Sam. 13. & 14 Einkū brwkade hā Joab Son Zeru-Jah/ Joab Kvinnna af Techoa/ hvørre han lagde Mal j Munn. Skule vort Hiarta hafa gott Er ende til Guds/ þa ma Tungan endelega tilstyrkia. Þenan Farar Eyrer hlioodum vier til ad leggia/ sin er þ kostulega Sylfur Riettlatrar Tungu/ an hvørrar Hiartad er eckert/ Prov.10. v.20.

Vær komustum þo aungvanveigen fra þvi ad leita þss sin oss legge Mal j Munn/ þ skal vera JEsus en ecke Joab/ Son Jehova/enn ei Zeru-Jah. Joab kan ad sønnu ad vera hin mest metne j Israel/yfer ellū Davids Her/ 2. Sam. 20. v.23. Þo er JEsus sa hvørium aller Hluter/ jafnvel sialfur Dauden/ eru underlagder/ Ps. 8. v. 7. 1. Cor.15. v.27. Han s er Hæfdinge yfer Drottens Her/ Jos. 5. v.14. Og hn s Ryki a skal yfer Hwse Jacobs ad eilyfu/Luc.1. v.33. Joab var falskur talande/ ad David j Reckiunne liggiande/ 1. Reg. 1. v.7. Þar þvert a moote var JEsus/ vor trwaste Talsmadur bæde j/under og eptir Reckiu Daudans/ Joh.12 v.13/ 14. Og Rausn Upphafningarennar/ Luc.24. v.26. Eirna mest a Krossenū/ Ebr.5 v.1. Joabs Rad voru forsial/ og forsimallre Konu j Munn lagd/ Ja/ a Tungu Vijsdooms Kvinnunnar. JEsu Rad eru en þa betre/ þvi han er ei alleinasta giefen oss til Vijsdooms/ 1. Cor.1. v.30. Helldur er han sialft Raded/ Es.9. v.5. Raden hns eru þesse/ Matth.5. v.37. Ydar Ræda sie Ja og Ney. Gott hvørttveggia/ sie þad fyrra sagt oss til Fridar hia DRottne/ en med þvi sijdara afsøgd Dioflenum øll vor Þienusta.

En Gud næde/ & Nadarsamlega Lagfære/ þsser Villukvister verda ecke upprætter wr so vijdum Alldengarde. Spyrier þu mig ad/ hvad þ er? Þa er þ Jllt Rikte wr ockar Munne. Hier meina eg med/ vora Ohvegna Tungu/ med hvøria oss tiner ecke j LEJt þessa/ nema hun sie Riettferdug og Velltalande. Hier skulum vid Rad taka/ þvi hier er Vellærd Tunga fyrer/ Es. 50. v. 4. Vor Tunga kan ad sønnu nockud Lærd ad vera/ En a hvad helst? Eg meina ad tala Ofannindi/

Jer. 9. v. 3/ 5. Eg meinte ei være Nobe/ nema i Canaans Lande. Nu sie eg Ættingia Doegs allvijda/ ey iñelukta fyrer Drottne/ I Sam. 21. v. 7. Helldur under Syndeñe/ Rom. II. v. 32. Þar er hætt ad vera/ sem Saul Bloodþyrstur er Drottnande/ eñ Bødulleñ Doeg banande. Samt og ædur/ eiga hellst samañ Trigdarlaus Liugare og Talhlijdeñ Heyrare. Bakmæle eiga ey heima ad eiga a vorre Tungu/ firr eñ þad hun talar uñ þañ/ hvørium ecke verdur bakmællt/ þvi hañ heyrer allt og allstadar. Eñ Gud næde/ marger hafa hafft hier Meystaraskipte/ og fyrer Drottneñ teked Demetrium. Þvi er morgum so giart til ad bakbijta siñ Sañchristeñ Naunga/ I Maccab. II. v. 69. Þesser Edomitar sækia hellst a þa/ sem Lijfkirkeleñ bera/ þad er Audlega Kieñemeñ DRottens/ Apoc. I. v. 8. Og/ þvi midur/ hvad marger ss. falla a Deige laungum? I Sam. 22. v. 18. Kiøt vill Paulus ecke eta/ ef Hneyxle afverdur/ I Cor. 8. v. 13. Olijkur ertu hønum i þessu/ hñ væger þm̃ veika Broodur/ eñ þu etur hñs Holld Daglega med illu Vmlestre/ og þo þu ei siæer nema losna a hønum Leggbanded eda Skoþveingeñ/ þa sæer þu þvi uñ allar Jarder/ eñ þijnar eigeñ Saker blijfa i þiñe Baktøsku/ Jac. 4. v. 11. Hvørneñ þike þier fara ad dyrka Gud og formæla Naunganum med sømu Tungu/ Jac. 3. v. 9.

Ad taka Holld og Blood Guds Sonar fier i Muñ/ eñ hafa hñ þo full añ ædur af banvænu Eytre. Ecke þecke eg þetta Bijfligie/ Jud. 14. v. 18. Þad er ad søñu utañ hia Veigenum/ Joh. 14. v. 6. Eñ ecke af voru Leone Jesu/ Apoc. 5. v. 5. Skarft er ad smellteft sæft Mañord til sværs Vanriktis. A þessu Vopnaþinge hefe eg ei fyrr vered/ og ei þañ Vopnaburd fyrre sienañ. Þad veit eg ad Jesus hefur tvijeggiad Sverd i Muñe/ Apoc. I. v. 16. Eñ þig sie eg hafa þar eitt añad. Vel mæ þad bijta & biturt vera/ þvi þ er hert i Eytrudu Bloode þess gamla Dreka. Þetta Sverd kañ Knyteñ bæde ad herda/ lina/ leisa og skiera/ þat Sverd Alexandri giørde ecke nema eitt af øllu þessu.

Þu hefur klooklega sett þiñ Bruñ i moot Vestre/ þviad þu Ottast ad horfe hañ i moot Austre/ þa mune Sool Sañleikans i Vppruna

ſſynum hñ uppþurka. Nier a Jørdu mætta heita eirn velltalande Madur/ eñ a Himnũ fær þijn Tunga þañ Pryͤs/ad hun ſie aþ Hel vyͤte upptendrud/ Jac. 3. v. 6. Nægra er ad veriaſt j Bardaga/ opeñ berre Fiandmaña Aſookn/ eñ A⸗auſtre þalſkra Lijgetungna. Eg veit vel ad eirn og ſierhvør/bæde þu og adrer aþſaka ſig þar þra/og þikiaſt haþa þullt Forſvar j Muñe. Eñ argur er ſa ſm̃ mz aungvu verndar ſig/ og ecke er þſſe Aþſokun Løgmæt. Eg heþe vyſt ſied þig/ eþ ecke j Gras gardenũ/ Joh. 18. v. 26. Þa þo j Alldeñgardenum/ hia Høggorm⸗ enum/ Gen. 3. v. 1. Ef ecke hia JEſu/ þa hia Juda. Þu ert ſa ſame Madur/þitt Tungumaal openberar þig/ ad/ eþ þu ert ecke eirn Galileare/ þa ertu þo eirn af Galatia/ Gal. 3. v. 1. Eþ ecke Iſraelite Joh. 1. v. 47. Þa eirn Iſmaelite/ Gen. 21. v. 9. Miøg oſaþnt ſaſnar þu þſſa þijna Byrde nidur. Þu leggur eckert j Bakbyrdena/ enn allt j Brioosthlutañ/ veitſt þu ad ſetia ſialþs þijns Avirdingar til ba⸗ ka/ þa heþur eirn añar nog mz þær j Fyrer. Kiære/ læt mig heyra hvad leſeñ þu ert j Løgmalenu/ Bodordeñ muntu kuña/ eñ hier þarþ meyr ad muna. Þu ſeigeſt elſka Gud/ eñ hatar þiñ Brood͛. Hvøriu ertu ſvarande/ eþ H. Ande kallarþig Liwgande? 1. Joh. 5. v. 20. Illt er Vpphaþed/ eþ Endereñ bæter ecke/ Matth. 27. v. 44. ſeg. Muntu nockud vanhelga Guds Naþn? Ertu ecke eirn aþ þeim ſm̃ vid þ liwga? þſſu veit eg þu þverneytar/ z þ mz dyͤrum Eyde/ allt eykur þtta æ. Fallega muntu yþerhaþa Guds Ord. Þvi eþ ſo være/ mind⸗ er þu til þſſ ſm̃ þar ſtendur/ ad obliwger Lygemuñar Erþa ecke Guds, Ryͤke/ Pſ. 15. v. 2. Muntu nockurn mun giøra i þijnũ Laſtmælũ Adre edur lægre Stiettarmonñũ? Ecke helldur eñ Ziba/ 2. Sam. 16. v. 3. Jeg veyt þu klagar þañ ſm̃ þig kallar Mordingia. Nu þo þu ſiert au ngvu boreñ/ muntu fiña j Samviſku þiñe/ad þijn Tunga er ẽ hvaſſ Haarhnijfur/Elld͛ j Einebeŕiavide? Pſ. 140. v. 4. Pſ. 120. v. 4. Jac. 3. v. 5. Er hun ecke ſem Leona Teñur? Munder þu makle⸗ ga Kendaſt/þo þu kiendur værer vid ſierhvørt aþ þſſu? þar þu flecker ſo þiñ Lijkama. Eñ hvad giører þ? ÆVRGañ. Værer þu ad ſpurd͛ hvørs ſa være verd͛ ſem ſtoled heſde Prwſund Fiarſioodum Gu⸗

 lls/ mu⸗

Us/ munder þu an Ovalar ælikta hñ Dauda verdañ/ 2. Sam. 12. v. 15. Eñ læst bregdast Okuñugur vid/þig þañ sama ad vera/ ẽ Daglega stelr goodu Rikte þíns Naunga/Syr. 42. v. 15. Pad er undarleg Ut legging þess ættunda Bodords/ audheird aþ þiñe DRotIu so hlioodande/Vier eigũ Naungañ ad æsaka/allt Jllt um hñ ad tala ꝛ þæra alla Hlute til verra vegar. Hvør heþr þu giered þssa Glossam eda ritad þtta? Sañlega sa gamle Ligare ꝛ Mordinge/ Joh. 8. v. 44. Hañ hefur siñ Peña til Reidu/sm er hñs bauværn Hale/ꝛ Bleked ẽ er hñs Eytrad Blood. J Guds Naþne/aþmæ du þessa Skriptena/þvi hun stark ar verr eñ þu ætlar. Betra er ostrifad eñ illa skriþad j þm Eþnum. Ecke er von þu uñer þínum Naunga añars betra eþ þu añst honum ei goods Mañords. Fallega munder þu styrkia hñ mz Fie og Peningũ/ ef honum alæge/Ja/ þu munder vilia mz Prælnũ Ziba ad þu mætter skipta hñs Akre/miñsta koste til Helminga/ j þiñ Hlut. Kveiker þu Høgg ꝛ Komer Kala millũ Hioona/ Foreldra/Barna/etc. Pa mætt þu endelega vita þig aþ Dioþlenum stioornast. Ecke eru Joachims Lijkar i hvøriu Hreise(Hist. Susoñu)eñ sem var Skalkaña giørd vid sig. Nu mættu sia hvad vel þu helldur Bodordeñ. Nu þikest eg vita/ aþ þessu Fargane/ hvadañ þu ert/ og Heimvonena læst eg og skinia. Att þína er audvelldt ad rekia med þessu moote/ þu ert aþ Fødurnum Fianda/Joh. 8. v. 47. Hvar er þa Heimeled añarstadar/eñ i þvi Dijkenu/sem vellur med Ellde og Breñesteine/ Apoc. 21. v. 8. Petta er vort Heimele/og vesta Ætterne. So snu nu aptur i Guds Naþne/og skipt um Neþneñ/so þær þu strax añañ Fødur/ og añad Heimile. Hvad heiter þu nu? Natahanael/þad heire eg gladur/so veit eg hvar Kin þitt er og so Heimvon. Nu ertu þroomur Jsraelite/ Joh. 1. v. 47. Nu ertu Barn þeirra Heilogu j Lioosenu/Col. 2 v. 17. Nu ættu heima uppa þvi Heilaga Fiallenu DRottens/ Psalm. 15. v. 1. seq. Halltu so æþram j þssare Astundan/ allt til enda og Ævelokа/ Og þ er þ þridia ẽ vor goode Esaias vill j þssare Andlegre JDrunarleyt ad vier hoþum til ad bera/ ad LEJta DRottens Stadfastlega j Verkenu. Jehovah skigneſt epter hvørt nockur

LEJte

Lyfe epter Gude/ En hvad sier hann? Alla frafrawrd og fravilltu/ Psalm. 14. v. 2/3. Vilier þu sinna DROttens i sijnu Mustere/ þa plijtur þu ad lijsa þier miz þm Tiju LIOsastikum sem þar eru inne/ 1. Reg. 7. v. 4. Þad eru Guds Tijulaga Boderd/ fylgdu þessum Liosunu mz sijnu Lompu og Gullbloomstru/ þad er/ joka þig i þeim Dygdu sem Bodordenn ap þier utheimta. En Naade Gud hvorneñ Nei me er vart/ N. Bodordenn hüs gleimast snart. Hvad þaer eru nu a þssum Degu makar Zachariæ og Elizabethar/Luc. 1. v. 6?
Ep Men hielldu optar a þessu Logmaals Liosenu mz David/Ps. 119. v. 105. þa væru færre Stoorbrotamen vor a medal. Hvad mun de Noseas seigia lifde hñ nu i Lande voru? Sannarlega, þ sem a sm þar stendur/ Nos. 4. v. 1/2. DROttenn hefur Ordsek til ad avijta La ndsins Innbiggiara/þvi þar er eingenn Trw/eingenn Kiærleike/edert Gu ds Ord i Landenu/ helldur Gudlastan/ Lygar/ Pioofnadur/ Mord/ Blodskaner z Noordomar/ hafa Yfferrad feinged/ og ein Blodskulld deñ kiemur epter adra. Nær hafa heyrst soddann Faadæme sem nu a þessum Degum? Noordooms Mal eru hvers dags Frietter/ þott færre giøre sier stoora Samvitsku þar af. Þetta Ar er so Formirk vad af vidbioodlegum Mords og Dulsmaalu/ ad Mannlegu Edle ma lijda i Brioost/ so Mannenu er ei ohætt uppa Lijf sitt/fyrer hüs Eigenkonu/ Barnenu nijkloktu ecke fyrer Moodurene/ hver eru þa Likende ad ad-ter fiærskilldare mundu betur reinast? So Myskunseme DROttens/ er þad ad þacka/ ad þesse Noolme er ecke sockenn/ og vier eidelagder allt i Grun nidur/Thren.3. v.22. Gud nade þa kostgiæfne z marger hafa mz Amazia Juda Konge/ad fara leytande epter Ogiæfu salfs sijns/2. Par. 25. v. 17 / 19. O Ney/O Ney/ mijner Ellskanlegar/Ecke so/ helldur snwum fra þessare Nelfararleyt/og i Epterleyt DROttens. Sa hinn Ogudlege snwe sier fra sijnum Beige og Illvirkenn af sine Hug an/ og snwe sier til DROttens. En hvor Afdrif verde þrar Epterleyt ar/ þad vilium vier nu mz einu Orde fa ad heyra i þvi sijdara Greina arkornenu/enn þetta er so einfalldlega sagt um þessa þrefolldu Utsend-ing til DROTTens/ med Niarta/ Munne/ og Verke.

Añar Parturen̄.

Þok er mikel Millde hia þeim sem Stoortmegtuger eru/ Enn Kotungur er Kotunge vestur. Kongurenn sa aumur a Skullda þioonenū/ enn Þrællenn var eirn hardwdugur Bödull moot sijnū Samþioon/ Matth. 18. v. 27/30. Þar þvert a moote/ Eingenn mætt ægre enn Gud/ fyrer hvorium þad Fiöllenn skiælfa/ Hælsarner forganga Jardrijked bifast / þar ad auk Veralldarkrijnglan og aller þr sem þar a bwa/ Nahum 1. v. 5. Þo stendur þar/ eingenn kuñe ad stilla hns Reide/ Job. 9. v. 13. Hitt fyrra þeinktū vær oss til Huggunar/ Nu skielfer oss þetta framar. Hafe hn uppspañad siñ Boga z eirn Ovin/ og ætriett sijna Hægre Hönd sem eirn Mootstödumadur/ Harmag. 2. v. 4. so sem vier hingad til heyrt höfum/ hvors er þa ad vænta? ef Reyde Mañaña er eirn Geigvænlegur Hlutur/ hvad mun þa Grimd hins Almættuga vera geysleg? Pro. 27. v. 4. Hier sitium vier z væntū Frietta/ fyrst ei mz Bardagamöñunū/ þa mz Bode vorū. So var David ant ad frietta um Absalon ur Bardaganū/ ad hn settest midlum tveggia Porta/ 2 Sam. 18. v. 24. Oss ætte nu ecke miña umgiefed ad vera (E.G.B.) ad heyra hvad vor adreñande Sendemadr seiger. Vier höfum seked sijdan hañ foor/ j midlū tveggia Porta vors Bardagastadar Mahanaim/ sbr. E. 17. v. 27. millum Vonar og Otta/ enn hier siaum vier eirn fliwganda Post. Nu vel/ hn hefur j Hende eitt Oleu Laufblad/ Gen. 8. v. 11. Þesse nun seigia good Tijdende. Er oss nu fridt/ sem höfū ædur þo teked oss upp a moote vorū Konge/ Ps. 44. v. 5/ z Födur/ Es. 64. v. 21? Ja/ Gange so öllū Guds Vinū/ Joh. 15. v. 14. sem ydur/ þviad DROTTEnn hefur giört ydur riett j Dag/ og endurgollded þm Hörmung sem ydur hefur Hörmung veitt/ 1. Sam. 18. v. 31. 2 Tess. 1. v. 6. Eia/ Lofadur sie Gud/ nu skal vor Mahanaim hafa Hroosun af sijnu Nafne/ og ei meyr keñast vid Her/ Gen. 32. v. ult. helldur vid Fridar Bwstad Levitaña/ Jos. 21. v. 38. Vær höfum seked og goods beded/ vort Hiarta hefur vel teked Erended/ þad hefur DROttne (epter sialfs hns

Jnblæstre

Jnblæſtre) ſyn Ord ꝥyrer ſett/ þeſſe/ Þier ſkulud myns Andlitis leita Pſ. 27. v. 8. Nier hefur Guds Niarta Nneigſt til vors Niarta/ ſo hns Fødurlegt Niarta hanger nu vid vort Niarta/ miklu meir en̄ Jacobs Fordum vid Beniamin/ Gen. 44. v. 30.

Lated David grꝛta j Loptſalnū til Mahanaim Dauda ſyns Abſalons/ en̄ þøgnū vier og glediuſtū yfer ſialfum oſſ. Samfagnande er Fæd ingu Manſins til þeſſa Lyfs/ en̄ meir til þeſſ Andlega/ eirnameſt til þeſſ Nimneſka. Nid fyrſta eru Mana Dꝛme/ Luc. 1. v. 58. Þad Añad Eingla Dꝛme/ Luc. 15. v. 10. Þetta ed ſydaſta/ Ædſta og einaſta/ Apoc. 7. v. 17. Sialfs Guds. Lyfed þad Nátturlega kan̄ ſo ad vera ad betra hefde vered alldrei þvi ad lifa. Þad Andlega ad hafa lift ad/ en̄ Syndga ſydan̄ til Dauda/ tvøfalldar Straffed. Þad eilyfa ad eins/er ohult og ofalldvallt. Nid 1. ſyner Dꝛme Judæ/ Marc. 14 v. 21. Þad 2. ſieſt a þm̄ ꝭ fraſnweſt hafa ꝛ forfapaſt/ Ebr. 10. v. 27 Þtta a oz/ꝭ holpner verdū/1Teſſ. 4. 17. Þad fyrſta lyfed eigū vi' ad þacka Guds Giæſku/ þar hn̄/ꝭ hiñ hellſte goode/ vilde ſiñ gooda med deila Skiepnuñe/ ꝥ añad hns Myſkunſeme/hvar mz hn̄ giørde oſſ eitt mz ſier. Þetta ſydaſta hns Elſku/hvar til eirneñ hn̄ gaf oſſ Lyfed Jeſū Chriſtū/ Joh. 1. v. 4. til Eilyfs Lyfs/ Joh. 3. v. 16. Eckert er oſſ kiærara en̄ Lyfed/ ꝥ ſagde Ligafaderen̄/ ei Liwgande/ Job. 2. v. 4. En̄ ſamt er Myſkunſeme Guds betre en̄ Lyfed/ Pſ. 63. v. 4.

Gott Erende/ fyrer þvi þegar vier bædū hn̄/ þa gaf hn̄ oſſ upp alla Skulldena/ Matth. 18. v. 27. Lofadur ſie Gud/ nu er Druſtuñe afſleiged og Fridarmerke uppſett. Adur hiet ꝥ ſo hia honū/ Mitt Sverd ſkal vr Slydrunū vtfara yfer allt Nolld/ Ezech. 21. v. 9. eitt tvøfallt/ Ja/ þrefallt Sverd/ eitt Draps Sverd/ Ja/ eitt Ma ñdraps Sverd/ v. 19. En̄ nu klynger eñnr Bialla/ Vr Sverdunum ſkal ſmyda Ploogjarn/ og vr Spiootunum Korrſygde/ eingenn Þiood ſkal upphefia ſitt Sverd/ i moote añare/ Eſ. 2. v. 4.

Oh ein Gledeleg Vmſkipte. Nu ſvarar DROtten̄ þañn̄ vorre Fridarbon/ þu ſkallt formerkia ad þyn Tialldbꝛud er i Fride/ Job. 5. v. 24. Þier eru þynar Synder fyrergiefnar/ Luc. 7. v. 48.

 Gott þotte

Sett þootte þordū Mephiboseth ad niota Foðurs sijns Jonathæ ꝛ þi
ggia þa Mÿskun sem David Kongr veitte hōnū/ 2. Sam. 9. v. 7/9.
hvør þo var Skamvinū. Betra ætte oss ad þikia ad niota JEsu. So
þoor/ ad ugladest Mÿskunseme Davids vid Son sijns svarens Astvin
ar og Brooðurs/ 2. Sam. 19. v. 25. seq. En Mÿskunseme vors
Guds varer eilijflega/ Psalm. 103. v. 17. yþer oss Vinū sijns
Sonar/ Cant. 8. v. 13. Sialþū hōnū er so vared ad hñ Miskun.
ar ollū Nlutū/ Sap. 11. v. 23. Og þvi heþur hñ sierdeilis Þocknan
a Mÿskunsemeñe/ Os. 6. v. 12.

Eg helld ad sōnu (E. G. B.) ad eingeñ Ferd haþe meyr til Fiar
giord vereden þesse þra oss. Fiøgur Huudrud og Fimtijger Centener
Gulls/ sem Salomoni voru þærd þra Ophir/ er hier ecke j moote ad
reikna/ 1. Par. 8. v. 18. Þær Jurter sem DRottningeñ aþ Rijke
Arabia þærde hōnū/ hafa þañ Prijs/ad þar haþe aungvar þvilijkar þy-
rre vered 1. Par. 9. v. 9. Eñ j moote Mÿskunseme DRottens eru
þær ecke sætare ad reikna eñ hin beiskasta Maluurt/Jer. 9. v. 15. þar
allar Heimsins bestu og Bloomlegustu Jurter med sijnū Natturu Kro
ptum samañlagdar/koma hvarge nærre j Samjeþnud vid þetta Lijþgra
sed/sem sprettur j Hiarta Akre vors Guds. Þetta dyrdlega Lijknargras
ver þar so rijkuglega/ad hñs Hiarta sundur brestur til vor/so hñ hlijt-
ur oss Nadugur ad vera/ Jer. 31. v. 20. Þetta heiter nu ad eiga Løg
vid Gud/ Gj. 1. v. 18. Ad aflagdre Syndeñe er hñ audvelld-
lega til Frids stilltr. Vel meigū vier bloduger hōnū j mote koma/eñ þ
ecke med verar eigeñ Blood skulldet/ Ibi. v. 5. helldur adreifder med
hñs sonar dyrmæta Bloode/ 1. Joh. 1. v. 7. Hitt Bloodeð gioret hañ
Reidañ/ Gen. 4. v. 11. Med þessu JEsu Blode er su Synda Kvitt
un skriþud/ og Sattmaale sem hñ vid oss giorer. Ebr. 9. v. 12.
Hier eru þijnar Synder þyrer giefnar. Gud er ad sōnu gleimeñ/ enn
þo ecke siñar Mÿskunseme og Sañleika/ helldr vorra Synda og svijvir
dilegra Lasta ꝛ liotra Glæpa ꝛ þra Straffs/Mich. 7. v. 18/19/20.

Þesse vor Trw a ad vera yþerviñing hvør Verølldena yþerviñur/
1 Joh. 1. v. 4. Med aungvu viñur hun oðru eñ Guds Mÿskunseme/og

miklu Fyrergiefnlngar Trauste / vardveitū hennn vorn Erwarstolpa og vardveitū hn̄ þar til vier erū jn̄komner a vora Himneska Odals Jördu / Exod. 13. v. 22.

Nu er hier nockud / sem þu goda Guds Barn verdr ad giæta / þad er / optsinnis þeß einū sanndraude Syndara afleistū þ til / hn̄ rat j Kroß og Mootgang / og margar Freystingar / þa sijnest henū ecke Mykun samleg Adferdenn / þa verdur margur til ad syngia under mz David og seigia / af Ps. 89. v. 50. Drotten̄ hvar er nu þijn fyrre Myskun? þa taka fleyre under þad Hliooded (og jafnvel j hálfnootū / edur Læminge so æmmtlega af Opolenn mædenne under raulande / ad syngia ut af Kiettenū / eñ Nadeñe / Ps. 101. v. 1. þetta hefur mørgu Guds Barne þungt falled / so þaug hafa mätt klaga og kalla mz Jeremia / C. 4. v. 7/8/9. Ach DRotten̄ / þvi hegdar þu þier so / lijka sem þu værer eirn Giestur og eirn framande j Landenu / sem þar ecke dvelst nema um̄ Nætursaker? Hier finst hia þier bæde Harma kløgun og Hugsvølun / vid fyrra af Guds framande Asijnd / þetta af hn̄s blijda Fødurs Auglite / Eitt er von þig skielse ei sijdur eñ Josephs Brædr þ hn̄s framande Vidhøndlan / Gen. 42. v. 7. Þad añad huggar þig mz David / sim seiger / Gud hugga oß / Lát þitt Andlit lioma / þa munū vier vidrekna / Ps. 80. v. 4. Eñ þu skallt þo vita ad Gud er eirn Undrunarlegur Gud / Es. 9. v. 5. Undarlegt er / ef jafnt skillde vera þ Versed seiger. Non minor est virtus, qvam qværere, parta tueri. Mier hefur skilest so sem þ mune vera meire Konst ad geima feingens Fiar / eñ Afla hiñs Ofeingna. Þad sem Madur sier tvijsijne a hañ mune missa / þad verdur hønum mykli Kiærara. Nebucadnezar helldur Ohultur Oird siñe / medañ allt leykur i Linde / Dan. 4. v. 30. Eñ sia / hvad vareigdarlega hañ Handfeste hana epter Hirtinguna / Jeg (seiger hañ) komst aptur til miñar Kong legrar Vegsemdar og fyrre Dyrdar / þar fyrer lofa eg Nabogodonosor og heidra þañ Himna Konungenn / v. 36/37. Hañibal viñur ad søñu storañ Sigur a Romveriū a Cañas Vøllū / s Livius vottar / Lib. 22. Eñ Maharbal hn̄s Brodr kastar hønū aptr j naser / næt hn̄ sa hn̄ mz ell

 um Here

um Hernū epter þſſa Sigurviñing Andvaralauſañ/ Vincere ſcis Hannibal, Victoria uti neſcis. Þad er/ þu ert ad ſøñu Sigurſæll/ Hañibal/ eñ veitſt ei brukun Sigurviñingareñar. Vel ma draga ꝥ Solena um̃ Stund/ eñ eingeñ Sky ßa heñe ſvipt af Feſtingar Himnenū. Avarande Solſkin uppþurkar Akrana/ og ſiꝥbellt Regnleyſe aflar Hallæris/ 1 Reg. 17. v. 1. & 2 Reg. 18. v. 5.

Med Oflugū Tarafollum aflade JEſus þier Guds Myſkunar/ Eb. 5. v. 10. Med þynū Tarum ßærdu heñe og beſt behallded/ Joel. 2. v. 12/13. Sooleñ dregur ſialß Vekvañ aß Jørduñe/ hvør yfer hana aßtur dreyßdur aflar Avaxtar. Myſkunſeme DROttens lockar ſialß Tareñ ut aß þynu Hiarta og Heßde/ hvar med hun þig endurnære. Skyllde ꝥ ſturla þig ſm̃ þier er ætlad til Fagnadar og fullſælu? Eda hvad ſeiger H. Ande/ Reikned ꝥ ꝥ allañ Fognud nær þier j margvyſſlegar Freyſtingar rated/ Sæll er ſa Madur ſem Freyſtingena Þolenmoodlega lydur/ Jac. 1. v. 2/12.

Þu ſæſt ei Medal til ad naa Myſkunſeme DROttens/ ꝥ ſa hañ/ ei veitſtu helldur Raad til ad hallda heñe/ eñ ꝥ veit hañ ßullvel. Myſkun Guds er Odals Gotz hñs Barna/ og þm̃ einū heyrer hun til/ Pſ. 103 v. 13. Vilier þu nu haßa Oſkabarna Arfeñ/ þa hlyter þu Guds Oſkabarna Riett ad haßa/ hañ er þier uppſagdur aß Salomone/ Prov. 3. v. 12. Sampicktur af Paule/ Rom. 12. v. 6. Hvørn þañ ſem DRotteñ elſkar/ þañ hirter hñ/ og hefur a hønū Þocknan ſ a Syne. Ertu nu Kroſſßeſtur mz Chriſto/ Rom. 6. v. 6. þa ertu þo hñs Beniamin/ ꝥ er Hægre Handar Sonur/ Gen. 35. v. 28. Lattu Laſtendurnar møgla a Kroſſenū mz Spillvirkianū/ Luc. 23. v. 39. Eñ haßdu j þynū Muñe þitt Memento/ minſtu myn DRotteñ/ ibi. v. 42 Lat Iſraels Folk murra j ſynū Motgange/ Exod. 17. v. 2. Eñ þu haß jaßnañ þetta Svar j Muñe/ Harmg. 5. v. 1. Minſtu DRotteñ þiñar Myſkunſeme og Sañleika/ Pſ. 25. v. 6. Myſkunſeme Drottens a beſt vid eitt a Myſkunarleyt ßarade Hiarta/ Heiller þurßa ei Læknarans vid/ Luc. 5. v. 31. Sieu eingeñ Smyrſl til a Apotekeñu j Gilead/ Jer. 8. v. 19. ſem þitt Hiartans Angur lækna kuñe/ þa er

yperfliot

yþerfliotanlegt Vndabalsam hia Gude/ þvi eitt hñs Ord aþ mysŧunsø mu Hiarta talad til þyn/ læknar øllū Jurtū ɛ plaaſtrū þramar,/ Sap. 16. v. 12. Þiñ Kroſſ er ecke añad eñ ſu Nirdſla/ hvar jñe þier vardveit eſt Lykelleñ til Guds myſkunar Nirdſlu/ ſem er Bæneñ/ þvi nær Nøymungeñ er fyrer Hende/ þa leita meñ DROttens/ etc. Eſ. 16. v. 16.

Eliachim Son Hilchiæ/ Hoþmeyſtare Ezechiæ/ 1 Reg. 18. v. 18. haþde j Vardveytſlu Lykeleñ Hwſſens Davids / aþ Gude a Hendur faleñ/ Eſ. 22. v. 22. þañ ſama heþur hñ vel geimt/ þvi DROttenn loþar hønum allre Vegſemd hñs Fødurs Hwſſ/ ibi. v. 23. Þu ert og ſañkalladur Eliachim (Brooder Guds) þyrer JEſu Hollðgunarteingder/ Joh. 1. v. 14. Lat ſiaa þu þorvarer og vel þeñañ þiñ Likel ad þſſare Koſtu Fiehirdſlu Himnañá/ ſem er Hiarta DRottens. Lat þſſ vegna þier ei miſlyka þo Kroſſ og mootgangur fegre og þeſte hañ þier j Hende. Act. 14. v. 22.

Ad ſijduſtu/ ſkal þeſſe GVds MYſkunſeme og FIRergieþning ſem þu nu þeinged heþur/ vera þier Amiñing/ ad ſyna þynum Naunga þad ſama. Eþ Mañaña Vidhøndlan vid þig epter Vilia þynū/ ſkal vera ſu Regla/ epter hvørre þu høndler vid þa/ Matth. 7. v. 12. Hvørt ſkal þa i miña Gillde/ GVDS VJdurgiørningur vid þig? Fiærre ſie þvi. Þu giører þynu Lyþe nockud til gooda/ þad giører þu riett/ Prov. 11. v. 17. þo giører þu betur/ eþ þu ødrum vel giører. Sig ad ſkada er Synd/ Naungañ ad ſkada/ viliande/ er ſtærre Synd. Ad hafa ſialþañ ſig/ er i moote Naattwruñe/ Eph. 5. v. 29. Naungañ ad hafa/ er i moot Bodordenu/ Luc. 10. v. 27. Overdugum gott ad giøra/ ſaþnar Elldsgloodum iþer Hoþud þiggiandans/ Rom. 12. v. 20. Saklauſum Jllt ad giøra/ ſaþnar Elldsgloodum yfer Hoþud þiørandans/ Syr. 28. v. 3. Goodur er Gud þier Vondum/ Matth. 5. v. 45. Þvi foomer ecke þu ſiert Vondur Møñunum. Lat Job klæda ſig ſiñe Riettvyſſe ſem ødrum Kirtle/ Job. 29. v. 14. Eñ Myſkunſemeñ ſie þier øllum Nærklædum næſt og iñſt i Hiartanu/ Matth. 18 v. 35. Adam þiñ Fader/ villde Gude lykur verda/ meir eñ hañ var/ Gen. 3. v. 5/6. þad giørde hønum Bligdgn/ v. 10. Eñ hvorneñ ſm

 þvi er

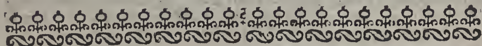
þvi er vared/ hier hefur þu en̄ þa þvi meire Hroosan/ sem þu Gude lijkare verdur. VErt þvi MYSKunsamur/ so sem þinn HIMNeskur FADer er MYSKunsamur/ Luc. 6. v. 36. Myskunarleyse/ straffast med sialfu sier/ Jac. 2. v. 13. Miskunarlaus Doomr mun yfer þan̄ ganga/ sem aungva Myskun sijner. En̄ Myskunsemen̄ Launast med sialfre sier/ Matth. 5. v. 7. Hvørt villtu helldr mæta þvi Avarpe/ ad vera Blessadr af DROttne ꝥ ꝥ þu ecke yfergiefr þijna Myskun/ hvørke vid Lifande/ nie þa Daudu/ Ruth. 2. v. 20. Eda ad heita a hvørs Mans Tungu/ Hardudugur Illur madur/ 1. Sam. 25. v. 3. Eg/ fir er mitt Leyte/ vil helldur forskullda hitt med Boaz/ en̄ vinna til þessa med Nabal. Sa Rijke unte ecke Lazaro eins mola a Tijmanum/ þvi fær han̄ nu ecke eirn Vatnsdropa i Eilijfdene/ Luc. 16. v. 24. Betre er eirn gamall Ephraimite i moote einū Vegfaranda a Strætenu liggiande/ Jud. 19. v. 20. En̄ eirn Egyptskur Innbiggiare/ sem illa breiter vid þa framande/ Sap. 19. v. 14. Hvad setur eirn Samaritan fyrer ofan̄ eirn Israelitiskan̄ Kienneman̄ eda Levitan̄? Þad giører hans Myskunseme/ Luc. 10. v. 33. Sia hier Hvad satt ꝥ er i þessare Doms Alikt an Christi. Hiner Ogudhræddu (hvørra. Myskunarlauser eru hiner verstu) fa ei stadest i Doomenū/ Ps. 1. v. 5. En̄ Myskunsemen̄ þar þvert a moote/ hroosar sier i Domenū/ Jac. 2. v. 13.

O þu Madur/ sijn þijnū Broodur Medaumkan og Myskunseme/ Lat þijna Brædur ecke þurfa ad klaga þig fyrer sijnū og þijnū Herra/ Ja/ þa þo/ s̄ med Erfingiar þijner eru til Nadarennar/ Tit. 3. v. 7. Salernar under Altarenu/ þeirra sem Lijflatner høfdu vered fyrer Guds Ords saker/ og þess Vitnesburdar sem þær høfdu/ hroopudu og søgdu/ DRotten̄ Gud hinn̄ Heilage og San̄arlege/ hvad leinge dæmer þu ecke/ og hefner vors Bloods a þeim sem a Jørdu bwa? Apoc. 6 v. 9. Mun þesse Kløgun forgiefens? Meinar þu ad Sargrætelegt Kløgumal/ Vein og Kvein Fatækra Eckna/ Fødurlausra Barna/ þeirra sem Oriett og Ifergang lijda/ i Ordum og Verkum/ fyrer utan̄ alla Myskun og Medaumkan/ mune Erendeslaust fara wr Himnenum? Þar er langt fra. Helldur heiter þad hier/ so sem Fordū fyrer

Israels

Israelis Foolke / under Pharaonis Anaud. Drotten heyrer fra Kall / under þm pa prælka / og hn veit fra Harm / Exo. 3. v. 7.
Nu er en nockud þ epter / s þu matt ecke gleima / vilier þu hafa Not af þessare miklu FyRergiefning / sem þu af Gude þynum gyrnest / og nu hefur umtalad vered / þad er þetta / Þu skallt og lyka Fyrergiefa þyn um Broodur af Hiarta hns Misgierder. Hvad gott er þier ad fa og ödlast Nad og Fyrergiefning fra Gude / ef þu villt ecke Naunganu fyrergiefa? Betra er alldrei ad hafa hana feinged / en hun skule so strax aftur missast fyrer Myskunarleysis saker. Fylgia nu Herrar a Jordunne / sierhvor vill vera Kongur yfer Ordum sijns Broodurs / en ecke vera Herra sijns eigen Sinnis. Sa Kongen styggir talar j möte sijnu eigen Lyfe / Prov. 20. v. 2. Adonai fyrerfer sijnu eigen Lyfe j Konbonarmalenu / 1. Reg. 2. v. 24. Saul staut spioote efter David / og þ et honu til Lyfia lagt / 1. Sam. 18. v. 11. Hann giörde ranglega / sem þo hafde Konglega Magt / villtu hafa meire fryheyt mote þynum jafnlingia? Ney. Þu matt ecke vera flasande j þijnum Vrskurde / Syr. 19. v. 13. Gud nade hvörnenn oss eru misla gdar Hendur / stundu eru Orden betre en vorer Þankar og Hiartalag / stundu Verken vor verre en Orden. J þvi vonda ad heita Orden vor bæte um fyrer Hiartalagenu / j þvi vonda spiller Verked hvortveggiu. Leviten vid Ephraims Fiallbygda Sydr / gierer sier Reysu til Betlehem Juda / epter Kvinnu sinne (hvör þo sem ein Hoora var fra henn burtshlaupen) til ad tala Vingiarnlega vid hana / Jud. 19. v. 1. segg. Israel er ad sönu ein Hoorkona fyrer DRottne / Es. 57. v. 1. Enn guu ad sijdur medtekur DROTTEen hana aftur / v. 16. 17. Hvörtveggia er Svivirdelegt / Konan forlætur Mannenn / Madurenn sinn Gud / og eru þo bæde aftur j Satt og Vingan tekenn. Þvi villtu þa ecke fyrergiefa þynu Broodur sijnar Avirdingar / eda þm s þier j moote giorer. Lat þier þvi Lofsins Sagt vera / ad stynga þynu Heyptarsverde j Slydrer / Matth. 26. v. 52. Grijp ei til Hefndarsverds DRottens / Deut. 32. v. 36. so þu ei fyrer hns Reidesverde farest.
O Goode Gud og Himneske Hiartans Fader / þu eilyfe Dyrdarennar

Kongur/ DROttenn Allsheriar/ gief þu oss þa Nad/ ad ydugleg Minning vorrar Fridþægingar vid þig/ mætte upptendra vor Hiørtu af brennande Ast og Elsku til þijn/ og til flærdarlauss Kiærleika a medal vor jnnbirdis/ ad vier sætter og sammala vid vorn Samchristenn/ høfum Frid vid hvern Mann so miked mogulegt vera kann/ Rom. 12. v. 18. & mættum j sønnu Trwnadartrauste frambera vora Gæfu fyrer þig/ og so Fødurlegrar Fyrergiefningar Niootande verda þijnu allra Heilagasta Nafne til Dyrdar/ enn oss til Odaudlegrar Sælu & Unadsemdar. Þier/ þu Hæblessada Guddoomsins Þrenning sie Lof/ Dyrd/ Heidur/ Vegsemd og Þackargiørd/ sogd og sungenn af Søfnudenum þeim i JEsu Christo er/ upphiedann og til eilijfdar/ Amen/
j JEsu Blessada Nafne Amen/ Amen.

Aptansaungs Predikun a þann vorn Almennelegann Føstu/ Ydrunar/ Bæna og Betrunar Dag.

Gudspialled skrifar Sancte Mattheus/ Cap. 3. v. 8/9/10.

SO giøred verdugann Avøxt Jdraneñe. Og þeinked ecke/ ad þier villdud seigia med sialfum ydur/ Abraham høfum vær fyrer Fodur. Eg seige ydur/ megtugur er Gud ad uppvekia Abrahams Sonu af Steinum þessum. Af þvi nu er Øxenn alla reidu sett til Rootar Triaña / þvi mun hvørt þad Trie sem ecke giører goodann Avøxt/ upphøggvast og j Elld kastast.

Exordium.

ELskanleg og wkvalenn Børnenn DRottens. So sem þar eru tvenr Høfudpartar Christelegs Lærdoms/ Lógmaled og Evangelium. So eru þar eirnenn tvø Høfudstijcke alls riettelegs Christendoms/

endooms/sem er/TRWen̄ og GVDverken̄. Hana kien̄er oss Evangelium/ Marc. 9. v. 23. Trw þu ad eins. En̄ þsse kien̄er oss Logmaaled/ Hvør þetta giører hn̄ mun lifa þar iñe/ Rom. 10. v. 5. Hvørtveggia siaaum vier nockurnveigen̄/ a fyrstu Samkundu Gamla Testamentisins epter Falled/ ad þar kraffde Gud þessa hvørstveggia/ Trwaren̄ar a þad Fyrerheytna Kuiñuñar Sæde/ og so eins fromlegs Lifnadar. Hid fyrra beviisar Paulus/ Eb. 11. v. 4. seigiande/ ad fyrer TRwna hafe Abel Gude meyra Offur giort en̄ Cain/ en̄ þetta er liooft af sialfs Guds Ordū og Avarpe vid Cain/ Gen. 4. v. 7. Er þad ecke so/ ef þu ert froomur/ þa ertu þacknæmur? J Hefud-Textanū stendur hier þ Ord sem merker bæde godur ad vera og gott ad giøra. So siñū vi' ad hverugt þssara maa añars aan vera. Af Logmaalsins Verkū verdur eckert Holld Riettlaatt/ Rom. 3. v. 20. og TRwen̄ er aan Verkaña Dauð/ Jac. 2. v. 17. Hvørtveggia þetta saman̄ bindur/ þo miøg meystarlega Post. Paall. til Galatas/ C. 5. v. 6. J JEsu gyllder alleina su TRw/ sem fyrer Kiærleikan̄ Verkar. Og þsse TRw heyter añars TRV GVds GVnar/ i hvetre vier lifum/ Gal. 2. v. 20. Riettlætande TRw/ Gal. 3. v. 8. TRw Evangelij/ Phil. 1. v. 27. Su TRw/ hvørrar Endalok eru Saalareñar eilijf Saaluhiaalp/ 1. Pet. 1. v. 9. Þesse TRwen̄ er alldrei aan goodra Verka/ so hun ecke ad minsta Koste drijfe þau i Hiartanu/ iafnvel þo utvortis verde ecke øllū Kiørum aakomed/ og hn̄ sem þssa TRV hefur i Hiartanu/ hn̄ er riett kalladur eirn GVDS froomur GVDverkamadur. En̄ þvi vard Cain/ hn̄ vantade þetta eina naudsynlega/ Luc. 10. v. 42. Han̄ var af hinū vonda & þvi voru lijka hns Verk vond/ 1. Joh. 3. v. 12. 13. hvørs vegna H. Ande hreopar Vei yfer høñū/ og hns Sporgaungumøñū/ Judæ v. 11. Þar er til Vitneskiu TRwen̄/ sem veit ad søñu ad Gud sie til/ ecke giører þsse TRw þig helldur þacknæman̄/ þvi trwa og eirnen Dioflarner/ og verda þo ecke Saluholpner/ þvi af þre somu Trw skielfast þr/ Jac. 2. v. 20. En̄ siertu fromur fyrer lifande Trw/ Gal. 5. v. 6. þa ertu þacknæmur. Þar er en̄ þa til Kraptaverka TRw/ fyrer hveria þo

þu kiñer ad stigia hædsta Heimsins Fialle j Siooeñ/ Matth.21.v.21 Hialpar þ þo lijted/ sierþu ecke þroomur/ hafer þu ecke Kiærleikañ/ þa erþu samt ecker/ 1. Cor. 13. v. 2. Pad er Mæled med vertenum/ ad allt hvad þu giører/ hvørsu Loflegt/ Skrautlegt og ægiætt/ sem þ heyta kaña hvørs Mañs Tungu/ kome þ ei fram af þijnum Hiartans Froomleika/ sem er TRwañ/ þa hefur þ ecke añad Hroos hia Gude/ eñ þ sie Synd/ Rom. 14. v. 32.

Med þvi nu (G.G.B.) hier liggur stoor magt a/ hvørt Madur þocknast Gude eda ecke/ so sem hñ j þyrktedū Ordū til Cain sagde/ eñ hñ elskar oss so miøg/ ad hñ vill eckert vort Mein vita/ og vora Glotun gyrnest hñ ecke/ 2. Pet. 3. v. 9. þa er ei Kin þo hañ Blessadur hafe sterkañ vara teked oss fyrer þm Bañvæna Oþromleika/Vantrwñe þviad hvøriū soor hñ þ/ seiger Paulus/ ad þr skilldu ecke jñ koma/ f trwadra Hvijld/nema þm̄ s vantrwader voru? og vier/ seiger hñ eñ/ sañ þr hafa ecke kuñad jñ ad koma Vantrwareñar vegna/ Heb.3. v. 18/19. Og so sem sa Riettlæte lifer af TRw siñe/ so skal sa Vantrwade ongva Roo j sijnu Hiarta hafa/ seiger Jehova. Habac. 2. v. 4.

Nu mz þvi so er vared og hattad voru Tilstande/ ad vier omøgulega komunst til Himneskra Hvijldar/ 2. Tess.1. v. 7. fyrer utann þa lifande TRw/sem fyrer Kiærleikañ verkar/ z j JEsu Christo alle ina gyllder/þa lætū oss nu Kapp ækeggia/jñ ad koma til þssarar Hvijldar/ uppa þ eingeñ falle j þ sama Epterdæme Vantrwareñar/Heb. 4.v.12. Til hvørs oss a ad upphvetia Røgsamleg Aminīng Johañis Baptistæ/hver ed hi' frambrijst j Anda z Krapte Eliæ/Luc.1.v.17 Hañ setur oss fyrer Siooner hvørneñ komed sie vorum Efnū/ sem er/ Reide Øre lifanda Guds gijne allareidu yfer vorū Sǒfrū/ og alldrei vite nær eñ Høgged rijde/ seiger oss lijka hvad til Ræda sie/sem er ad vier undañdrattarlaust/ Giørū Verdugañ Avøxt Ydraneñe.

Vilium þess vegna j vors allra sætasta JEsu Nadar Nafne/ giefa oss til ad athuga þeñañ heilaga Texta/ Og ad H. Anda Nad til vor kioreñe og kalladre/ þria smæpuncta þar wt af oss fyrer Hendur taka.

(1) Skal hiñ fyrste þiena oss til Lærdooms. (2) Añar til

Amiñings

Aminingar. (3) Pridie til Vidvørunar. O Herra Gud/ þu sem eñ j Nadeñe lætur vara oss vid Reideñe/ vertu nu sialfur j Verke med oss/ so þ sama fyrer þig Blessest/ Farsælest og framkvæmest/ þier til Dyrdar/ eñ oss einum og sierhvorium til Betrunar/ og þ j Nafne vors gooda JEsu/ ad samverkanda Heilogum Anda/ Amen.

Fyrste Puncturen.

VEl talade fordum þ Naatupplysta H. Anda Verkfære / Spamaduren Esaias / under synu og allra vor Nafne/Cap. 64.v.10. Þu DRottin ert vor Fader/ & vor Frelsare/ & fyrer længre Æfe er þ þitt Nafn. Og uppa þad vier skulum vita/ ad vor goode Gud/lætur sier aungva Læging þikia/ ad heita og kallast vor FADer/ þa samþick er hñ þetta FØDurs Nafn uñ sig/ Jer. 5. v.14. Þu (seiger hñ) skallt kalla mig eirn Liufan FØdur. Sama giører hñs Elskul. Son ur/ vor Endurlausnare JESVS. EJrn er ydar FADer a Himnum/seiger hñ/ Matth. 23. v. 9. Þegar hñ var komeñ i sitt Dyrdarlega Upphafningar Stand/ ad nidurbrotnu Helvyte/ og uppleystu Daudans Hormum/ Act. 10. v. 4. Seiger hñ eñ/ Eg styg upp til mijns Føðurs og ydvars Føðurs/Joh.20.v. 17. Þessu samsteiner H. Ande/hvør sialfur j vorum Hiørtum hroopar/ ABBa Hiartans Fader / Rom. 8. 15. Eñ so sem þ ad gott Faderne er helst þat und er komed ad ala Børneñ upp i Aga og Umvøndun til DRottens/ sñ Post.vottar/Eph.6.v.4. So hefur vor Himneske FADereñ j þessu sem øllu ødru haa Yfirburde fram yfer alla adra Fedur.

Eñ Adferd hñs a Aganum vid oss/ er ecke olijk þre sem eirn goodur og Gudhræddur Fader hefur j Frame/ vid sitt Barn. Fadereñ lockar j fyrstu Barned mz goodu/heityter þvi Launum/sem hñ veit þ geingst fyrer/ hvad miklu framar þa hefur DRotteñ vor Himneskr Fader viliad locka oss til Hlydne og mz synu ægiætum Aminingum og Føðurlegu Fyrheytum/ ladad oss til Goodgiørdaña/Ps.34. v.9/ 10.Gen. 17. v.1. Deut.28. 1. segg. Þegar nu Fadereñ sier ad þtta vill ecke hialpa/ þa tekur hñ til gñars/hyrter þa Barned hogværlega/ & hootar þvi hørdu.

Eins giører Mottken/ þegar Men vilia ecke gangast fyrer Ajdn/þaet
þad Vnderbuningur til Striidu/ og dregur af Samaned/nær hn̄ hoot
ar øllū Þijnum þm̄ sem afvijkia hns Bodordum/ Deut. 28. v. 15.
Ps. 9. v. 38. Þessa stijdare Adferdena hefur vor Himneskur Fader
vid oss/ j þessum H. Texta. En so miked sem þvi fyrsta vidvijkur/
og eg sagda oss til Lærdoms være wt af þssum H. Ordum/ er riett ≠
Christeleg Þecking Idranareñar Avaxta/ s vier almeñelega køllū GOds
verken/ edur Guds Barna Framferdis Christelegar Dygder.
So giøred nu verduga Avøxt Idraneñe/ seiger sa Truverde So
lar Vitter Johañes/ 1. v. 6. seq. Malach. 4. v. 2.

Ef nockur villde adspiria Papista hvørier ad væru þsser Idrunar A-
vexter/ hn̄ mande under eins verda formeutur j fra Heilagleikans Hia-
verkū/ þar mætte læra/ ad lifa æfenlegu Mwklijfe/ affala sier allar sijn
ar Eigner/ sækia til þrar H. Grafar (sem ovijst er ad sialfer Papi
star vite gløgt hvar vered hefur) akalla þa Heiløgu/ lata sig Hwdstr-
ijkia/ þia sijna Lijkame mz Vatnføstu/ þurrføstu/ etc. med otelianlegū
þvijlijkū Andskotans Vppafyndingū. En þvi mætte hn̄ omegulega
gleima/ ad sla einu Eyrnagulle j þañ Romverska Gullkalf/Exo. 32.
v. 2/3/4. En irde þssum Pafapentū ei fullnægt/ þa kiæme Ydran-
eñ og Aflausneñ ad litlu Gagne/ þa mætte same arme Syndare vera ei
ns hræddur/epter s adr/f þre alreiddu Reide/ Ore lifanda Guds. En
þijlijkur Lærdoomur er Sañkalladur af Postulanū Diofla Lærdoomur/
1. Tim. 4. v. 1. Høfudþioofur allrar Huggunar j Hiarta Ydrande
Mañeskiu. En einfalldlega j stuttu Maale yfer ad fara/ þa eru Good-
verken(vor Syndū spilltra eñ þo) Endurfæddra Maña Hurtaner/ Ord
og Giørder/hvøriar Gud j sijnu H. Løgmaale hefr tilskiled og befalad/
Framkomande fyrer Krapt H. Anda/ og af þre Trw sem fyrer Kiær
leikañ er Kreptug/Gude til Dyrkunar/voru Þacklæte vid hn̄ til Bevijs
ingar/ eñ oss og vorū Naunga til Vppbyggingar.

J hvørre Goodverkaña Vmmalan/ oss er þetta athugande. (1) J
Fyrstu/ ad þesse Goodverk sem vier nu køllum/ i Ordastad Johañis/A.
VOxtu IDRANareñar/Heita og fleirum Nefnum i H. Ritningu.

Þau eru stundum kiend vid H. Anda/ og kallast AVextur ANDans/
Gal. 5. v. 22. Endrat nær vid Trwna/ & kallast Verk TRwareñar/ Jac.
2. v. 22. Ei allsialldañ vid GUd/ og nefnast GUds ÞJoonusta/
Rom. 12. v. 1. Luc. 1. v. 74. Matth. 7. v. 21. Matth. 25. v.
35. Eñ Vtþrickelega nefnast þau GOODVerk/ Matth. 5. v. 16.
1 Cor. 9. v. 8. (2) J aññ Maata/ med þvi þar giefast þau Good
verk/ sem vorer firstu Forelldrar giørdu fyrer Falled/ þa eru Vor fra
þeim adgreind/ i þessare GOODVerka Vtmaalan/ þar vier seigium
þaug vera Syndumspilltra Maña. Þviad þeirra GOODVerk fyrer
Falled/ komu ecke fram/ af þeirre Trw sem Riettlæter/ helldur af
SJalfu Vppruna Riettlætenu/ Gen. 1. v. 27. Eph. 4. v. 24. So
er og ey forgiefens tillagt/ ad þesse GOODVerk kome af Endurfædd
um Møñum. Þviad þo GOodverk þeirra Sidgiædinga i Heidendoo
menum/ meige ad soñu Good heita/ ad þvi Leyte sem þau koma sam-
añ vid GUds Løgmaal/ Rom. 2. v. 14/15. Þa med þvi/ þau hvørke
skie af Sañre TRw a Christum/ ey helldur af sierlegre Nædarverkan
Heilags Anda/ og ey helldur giørd GUde til Dyrdar/ hvad allt hlytur
ad filgia GOodverke eins Endurfædds Mañs/ eru engvañveigeñ þvy
lijkra Maña Natturu-Sidgiæde/ GOodverk kallande/ þau sem Gude
þ Trwna alleina þocknast/ þvi an mijn fæd þier eckert (gott) giørt/
Vottar sialfur Sañleiksmuñureñ/ Joh. 15. v. 4/5. (3) J þrid
ia Maata/ finast þeir Hræsnarar/ sem under GOodverkaña og GUds
ÞJoonustu Skine/ telia alleina þau Verk/ sem Vtvortis kuña ad sky
na fyrer Møñunum/ og þikiast forkunar gooder þar af/ Matt. 6. v.
12. seq. Þess vegna er i Vtmaalan vorra Sañkolludu GOodverka/
taleñ/ so vel Hugun Hiartans/ sem Ord Muñsens/ edur Verk Hand-
aña/ Ja/ j Goodverka tøluñe standa fyrst (so sem fr hellstu Andans
Frumvexter/ Rom. 8. v. 23) Hreinferdugar Hiartans Tilhneigingar/
Fridur og Føgnudur Samvitskuñar/ Kiærleike og Hiartans Hreinferd
ugleike. Og þvi bidur David fyrre um Endurnyung Hiartans & And
ans/ eñ Vpplokning Varaña/ Ps. 51. v. 12. Og riettskickad Hiarta
kallar hñ þægelegasta Offur Gude/ ibid. v. 19. Sialfur JEsus prijs-

at hreinhiartaba Sæla ad vera/ Matth.5 v.8. Hvar under ad giellur hlioomande Erdur heydeña Piooda/ Post. Pall/ 1. Tim.1. v. 5. Suña Bodordsins/seiger hñ/er Kiærleikureñ aß hreinu Hiarta/ good. re Samvitsku og omeingadre Trw. Þar kvedur og vid hia hinum H. Petre/ 1. Pist.3. v.4. Sa hulde Hiartans Madur/ ospiallaðdur med hogværum og kirrlatũ Anda/ er dyrmætur fyrer Gude. Þetta sñvort is Lioos vors Hiarta vill vor Lausnare eirneñ lysa skule þyrer Moñunũ hid ytra/so þr siæe vor (ytre) GOOverk/ Matth.5. v.16.

(4) Skule nu Verk vor heyta og kallast riettelega Gude þægeleg GOOverk/pa hiootaþau þtta þernt ad: uppkaled ad haßa til ad betra. (1) Ad þau sieu oss aß Gude bodeñ og befolud/ þvi so seiger DRotteñ þier skulud ecke lißa epter ydar Fedra Bodordũ/ helldur skulud þier lißa epter miñũ Bodordum/ Ezech.20 v.18/19. Enn ecke auka þar vid nie taka þar þra/ Deut. 12. v. 31. Añars er Gude þorgießens þioon ad med Maña Setningum/ Matth. 15. v. 9.

(2) Ad þau kome þrañ aß Verkan Heilags Anda/ þviad veg na þess/ kallast eyrnamest GOODVerkeñ/AVErter ANdans/ Eph. 5. v. 9. Þviad so er þar langt fra/ad vor eigeñ Verk meige Good he yta/ ad allt vort Rietlæte er sem Nærklæde Bloodsiukrar Kviñu/ Es. 64.v. 4. Og Spamadureñ Jeremias vottar/ ad ecke kuñũ vier hell dur Gott ad giora/ vaner til ens Vonda/helld: eñ Blamadur ad skipta um Lit/ eda Pardus ad breyta Fleckium synum/ Jer. 13.v. 23. Ja/ Sa er giørla veit/hvad i og med Mañenum er/Joh.2.v.25. kallar oss/ jafa meiga oss Onyta Pioona/ þo vier giørdum vort ed besta/þvi þad var vor Skilda/ Luc. 17.v. 10. (3) Heimtest þad til Sañkall. adra GOOverka/ ad þau kome frañ aß riettre TRw/ hun er sem ein Lifande Sal þra/ au hvørrar þau sem roted Hræ eru Gude Andstygg eleg/ Rom.14. v.23. Hebr. 11. v.6 Jac.2. v. 22.

(4) Oz i siøaßtalage er ad Godverkeñ sieu giørd Gude til Dyrdar/þ er þra ædste z hellste Tilgangz/ þssvegna er þtta Liooseð kveikt ad ecke vier/helldur Fadereñ a Himnũ verde dyrkadur/Matth.5. v.16. Þar þ hvad hellst vier giorũ/pa giørũ þ allt Gude til Dyrdar/1Cor.10.v.31

þessu

Næst þessu eigū vier mȝ vorū Goodverkū off sialfa og Naungann upp ad byggia. Off sialfa þañeñ/ ad vier auglijsū vora TRw/ Jac. 2 v. 14. seq. Forbetrū hana/ 1. Tim. 4. v. 4. Afvendum þorþientu Straffe vorra Synda/ Jon. 3. v. 10. Oflum off Verdlauna/ sem þo giefast af Nadeñe/ 1. Tim. 4. v. 8. Vor Naunge kañ af þessu so ad uppbiggiast/ad hñ snwe af sijnū vonda Veige/sie hñ adur Raang latur/ Jer. 3. v. 16. Hiner sem þromer eru/ styrkest og stadfestest j sijnū Riettlætes Verkū/1 Cor. 10. v. 32/33. Goer þa steingeleg Þørf og stoor Naudsin/ ad yoka sig j Goodū Verkum. (1) Vegna þess/ ad Gud hefur þau so miøg boded og befalad/ Levit. 11. v. 44. Ef. 1 v. 16. (2) Er þ meir eñ sialfsogd Skylda vor/ ad sijna hønū alla Hlijdne og Þioonkan/ Luc. 17. v. 10. (3) Til ad vardveita eina ofleckada Samvitsku/ mȝ Frid og Rooseme/ 2. Pet. 1. v. 10. Jac. 2. v. 17. (4) Og i sijdasta mata/wtkrefur þ af off Christelegur Kiærleike/sem aller vier erū Naunganū umsktilldoger/Luc. 22. v. 32. 1. Pet. 2. v. 21. Eiñ samt sem adur/ skiedur ei vor Riettlæting fyrer Verkaña saker/ helldur fyrer Trwna a JEsum/ Eph. 2. v. 9. Uppa þ eingeñ hroose sier. Og er þtta su Gyllene-Regla/hvør allar Bi Uu-Reglur Verkhelgra Hræsnara nidurdempar. Latum off þvi kie nt vera (E. G. B.) ad stoola ei uppa vor eigeñ Goodverk/ eñ trwum helldur a þañ sem af Nadeñe hialplega giører alla þa er a hñ treista/ Ps. 34. v. 22. og Ranglatañ Riettlæter/ Rom. 4. v. 5.

Og er þtta so stuttlega um þad sem vier hefum off til Lærdoms ad taka af þessum Heilaga Texta.

Annar Puncturenn.

SToor Saar þurfa mikla Græðslu/og þweñ Saar hliooka ad syfsda/ skule þeim hialpad verda. Þetta visse vel Samaritaneñ/ þvi hell er hañ ecke einasta Vidsmiøre/ helldur og Wijne j Saar þess Israelitska Reysumañs/ Luc. 10. v. 34. Eirn Skinsemdarlaus Galata þarf snarorpdañū Pal/Gal. 3. v. 1. sq. Eñ Vgglaus Phariseare og Sadu ceare/eirn Alvørugiefeñ z Sagnordañ Johañem/ þetta far hñ eirneñ.

 Þviad

Hviad þsse vors Jdrun* Texta Skrifare Matthæus skrifar/ ad þegar Johañes Baptista sa nu marga Pharisæos og Saducæos koma til siñ-ar Skyrnar af Jerusalem/ þa hafe hñ so ævarpad þa j fyrstu/ ÞJER NODru KJN/ Hvør Kiende ydur Ad Flya þ Tilkomande Reide/ Matth. 3. v. 7. Litlu ædur Giefur Gudspiallamadureñ þess/ ad Sta dureñ Jerusalem og allt Gydingaland/ og øll Lønd hia Jordan hafe geinged wt til hñs/ og Skyrst af honum j Jordan/ jætande synar Sy nder/ v. 5/6. Eñ ecke miñest hñ a hvad Johañes hafe fyrer øllū þss um Fiølda talad sierdeilislega/ þo er þ audrædeð af Luc. 3. v. 6. Hañs Predikun fyrer þm̄ Ydrande Mañeskiū mune hafa vered þesse/ Ottest ecke/ Allt Holld mun sia Guds Hialpræd/ epter mig kiemur añ-ar hñ er mier sterkare/ eg skyre ydur j Vatne/ eñ hñ mun skyra ydur mz H. Anda/ Marc. 1. v. 8. Eñ sem Johañes sier nu Pharisæos til syn koma/ syneſt sem heñū falle fyrst af Muñe þesse Bryxlyrde.

Sært er ad verda ad þola þeigande slla talad um̄ Vin siñ/ þvi vard þm̄ trwfasta Jonathan/ s jafnvel moot synū eigeñ Fødur gat ecke For svars bundest þ siñ Fooſtbroodr David/ 1. Sam. 20. v. 32/33/34. Hvad mun þtta þo hafa yſkrad j þssū H. Koorherrū? Skilldu þeir ecke mikelega hafa reidst fyrer siñ Fødur Abraham/ sem þr stærdu sig af? Miña þurftu þr til Joh. 8. v. 48. 59. þar vor sæte Endurlausnare ta lade þo ei nema vel um̄ Abraham/ eñ vytte sialfa þa/ þa voru nog diøful leg Ord j Muñe og Steinar j Hende til Hefndaña. Eñ hier leggia þr ecke til eitt hælfyrde. Hvørt var þa Johañes Vyre Herranū Chri-sto? Ney/ vel var hñ hiñ meste einfalldra Maña af Konu fæddra/ eñ sa var þra Munur ad Johañes jætar sig ei verdañ hañs Skoofveinge upp ad leysa/ Joh. 1. v. 47. Hitt olle þssu/ ad JEsus/ eñ ecke Johañ es/ var þ Teikn hvøriu moote skillde mællt verda/ Luc. 2. v. 34. Og er ei kin þo þsser blinder ꝛ blindra Leydtogar færu villt j þvi s ødru ad vilia giøra Johañem ad Messia/ Joh. 1. v. 10. eñ JEsū Diøfuloodañ.

Samt og ædur sagde Johañes þeim Sañleikañ/ ei talade hñ um̄ Abraham/ hielldur um̄ Diøfuleñ/ so sem sialfur JEsus þ wtleggur/ Joh. 8. v. 44. Matth. 12. v. 34. Þeir eru ei aller Abrahams Sy ner/ sem

ner/sem epter Holldenu eru af hønū komner/ Gal. 3. v. 6. Ep þeir hefde vered riettir Abrahams Syner/ mundu þr hafa giert Abrahams Verk/ Joh. 8. v. 39.

Þetta er nu þ (E. G. B.) s lijka skal til vor ná. Vier stærū oss af þvi ad vier þeckiū Gud/ 1. Joh. 4. v. 6. ꝛ sieū hn̄s Børn/ 1. Joh. 3 v. 1. JEsus vitnade um̄ Faderne sitt til Verka sin̄a/ Joh. 10. v. 37. 38. Vier skulum og Ransaka vor Verk og vita j hvert Kyn þer ved þau Athæra oss. Ep vier blijþū vid hn̄s Rædu/ þa erū vier hn̄s san̄ er Lærefveinar/ Joh. 8. v. 31. og Elskuleg Børn/ Gal. 3. v. 26. Eñ Gud Nade/ vier viliū giarnañ telia oß j Ætt vid Abram/ þañ allra hæd sta Fødur/ Ps. 79. v. 9. vid Abraham/ þañ Fødur yþer allt Faderne a Himne og Jørdu/ Eph. 3. v. 15. Eñ þessa Fadernis Krapte aþneytū vier mz Verkunū/ Tit. 1. v. 16. hvilikur Metnadur og sialfsþotte um̄ sin̄ Christeñdoom/ kañ ecke þram̄ ad gieþa nockra Averte verduga Yd raneñe. Þad er satt ad j Skrifteñe hefur Gud upprevst vid þig eirn Sattmala/ Jer. 31. v. 33. Jæ/ sterkare eñ þñ Jsraeliska Sallt, Satt mala/ Lev. 2. v. 13. Eñ þvi er so vared ad þsse Sattmale hepter Sa ttmale goodrar Samvitsku/ 1. Pet. 3. v. 21. Þeñañ Sattmala ho-þum vid øngvu betur hallded eñ Jsraelis Syner fordū sin̄ Salltsatt-mala/ hvar yþer sialfur Gud klagar/ Jer. 31. v. 32. Hier er ecke marg ar Ætter ad rekia/ erū vier ecke Nødru Kyn/ þa erum vier Nadareñar Børn/ añadhvørt med Christo edur moote hønū/ Luc. 11. v. 23. Eitt Opbodlegt/ añad Æskelegt. Nadrañ etur sig vt um̄ Kvid Moodureñar adr eñ hun þædest (sm̄ Natturu Spekingarner skrifa) og deyder so hana. Nær hun vex upp og kiemur til Samrædis/ vid sin̄ Kallmaka / þa kyrker hun hañ ad Skilnade. Syndeñ j Hiart-anu er ein Bañvæn Nadra sem sig vtetur um̄ allañ þra Lijkama/ sem ha na ala og elska/ hun hleyper þvi Andlega Orepe dautlegra Synda j alla Mañsins Lidu og Limu/ a Tunguna setur hun Eytrud Ord/ sm̄ eta um̄ sig sem Krabbe/ 2. Tim. 2. v. 7. So j þssū Leyrpotte (sm̄ er Lijkame þra) er ecke uema Daude/ 1. Reg. 4. v. 40. hvilijker eru Lijþande Dauder/ 1. Tim. 5. v. 6. Ecke er þsse Nadrañ eñ nu vit skil

 eñ/ þeg.

m̄/ þegar best og bliþdast lætur/ þa kyrker hun sijna Elskendur. Þvilijke hefur hun morgū sijnt s hun ædur hefur haft a Handhnøckū. Balthasar/ Nabal/ þm̄ Rijka Mañe/ þm̄ Rijkisrusta/ Luc. 12 v.20. þeim Jsraeliska Hoorkalle/ og hn̄s Madianitsku Hooru/ hvør Phineas Lagde bæde under eins j giegnum j Fra Samforū/ Num. 23. v. 8. Eñ aungvū nettara Nødru braqd/ eñ Herodi Agrippæ/ hver ed vall af Modkū Act. 12. v. 13. O/ So fordustū þa j JEsu Nafne þessa Hæskasamlegu Helvijtis Nødru/ eñ hølldū oss fastlega vid vorn Fødur a Himnū/ fyrer hvøriū heimsins hæar Atter eru ei meir eñ epter Verdugleikum ælitnar. Ei helldur þær aumlegre forsmædar/ 1. Cor. 1. v. 28. Joh. 1. v. 13. og gaungū sijdañ sem Børn Liossens/ Eph. 5. v. 8. þa mun sa Himneske Faderen kañast vid Kin sitt/ sijn Blessud Børn a sijdasta Deige/ Matt. 25. v. 34. Og er þ so stuttlega um̄ þ añad/ oss til Amiñingar/ sem eg lofade a ad miñast.

Þridie Puncturen̄.

SÆll er sa sm̄ hræddur er/ og þ af Otta Drottens/ hvør ad er upphaf Viskuñar/ Ps. 111. v. 10. og burtdrijfur allañ Þræls Otta eda añarlegañ/ Rom. 8. v. 15. þessvegna ma eingeñ Ugglaus lifa/ þt einginñ Løstr hefr sa vered a neinū Mañe/ hafe hñ mz Andvara ad sier gæd j Tijma/ ad hñ hafe ecke sitt Straff umflwed. David trwer mætutega Kegila Borgarmøñū/ hvørt þr mūdu ofurselia sig under Sverd Sauls/ geingr þessvegna til Rædfæringar vid þñ Alvitra/ 1. Sam. 23 v. 9. seq. Pælus kiemst wtum̄ Vindaugad j Damasco/ j eitnre Kørf/ þvi hñ var Uggande um̄ Lijf sitt/ 2. Cor. 11. v. 15. Eñ Landstioornare Aretæ sefur a medañ j mirokre Sæng/ og grijpur j tom ad fiña þetta Fanga efne. Þu seiger/ Betre Bidlund beden̄ eñ brædlega raden̄. þ gief eg epter j vissū Søkū/ hvad þu giører/ giør forsialega/ og giæt ad Malslokunū. Eñ aptur a mote meigū vid ecke gleima ad undañdrattur sierhvørs Hlutar/ s Madur skal endelega giøra/ er Skade ꝫ Fordiorfum j Tijmañlegū og eilijfum Efnum/ ꝫ aflar stoorrar Hættu. Alexander adspurdur/ hvar fyrer hñ hefde so miklu til Leidar komed/

a so fær

á so baũ Arum/ svarade/ Nihil procrastinando, ꝥ er/ Eg hefe all dri frestad Fyrerættlan miñe. Eñ Vggleysed er sa Løstur sem allar Sy nder fresalldar/ ell GOD verk afmaer/ og Sæluhialp Mañsins ad øngvu gierer/ ef hañ fær Yfirhend. Og þvi tekur nu Johañes sa trwlinde Vottur þess saña Liossens/ Joh. 1. v. 7. synũ Tilheyrendũ og ollũ oss/ sterkañ Vara fyrer þvi enu sama/ og leider þar til eina Yfervættes Hrærande Ordsek sem alla ma skielfa. Nu (seiger hañ) Er Öxeñ allareydu sett til Rootar Triaña/ Hvørt þad Trie sem ei fæter goodañ Avøxt/ skal upphøggvast/ og i Elld kastast.

O Gud giæfe ꝥ aller Meñ villdu ryfa þa Syndaña Svefn Glyju wr sinum Augum/ og ad þeim upplokñũ lijta nedañ under Muña þessarar bitureggiudu Guds Reide Axar. Hier er eckert Gaman a Ferd um. Hellst ofleinge er nu Kurt i Kiølltu Dalilæ/ sem er Heimur þesse. Nu vard Mañenũ nogu Svefnsamt epter Mioolkur Dryckeñ i Tialld bwd Jaels. Hinũ þridia verdur ꝥ ad hñ slyngur sier sialfur Svefn þorn mz synu eigeñ Hyne/ eñ Judith hefur añad ad starfa/ sem er ad akalla Gud/ og sæta tækefærenu. Aller þsser þrir fiellu i Kveña Hendur fyrer siñ darlegañ & daudlegañ Svefn. Sa sterke Samson vaknar vid vondañ Draum/ og vill rysa upp ördugur/ sem fyrre/ og hrista Hærlockana/ eñ sia/ þr eru aller afrakader/ og so fyl gt Rooteñe/ ad hñ er olldungis Aflvana/ Jud. 16. v. 19. Sysera liggur daudsvæfdr mz Bwdar Naglañ giegnũ Gagn=Augad/ Jud. 4. v. 21. Holofernes hefur ei vel underbwed sitt Høfud um̃ Kvøllded/ þvi kañ ꝥ ecke ad uppvarta um̃ Morguneñ/ og hønũ fraskyra nær ꝥ vard vidskila Bukñũ i Sængeñe/ Judith. 13. v. 3/5/9. Eñ hvad um̃ ꝥ? Þesse Vgglevsis Festing ma þo vera Rambyggelegre eñ Jer icho/ Jos. 6. v. 1. seq. hin fiell nidur i siøunda siñe/ þa Prestarner geingu blæsande i Fadnadar Arsins Lwdra kryngũ hana. Eñ þesse gief ur sig ecke ad/ þott Kieñemeñ DRottens blæse ad heñe sem sterkast/ mz H. Herblæstre i Løgmalsins Lwdra/ ei siø siñum/ helldur siøtysiñũ siø siñum/ Ja/ oaflatañlega. Hun er æ þvi sterlegre ad sia. J soddañ Fest= ingu er ei þo tryggelegt ad bwa/ þvi þar iñe Drottnar sa bañvæne Basi

liscus/

liseus/ hvers Eggiñ wt ad klekia reiknast ecke mz Nappaverkũ/Es.59
v.5. Borgarmeñ Lais mættu seigia fra Afbrigdũ Vggleysesins/
þr voru Vgglauser/ Andvaralauser/ Kirrer/ Ohrædder og Rooleg
er/Jud.18. v.7. Eñ hvørneñ gieck? So/ ad þr voru slegner med
Sverds Eggium/ og Stadureñ mz ollu uppbrendur/ v. 27. af þvi
þar var eingeñ sem kiæme þm̃ til hialpar. Hier sier þu hvørn Ender
ad þa þr Vgglausu. Er þ ei Nliomfogur Bialla fyrer þinũ Eirum
ad þiner Ovmer hroosa Sigre yfer þier fyrer Tijmañ/ seigiande sem
hier/ Komed/ hier munud þier koma til Vgglausra Maña/ ibi. v.9
Nema þu ætler Dioflarner mune feilnare eñ Dans Syn' voru. Og þo
þu komest hia ollum þinũ Ovinum/ þa er eingeñ Von ad þu kuñer un
dañ ad flija/ þre straungu Reide Dre Drottens/ ef þu añars falleñ
ert under þa enu somu. Þu seiger/ sialldañ er illũ Andvaralaust/ eñ eg
spir/hvada Andvare er þ? Joab flijr ad Alltarenu ædur eñ hñ veit siñ
Dandadoom/ 1.Reg.2.v.28. Ordhæfureñ og Illhrysingureñ Simei
sialfkrafa fer j Fridarbon/ þvi hñ veyt Skomena uppa sig/ 2. Sam.
19.v.16/19. Onesimus strauk wr Vistene og hefde feinged stærre Ref
sing/hefde ei Páll Postule lagt honum Lids Jrde/Philem. v.17/18.
Neimureñ Predikar so/ verde eingeñ Sæluholpeñ/nema sa þeñañ And
vara Vgg og Otta a sier hefur/ þa verda Nimeneñ fæmeñur. Ecke mun
so verda sem Holld ꝫ Blood jñbirlar Moñum/ ad þa mune famenf mz
Framtijdeñe j Nimnenum/ ef sierhver skule leggia a sig þessa æhiggiu=
samlega Ottaseme. Dæmeñ eru auglioos/ David var Vgglaus Sy
ndare þa Nathan kom til hñs/ Eñ Jdrande Guds Barn þa hñ gieck,
wt fra honum/ 2. Sam.12. v.1. seq. Manasses var Ogudlegur iñ
settur/ eñ þacknæmur wr Fiotrum leystur/ 2. Par. 33.v. 10/11/12.
Þessar Neimsins Predikaner falla þier miøg vel j Gied. Eg svara hier
so til/þu hefur ecke Loford af Gude/ ꝫ þvi ad þiñ Nathan (Kieñema
dureñ) sem þu so løngum forsmæd hefur, skule alltijd þier fyrer Hende
vera. Være Jdraneñ j þinu Valde/ þa være eingeñ Neyd/ þa væ=
re hægt til heñar ad taka/ eñ þvi er nu ecke so vared. Hefder þu teked
Brief fyrer þvi ad þu skyllder ecke deya fyrr eñ þu jñsettur værer j Fa
ngasurneñ

ngafurten j Babilon/ þa var helldur von þu liþder og lieter sem þu villder. En þvi er so vared ad Madurenn (sem ertu) veitst ei þinn Tyma/ helldur sem Fulgenn veidest j Snørunne og Fiskurenn a Aunglenum/ so verdur Mannenum snarlega burtkipt a þeim vonda Tyma/ nær hann fellur skindelega yfer hann. Og hvad skal hier margt um tala? O Island/ Island/ nær ætlar þu ad vakna/ af þinum Slensiu Syrnda og Slæpa Svefne? Skal þier ei loksins til Nugar koma/ad þijner Lester og lioter Slæper eru uppstigner a Memorial þijns Roogberara/ til Minnis fyrer þeim allra hædsta. Ja/ vakner þu ecke/ lætur hann ecke af þig ad ásaka Dag og Noott fyrer DRottne/ Apo. 12. v. 10. Giæt þess vegna ad þi nne Velferd/ Sælu og Sæluhialp/ þu veitst ei nær Mannsins Son mun koma/ vert þar fyrer alltijd vakande og bidiande/ med þeim Forsialu Meyum/ so þu mætter verdugt vera (under þessu kalldasta Heimsins Skute) med brædheyrri Bæn og brennande Andvarpan/ um ad flyia þad ofomna er þier Skadræde bruggar/ og standa so framme fyrer Mannsins Syne. Ef þu ert ecke alla reidu so forhert ad þu neiter Ordum H. Anda/ þa er nu/ Nu a þessu Augnablike/ DXenn Sett Til Roota Trianna/ bland hvørra þu ert eitt. Ei stendur hier Mun setiast/helldur er sett nu a þessare Stundu. Nu j JEsu Nafne/ j JEsu Nafne seige eg/ læt um oss vakna vid/fyrr enn vier heyrum þann skiædasta Hvin þessarar Axarennar/ þvi þa er allt um seirna. Trien hafa skijnar Rætur j Jerdunne/ enn Guds Reide Oxe stefner hellst a þær Hiartarætur nar sem j Jardneskum Hiegoma eru Groodursettar.

Rooten vor og Adaltried er a Himnum/a hvøriu vier eigum ad finn ast jnnplantader/Rom. 20. v. 17. Alla þa uppsnijdur og afkvistar þesse bitr eggiada Oxe DRottens/ sem hun finnur ecke þar Rootsetta/ Joh. 15. v. 2. 6. Enn afhøggnu Trie er j oslockvæleganu Elld vyrsad/ Matth. 3 v. 12. Eilijfann Elld/ Matth. 25. v. 41. Hvar vera mun Op og Gnijstran Tannanna/ Matth. 22. v. 13. Hvar fra oss milldelega vordve ite/ vor Nædugr Miskunsemdanna Fader/ Gud allsmegtugur/ Fader Sonur/ og Heilagur Ande/ Hvørre Heilagre og Hableßadre Guddomsins Þrenningu/ vier til Lofs og Dyrdar/ Æru og Lotningar/ under-

 føkum

sokum med þeim Heilögu seigiande/ Apoc. 7. v. 12. Loff og Dyrd og Speke/og Þacker/ og Heydur/ og Kraptur/og Styrkleike sie vorū Gude/ fra Eilijfd til Eilijfdar/ Amen/ Amen.

Ein Almeñeleg Bæn/ sem til er giørd/ ad Lesast skule epter þessar Predikaner.

Eilijfe/ Allsmegtuge Gud/ Myskunsamaste milllde Fader/ Vier þijn fraffalleñ Børn/ komum nu aptur med þeim Fortapada Syne/ til þijns Huss/ og af allre vorre Sal og Hiarta/ prijsum þijna yfferfliootanlega Giæsku/ sem þu Tyd epter Tyd/ Aar epter Aar/ so Födurlega hefur audsynt oss/ alit til þessa Dags. Einkanlega ad þu af skiærre Naad og Myskun/ hefur giefed oss hreinan Lærdoom þijns Heilaga/ Lijfgiefanda Ords/ hvar med þu eñ nu so rijkuglega forsorgar vorar hungradar Saaler/ sem med þvi riettu Himnabraude og Maña. Þu hefur þar ad auke blessad oss med øllu goodu/ Lijkamans vegna/ og næsta Födurlega frijad oss/ og þetta vort kiæra Födurland/ fra adskilianlegum stoorum Landplaagum/ sem oss aññars hefdu kuñad ad henda og tilfalla. Fyrer þetta alltsamañ/ og hvad þu hier ad auk hefur audsyndt oss/ añadhvørt øllum almeñelega/ ellegar nockrum af oss sierdeilislega af þiñe Födurlegre Giæsku/ Þu/ vor Gud/ og þitt allra heilagasta Nafn vere Blessad ⁊ hatt lofad af oss Eilijflega. DROtteñ/ þijn Verk eru mikel vor a medal/ vier tølum þar um/ eñ þo vier kuñum ecke ad reikna þau. Vier framtelium þijna Velgiørninga vid oss/ ⁊ glediumst/ ad þu so vel hialpar oss. Eñ Æ/ hvad erum vier O Gud/ ad þu miñest vor? Og hvad eru vor Verk/ ad þu virder oss so mikels? Vier meigum sañarlega vidurkieña ⁊ klaga sarlega/ ad vier ecke sijdur høfum forþienad af þier/ eñ þijna Naad/ hvøria vier so optlega høfum med treked forgieffens/ ad vier høfum ecke viliad laata leida oss þar m̃z til eirnrar alvarlegrar og sañrar Jdranar. Þvi vier høfum Syndgast/ DROtteñ/ vier høfum Syndgast og giørt oriett fyrer þier/ vier høfum vered oGudleger ⁊ erū mothroooanlega burtu viker fra þijnum Bodordum/ ⁊ þijnum Riettindum.

Vier høfum vered Yverbrotner/ ⁊ hlyddum ecke þijnum Þienurum/ sē tøludu j þijnu Nafne til vorra Konga/ vorra Høfdingia/ vorra Fedra ⁊ til alls Fooklks sins j Landenu. DROtteñ þier heyrer Riettlæte til/ eñ vier meigum Skamast vor. Æ vorar Synder/ vorar Synder/ vorar Synder liggia hart a oss/ vorar Synder nidurþricka oss/ vorar Synder hroopa j Himeneñ/ ⁊ vier blygdumst

ad upplypta vorū Asionū til Himena/ þ Skylldasaker vorra Misgiørninga/ þvlad vorar Synder eru uppvaxnar yfer vort Høfud/ & vor Søk er stoor allt upp til Himensins. Opt høfū vier læted sia oss Sorgfulla fyrer Syndena/ mz Bæn & Føstu/ mz Andvarpe & Kløgun/ eñ hvada Yrdrunar Avexte hefr þu sydañ fuñed hia oss? Vier hroosum oss af Trwñe / eñ Kiærleikureñ/ eñ hvørs vor Trw er ecke utañ daud Trw/ fiñst nu varla (þvi verr) framar hia oss. Vier kollū oss sialfer Christna/ eñ Gud næde oss/ hvad aumañ & fanunstañ Christendom vier syñum opt & tydū vor a medal/ fuller af þm slæmustu Syndū & Svivirdingum/ Hvar mz vier vølldum þvi/ ad þitt allra Heilagasta Nafn verdur so opt spott ad a medal Heidīña Pioodã. O vei/ O vei oss/ ad vier høfū so Syndgast.

Eg hvad skylldū vier segia? Hvad kuñum vier klaga? Þott þu nu villder læta þig angra allt þad gooda sm̄ þu hingad til hefur oss audsyndt/ & kreytast a ad Myskuna þig framar yfer oss/ eñ þar a mot vitia vor mz þm̄ hørdustu Plagum/ & ofurselia oss megnum Villudome/ ad vier skylldū trwa Lyge & følskū Lærdome? Æ DROTTeñ/ þu hefur funded vora Misgiørninga/ & vier meigū ei ettelega neita/ ad vier saūarlega høfum forþienad/ ecke ellcinasta allt þetta helldur & eirneñ þad sm̄ eñ nu er allra þyngst/ þyna eilyfa Reide/ Daudañ & eilyfa Fyrerdæming. Eñ fyrer þyns Nafns saker/ DROTTeñ vertu Nædugur og Myskuna þig yfer oss. Æ straffa oss þo ecke j þiñe Brade/ & tyfta oss ecke j þiñe Grimd/ helldur midt j Reideñe miñstu a Nædena & Myskunsemena/ þvi vier vitum ad þyn Myskunseme hefur øngvañ Enda / & vier forlaitū oss uppa þiñ Eyd sm̄ þu soorst oss/ ad þu viler einskis Syndugs Mañs Dauda helldur ad hañ umvende sier & life. Par fyrer liggium vier nu mz vorū audmiwku Hiartans Bæna akalle fyrer þynu Auglite/ ecke uppa vort Riettlæte/ helldur uppa þyna stooru Myskunseme/ & hrc kū af Sorgfullu Hiarta j Trwñe. Æ Fader/ vier høfū syndgast j Himeneñ & fyrer þier/ & erum ecke verduger ad kallast þyn Børn. Fyrergief/ fyrergief/ O milde Fader/ allar vorar Synder/ fyrer saker þyns Eingietens Sonar JEsu Christi/ & afsier allar vorar Yferträdslur fyrer hñs dyrmætu Forþienustu. Klyttu hñs Hlydne/ & tilreikna oss ecke vora Oblydne. Lat hñs Feidþæging koma oss til gooda/ sem hñ mz synum Dauda hefur oss aftregad/ & gief oss Glede sm̄ erum hañs Endurleister/ ad vier aller mættum fa Fyrergiefning vorra Synda fyrer hañs Skulld.

Lat þitt heilaga Ord bwa alltyd rykuglega vor a medal/ mz riettre & Heilsusamlegre Tydkan fra Hæverdugu Sacramenta/ & vert alldrei so Reidr vid oss ad þu nockurn Tyma aūadhvøret umbreiter/ eda ølldungis burtsvipter þessum Heiløgu Hlutum fra oss / allt til Verallðar Enda. Gief riettskickada Predikara & Kieñendur/ sm̄ bæde kieñe vel & life vel/ & lat þitt Ord alltyd fa framgang fyrer þa/ þier til Dyrdar/ & Foolkenu til Saluhialpar.

O Christe JEsu/ vidhalltu þiñe sꝯnu Evangelisku Kyrkiu/ j moote øllū Ofsoknurū & følskum Kieñendum/ & lat vora Mootstandara & allañ Heimeñ sia/ ad þar er þo eiñ Gud til/ sm̄ alleina er DROTTeñ yfer synum/ & vill volld-

ugleg-

uglega vernda þa j moote sijnum Ovinum. Hafdu/ O Gud/ alltijd eitt vakande Auga yfer Landsins Gooda Fødur/ þijnum Smurda / Vorum allra Nadugasta Arfa Konge & Herra/ N. N. Auk þu hñs Herradæme j þijnu Otta & halltu uppe hñs Kongarijkium mz Riettlætenu. Vernda hñs Majestet/ j mote øllum sijnum Ovinum/ Heimuglegum og openberum/ & giør þa til Skammar sm̄ Radslaga j moote hønum: Bittu fast Kongsins Hiarta vid þitt Hiarta ad hañ j øllum Hlutum meige leyta þiñar Dyrdar sm̄ þiñ Pienare/ & alltijd bera Vmhyggiu fyrer Efling þiñar søñu Kyrkiu/ so sm̄ heñar rietta Forsvar & Fooslur Fader. Æ DROTTeñ/ lát Kongeñ lifa/ og blessa hañ fram yfer alla hñs Fedur/ veit hñs Majestet langiædt og Luckusamt Regimente/ og gief ad hñ meige Alldradur verda j Fride og Goodum Døgum.

Giør Myskunseme vid beggia Þra Majest. vorra allra Nadugustu Drottninga/ N. N. Og lát Þra Ósk alltijd vera fyrer þier. Vppfyll Þra Majestet mz þijnum Føgnude/ & gief ad Þra Hiørtu meige alltijd gledia sig j þiñe Hialp, Sed Þra Majestet mz løngū Lijfdøgum/ og set Þra Saal eilijflega fyrer þijnu Auglite. Vthell þiñe Nad yfer vorn Jedidiah & DROttens Elskulega/ Hañs Kongleg Haaheyt/ vors Nadugasta Arfa Printz og Herra/ N. N. Og set hñ s̄ eitt Jñsigle a þijnu Hiarta. Lát hñs Saal alldrei hneigiast til nockurs Jlls/ eñ gief hønū Lysting til þijn & þijns Ords. Prijd hañ med øllū Konglegum og Furstalegum Dygdum/ og sijn hønum þijna Myskunseme/ ad hann meige lifa. Legg Nad og Prijd yfer þa Konglegu Printza & Princesser Hallt þiñe Guddomlegre Vernd yfer þm̄ og øllu þvi Konunglega Arfa-Hwse. Vertu sialfur/ O Gud/ eirn Glodande Mwr j kringum þa/ ad eingeñ Olucka meige snerta nockurn af þeim. DROTTeñ/ vitia þu Kongsins Hwss med þiñe Nad og burt tak alldrei þijna Myskun þar fra æfenlega.

Blessa hñs Kong. Majest. Rad/ og gief ad þr j øllum Hlutum meige fylgia þijnum Radum/ þier til Dyrdar/ & Landenu til besta. Blessa i sama mata og vernda Hñs Kong. Majest. Strijds Magt/ bæde til Lands og Vatns/ Vertu sialfur eirn Skiølldur og Veria/ yfer þeim/ j mote øllum Þra Ovinum og gief þm̄ Hlijdeñ Hiørtu/ ad ottast þitt Nafn/ Trwføst Hiørtu til ad þiona trwlega/ Einørd Hiørtu til ad beriast hraustlega/ nær Tijmeñ er/ og Samþick Hiørtu til ad vera stadføstum/ aller sem eirn Madur og ottast ecke.

Lát þa vera Kostgiæfna Kongenum & Landenu til besta/ & Lát Daudañ alldrei yfer falla þa. Befala þijnum Heiløgu Einglum ad fylkia sier j kringum allt Landed/ og burtsnw nadarsamlega fra oss øllum maklega forþienū Plagum/ Strijde og Bloods wthellingum/ Hwngre og Dyrtijd/ Storme og Ovedre/ Ellds Neyd & Vatnsroda/ Pestilentiu/ & ødrum farlegum næmū Siwkdoomū/ samt allre añare Olucku bæde til Lijfs & Saalar. Snw til vor aptur þiñe Fødurlegre Giæsku til allrar tijmanlegrar og eilijfrar Velferdar; Gief Frid DROTTeñ uñ vora Daga/ gief Lucku og Velferd j vorum Løndum/ Lát þijna Dyrd framvegis bwa a medal vor/ so Trwfesteñ & Sañ

leikurenn

leikureñ mætest sijn a mille/ og Riettlæted og Fridureñ Kysse hvørt añad.
Blessa eirn og sierhvørn j sijne ærlegre Høndlan/ bæde til Lands og Vatns.
Blessa vort Stand og vort Embætte/ vora Næring z Biørg / vorn Sveita
og vort Ervide. Blessa vora Stade og vora Akra/ vor Hws og vorar Karf
er og vorar Afgangs Leifar. Landsins Avøxtur og Lyfsins Avøxtur vere
Blessadur fyrer þier. DROTTeñ biood þiñe Blessan ad koma yfer allt þad
sem vier tøkum oss fyrer Hendur/ Blessan af Himnum ad ofañ/ Blessan af Und
erdiwpunum ad nedañ/ ad vor Blessan meige naa allt til fra eilyfu Hædanna Ta
kmarka. Blessa oss Gud vor Gud/ og Jørdeñ giefe siñ Avøxt. Audsijn O
Gud Jatendum vorrar Trwar/sem j ymsum Stødum plægader eru/ asamt þi
ñe sañre Christne/ þyna undrunarlega Giæsku/ j giegn øllum þm sm setia sig
upp a moote þiñe Hægre Hende/ og lat þa sia og þeckia ad þu ert fra Frels
are/ sm vona a þig. DROTTeñ frelsa þitt Foolk/ og Blessa þa sm eru þinn
Arfur og Eigendoomur/ lat aungvañ af oss missa þyna Blessan / Tymañliga
edur Eilyfa/ helldur vertu sialfur Kænner þiña siwku/ Hialpareñ fra Naudst
ødd/ Huggareñ fra Harmþrungnu/ Forsorgareñ fra Voludu/ Forsvar Ek
nañ/ og Fader Fødurlausra | Huggun allra Huggunarlausra/ Hialp allra
Hialparlausra/ og Myskuna þig yfer oss alla samañ. O Gud vertu oss aumū
Syndurum Lyknsamur. Forlat oss allar vorar Bloodugar Synder/ og upp
gief allt forþient Straff bæde Tymañlegt og eilyft/ fyrer JEsu Christi/
fyrer JEsu Christi Skulld. Veit oss O Gud þyna Naad til eins Riett
elegs og alvarlegs Angurs og Trega/ søkum Vmlidenna Synda/ til eirnrar
flødugrar Trwar og Traustz/ til vors Frelsara JEsum Christum/ og ad sijd
ustu til Gledelegs og Saluhialplegs Vidskilnadar fra þissum Heime/ ad vier all
tijd mættum kiñast j þiñe Þioonustu/ fuller af Trwñe/ og goodum Verkum/ sm
eru þr riettu Jdrunar og Vmvendunar Avexter. Hialpa oss o Eilyfe Gud og
Fader/ad vier alldrei framarmeyr føllum j nockurt Syndsamlegt Andvaraleise
z Skamarlega Forsomun þeñañ vorn Vitiunar Tyma/og vorn riettra Hialp
rædis Dag / helldur ad vier alltyd vøkum og bidium til hyn/ uppa hvad vier
mz einum styrkvum Anda/ j eirnre Gladre von mættum alltyd vænta Dyrdlegr
ar Tilkomu vors DROTTens z Frelsara JEsu Christi/ oss til fullkomeñar
eilyfrar Vtlausnar og Saluhialpar. Æ DROTTeñ þu Hæstlofada
Þryeining/ Fader Sonur og Heilagur Ande/ Heilage HErra Gud/
Heilage Sterke Gud/ Heilage Lyknsame Lausnare/ þu æfeñlege
Gud/heyr vora Bæn z giefþu giætur ad vorre Grætbeydne/
heyr oss og Myskuna þig yfer oss nu og alltyd/
AMEN/ AMEN.

Stuttur og einfalldur Missiraskipta Hwsslestur
a Vetrar Dageñ Fyrsta.

Textans Ord hlioода so af Psalme Davids/ 74. v. 12/16/17.

GUD er miñ Kongur/ þegar fra Undverdu/ hañ sem alla Hialp giorer/ þa sem a Jordu skier. v. 16. Dagureñ og Nootteñ þau eru þyn/ þu velldur þvi þad bæde Sooleñ og Stiornuñar hafa siñ vissañ Gang. v. 17. Þu setur sierhvoriu Lande syn Endemork/ Sumar og Vetur þa giorer þu.

Exordium.

ELskuleg Guds Børn/ Vier Lesum j Levitici Bookar 23 Cap. v. 33/34/35. Ad j bland aññara Hra stærstu Samkomu Daga sem Gydingum voru af DRottne til Hatydarhallds bodner/ þa var Laufskala Hatydeñ/ su þridia. A heñe ættu aller Jsraelitar ad birtast fyrer DRottne/ og færa honum Foorner/ so sem i somu Bookar sogdum Capitula/ ma framar þar um lesa. Eñ j bland aññara Offraña sem þa bar ad Foornfæra/ voru taldar þær Fryvilugu Gafur/ sem Jsraelis Syner gafu Drottne/ ibi. v. 38.

Nu er a miñest eg þess vegna (Blessud Børneñ DRottens) a þessa vors Vetrar jñgaganganda fyrsta Deige/ ad mier þiker sem Missiraskipte Jsraelis Maña og vor/ svare ei fiærlaglega hvor odrum. Þeir hielldu syna Tialldbwdarhatyd á vissum Ars og Manadar Deige/ sem var sa Fimtande Dagur j þeim siounda Manude/ Tischri/ hvor ed svarar vorum Septembri/ so þa hefur so sem twmur Manudur/ bored a millum Hra og vor j þessu. þviad fra Nisan/ hra fyrsta Kyrkiu Ars Manude ſ er vor Martius/ er Tischri edur September hiñ Siounde ad Reikna

Ja þañ

Ja/ þñ fyrſta Dag þeſſ Siøunda Manadar/ ſkeldu þr og ſkelia eñ Al-
meñelega/ ſiñ fyrſta Nya Ars Dag. Vier/ Mijner Elſkañleger/
Jñgaungum nu lyka a þeſſum Deige/ vort nykomna Miſſere/ hvors
vegna vier viliũ j Nyt færa oſſ/ til Eptertektar/ þær tvær Laupſka
la Nætydarhallds Reglur Gydinga/ ſ þr ættu ad athuga ꝛ epterkreyta.
Su en fyrre er þeſſe/ Þier ſkulud hallda DRottne Nætyd/ þa þier ha
fed jñſafnad Arſins Avexte af Jordūne/ og vera glader fyrer DRott
ne ydar Gude/ v.39/ 40.

Aldentrie/ Cedrusvid/ Palmvidarkviſtu/ Ebentrie/ hvat þickvar
Eikur/ hefum vier ecke j þeſſu voru auma Lande/ ſo vier þar med kyñ
um ad ſyna vorn Fognud fyrer DRottne/ Eñ hiarta og Tungu ſkor
ter oſſ ecke vid Gydinga. Pad hvørtveggia a nu ad vera gladvært
og fagnande/ hitt fyrer i Gude/ eñ þo Gude/ þetta bæde fyrer Gude og
Moñum. Ef vier reñum vorũ Hugſkots Augum til baka/ og
reiknum ſem mogulegt er/ hverſu miked/ ad øll Heiløg Guddomſins-
Preñing hefur giort oſſ til Gagns og Gooda/ a þeſſu umlidna Sum-
re/ þa fiñum vier ad margur fagnar af miña. Eñ ætlum vier hvad
oſſ munde orded hafa/ ef hñ hefde ødruvyſe vid oſſ giort/ hvad hñ ble
ſſadur Ordſok til hafde/ eirneñ megnade/ þar ſiaum vier þo eñ fram
ar hvøriu vier eigum ad fagna. Allt þ ſm vier hefum oſſ nu þæge-
legt/ þ være burt/ wte og endad/ eñ j ſtadeñ allſhattud Olucka yfer oſſ
komeñ. O/ Lofadur ſie Gud/ Lofadur ſie Jehovah Zebaoth.
Nu er vor Muñur fullur af Hlatre/ og vor Tunga full af Hrooſ'n/
Nu megũ vier/ Heidingia Børneñ/ verduglega m Jſrael/ undertaka
ſyngia og ſeigia/ DROTTeñ hefur mikla Hlute vid oſſ/ øngvu ſydur
eñ þa/ DROtteñ hefur mikla Hlute vid oſſ giort/ þar wkaf erum vi
er glader. Vær geingum wt og grietum/ eñ nu komum vier og berum
vor Bindene/ Pſ. 126. v. 2.3.6. Su øñur HElgehallds Regl-
añ/ ſem Jſraelis Folk ætte ad hafa i Miñe æ ſiñe Tiallobwdar Næ-
tyd/ þa var þeſſe/ Ad þeir ſkilldu færa DRottne FORner. Þeſſa Næ
tydes giord/ vill ſa H. Gud eirniñ af oſſ hafa a þeſſum vorum Sam-
komu Deige. Satt er pad/ ad i þeñañ Mata/ er ecke ſierdeilis-

lega kileinkadur þsse Dagur til Natþydarhallds/ Ei helldur i Nya Testamentenu innsettur. Hann er og ecke i vorum Kyrkiu Løgum/ af voru Næd sta Yfervallde fyrer Løghelgann Messudag reiknadur. Enn giætum ad (Minner Elsk.) Hvad vel soomer etc. Þar hefur H. Ande oss boded epter ad breyta/ þa mun eirninn Mottenn Fridarens med oss vera.

Lostugar Gafur Þocknudust Drottne harla vel a Laufskala Natþyd Gidinga/ aung vu i sydurenn tilskipadar Løgmaals Foorner. Þvi er þ' aan alls efa/ hm Þocknast harla vel/ ef Vier mz Ilmsætre Foorn Þacklæte. sins/ firer umlided Sumar/ og Gloande Andvørpunum uppa tilkomande Vetur fram fyrer hm komum. Latum oss þvi Elskuleg Guds Børn ecke vera Ofþvæsa edur fraleita þessu Heilaga Verke. Ordsøkenn er Lioo senu Lioosare/ Sa hana ei sier/ Sier eckert.

Viliu vier þss vegna i Jesu Nafne ann leingra Inngangs giefa oss til Einfalldrar vtskijringar uppleseñna Textans Orda/ og/ ad Heilags Anda Nad mid oss tilkalladre/ af þm enu somu taka oss Efne z Ordsøk til ad Yferlijta þtta tvent. (1) Hvøriu vier høfum innsafnad a nu aflidnu Sumre. (2) Hvad vier eigum nu med Inngaungu þessa Misseris Drottne til þægelegrar Foornar apfur ad føra. Nu sa Eilyfe Gud/ sim einusinne uppsagt hefr sijna Aliktan/ad til Heimsens Enda skillde ei linna Sad og Kornskurd/ Frost z Hita/ Sumar og Vetur/ Dag z Nott/ Gen. 8. v. 22. og þeirre sinne Alvitru og Almættisskickan enn nu vid Magt helldur Vor a medal/ hann Hialpe oss nu a þessare Stundu/ ad vi er med Gudrækelegum Þaunkum og Athugasømu Hiarta/ mættum þesse Herrans Heilogu Ord so heira og uppa Hiartad leggia/ ad vier Saalar vorrar Eilyfa Saaluhialp þar ut af mættum ødlast z uppskiera. Og þad i Blessada Jesu Nadar Nafne/ Amen.

Fyrre Greinenn.

Margt þ sem fara a Vetur enn Vel/ þad fer opt Verr enn Illa. Þad Sannast a þeim Blindu Gydingum/ hvørier enn nu i Dag hallda md Stærstu Vareigd/ enn þo Onijtre Andagt/ sijna Laufskaala Natþyd/ og þikiast þar med Forkostulega hafa Løgmaaled uppfyllt/ efi þr ad eins ifer kaupa af þm framande nockra Kvistu z Palm-Vidar Averke af Allder

Triam/ Vijder og Pickvoxnum Eikum þar til/ Levit. 23. v. 40. Sitia þar iñe Samtalda 8 Daga/ Dansa og Spila/ Drecka og Rwssa/ med Herfelegū Obænū/ yfer öllū þeim sm̄ ei eru Gydingar/ eink̄ū oss Christnū Mōnū. Eñ hvörsu Þægelegt ad Drottne vorum sie þetta þeirra Løgmals og Hatijdarhalld/ þad meiga þeir sia af þvi sm̄ þar Stendur/ Proverb. 20. v. 17. Foorner Ogudlegra eru SVijvirding/ Þvi þær eru j Syndunum Offradar/ og þo giefur hñ sialfur þeim eirn liooſara Prijs/ Es. 1. v. 14. Mijn Saal/seiger hñ/stygg-ar vid ydar Tunglkomu - Helgum og Hatijdum/ þær eru mier leidar vordnar. Eg em þreittur þær ad lijda. Eñ Offande være (E.S.V.) Ad soddañ Opocknan Lifanda Guds/ fielle ecke a vora Samkomudaga/ sem vier þo etlum hönum til Dyrdar. Giæfe Gud/ ad ecke þirfte a oss ad sañast su hrædelega Hootan DRottens/ sem hañ ognar med siñe eigeñ Arfleifd/ Jer. 12. v. 13. Þeir nidur sa Hveitenu/ eñ Þistla munu þeir uppskiera. Þeir hafa þar Erfide fyrer/ eñ þad kiemur ecke ad gagne. Af siñe Iñkomu skulu þeir ecke glader vera fyrer Grimdar, Reyde Drottens. Nu i Dag er sañkalladur TJALLDbwdar Dagur Vor/ þar hvør Madur hverfur nu til Hijbijla siña/ ad afstadeñe Vetr, Viñu Sumarsens. Nu i Dag eigum vier ad birtast fyrer DRottne/ so sem a eirnre Iñburdar Hatijd/ þar vier fyrer hañs Blessan/ høfū nu vorum Sumar Avexte iñsafnad. Og ma þad vel gledia oss/ ad Drottenñ hefur so Blessad oss. Þvi hañs Blessan hefur floted fram̄ sem añad Vatn/ og Døggvad Jordena/ sem myked Vatnsflood/Syr. 40 v. 27. Þad er gott ad hafa myked i Forrade i sijnu Hwse/ og gieta framreidt eina Nægt epter adra/ Ps. 84. v. 12. Eñ betra er ad ha fa Alls Nægter i Hiartanu ad sedia med Saalu sijna. Hitt forsorgar Lijkamañ litla Stund/eñ svellter Tijdū Saal & Lijf Eilijflega. Eñ þetta forvatar bæde Saal og Lijf/ Stundlega og Eilijflega/ og sedur hvört tveggia Eilijflega. Þetta hugleiddu Gidingar a seirne öllduñ i Tijd Nehemiæ / þvi nær þeir voru ur þeirre Babiloniska Herleidingu heim aptur komner i Canaans Land/ & ꝥ fyrsta þeir settust ad synū Stødū þa komu þeir aller til samans/ a hinū Firsta Deige þess Siøunda Maa-

nadar / z heimkudu Lestur Løgmaals Bookarenar af Esdra hinu Skript lærda / Nehem. 4 v. 1. seq. Esdr. 3. v. 1. seq. Eñ þegar þeir sau hvad Litlu þeir høfdu iñsafnad / af Guds Bodorda Halldе / pundu þeir Stoora Orbirgd / Brest og skort i Nyhyllu syns Hiarta / z þvi stendur þar / ad allt Foolked hafe Grated og bored sig Aumlega þa þ heirde / hv ad Løgmaaled Vtkrafde / Ibid. v 9. Æ / Giæfe Lifande Gud / ad aller vier værū nu sm̄ eirn Madr þess Siñes ad sia epter vorū Iñsafnade / z Ransaka Grandvarlega Akr vors Hiarta. þa munde siast z saññreinast hvad miklu Sæde Godra Digda z Gudræknes Idkana / vier / eirn z sier hvør / høfū iñsafnad i Korn Hlodu vors Guds / Matth. 13. v. 31.
Þar eru sierdeilis þrÿr Hluter sem vier plegum oss med ad wtbwa und. er Vetureñ. (1) VOR EIGeñ Lÿfsnæring. (2) FIENadar ens FORsorgun. (3) Nyasaskiooled. Og so sem þessa maa ecke ȧn vera / so hafa plester Ærna Vm̄hyggiu / ad þetta meige allt vera i Handrada a Vetrartijmanum / og er þad Lofleg / þvi hvør hñ samꝛ añdregur a Sumartijmanum / sa er hÿggeñ / eñ sa er sefur um̄ Korn skurdartÿmañ / verdur ad Skøm̄ / Prov. 10. v. 5. Eñ sie so hier bare Skøreñ upp i Beckeñ / og Lÿkameñ sie mekiñ pramar Saluñe / þa verda þesse Hÿggende ad Heimsku / og þaug kiænu Heimsens Børn / Sialfheimsker Þussar / 1. Cor. 1. v. 20. Es. 29. v. 14. Obad. v. 5. Maklega mætte sa Heimskur Gickur heita a allra Tungu / sem alla sijna Lÿfsbiørg villde þar vid giefa / ad Breñ edur Asneñ mætte a þess Andvirde forsorgast. Eñ Dyrlegre Drussa-Titel forþiena þeir / sem øllum̄ sijnum Æfestundum spandera so til þessa Lÿfs Vpphelldis / ad þeir þar med forgleima Forda Saalareñar. Og þad meira er. Hvørt mun þm̄ edur hvilijkum / Muñs og Maga undergiefnum Kvikindum / Heimsk siñ Vinvegur edur Afle? Eingeñ hefur betra Vega Brief til siña Vt vega / eñ þetta. Leited pirst Guds Rÿkes / og hañs Riettlætis / þa mun ydur allt þetta tillegiast / Matth. 6. 33. Fiñer þu nu þetta i þijnu Hiarta / ad þu so hafer temprad þijna Sumar Vtvegu / epter þessare Dÿrmætu Lÿfsreglu þÿns Lavards og Lausnara JEsu Christi / þa mattu maklega af øllu Hiarta gladur vera / fyrer Drottne Gude.

þyckiu̅. En̄ þui verr ꝫ midur/ hier mun fiñast stoor Brestr hia oss. Ef nockur Skrift-Lærdur Esdras/ segde oss Logmaaled/ þaa mundū vier med hans Tilheirendum hafa laangtum stærre Ordsok til Grraats en̄ Glede: Þa munde þ heyta so/ ad sierhver finnest j sijnum Stad/ en̄ Grundvöllr til Hwssens Drottens være ecke en̄ lagdr/ Estr. 3. v. 1/6.

Nu kan̄ skie einhuer spyria meiga/ hvernen̄ kan̄ eg a so miklū Annrijkis Tijma/ ad hafa giefed allar Stunder þessu ordugu og Andlegu Efne: Þad er nu þ eg sagde/ ad fleyre mundu byrgare af ødrū Sumar Avøxtū en̄ þessū. Hañ er þo ecke añar en̄ sa ꝧ David telur j uppiesnū Texta/ ꝧ er/ (1) Ad vita DRotten̄ ꝧ sin̄ Konung. (2) Ad treysta hønū ꝧ þm̄/ er alla Hiaalp giører/ þa ꝧ a Jørdu skier. Þad fyrra helldur þier j Hlijdne ꝫ Þienustu vid þeñan̄ Korgen̄ j Medlætenu. En̄ þ sijdara giefur þier Huggun j Hørmungeñe. J þessu tveñu er kom en̄ su Skyldskyllda er Kongur allra Konga vill af oss hafa.

A þessa sijna Þegnskylldu vid sin̄ Kong / liet David Israelis Kongur alla Hlute miña sig/ einkanlega Jhugan ꝫ Eptertekt Verkaña DRottens/ sm̄ raada maa allvijda af hn̄s Psalmū/ ei sijdst þm̄ 74. og añarstadar/ Nefnelega Ps. 66. v. 3. seq. 92. v. 5. seq. Ps. 111. v. 2. Ps. 139. v. 14. En̄ þo er sa 104. Ps. hans eirn mz þm̄ Dasemdar Dicktum vt af DRottens Verkum/ þui þar tekur hn̄ sier Ordsek af vel flestu Efne ad lofa DROtten̄. Af Himnenum/ Skyunum/ Vindunū/ Einglunum/ Stadfestu Jardareñar/ Fiollunum/ Dalunum og Slietlendenu/ Reydarþrumum/ Bruñum og Vatnsføllū/ Villudyrum/ Himensins Fuglum/ Kornsædenu/ Grasenu/ Vijne/ Vidsmiøre/ Skoogarens Eikum/ Aldentriam/ Biørgum ꝫ Biargskorum/ Soolu/ Tungle/ Aare/ Oldum/ Noott og Deige.

Og þegar hn̄ er þar ad komen̄/ þa er so sem henum reñe til Rifia/ þesse Furduverken̄ hiñs Almattuga/ ꝫ j slijkre Forundran hroopar hn̄ upp ꝫ seiger/ DRotten̄/ hvernen̄ eru þijn Verk so stoor og mørg/ øll hefr þu þau mz Speke tilsett/ og Jørden̄ er full af þiñe Goodgyrne/ v. 24.

Þvilijkum Þaunkum hefdum vier j Sumar eirnen̄ att ad jn̄safna/ þui eingen̄ so Lijtelfiørleg Skepna hefr oss fyrer Augu bored/ ad vier

ecke hof-

ecke høfum makt hafa fulla og fasta Ordsøk til ad þeinkia um̃ Skaparan̄ af Skepnun̄e/ og prÿsa Eiafaran̄ af Giøfen̄e/ en̄ þvi er midur vier erū ecke m̃ sama Sin̄islage og sa goode David/ miklu helldur hætter oss vid ad fin̄ast i Flocke hin̄a sm̃ hn̄ um̄talar / Ps. 92. v. 7. Eirn Darlegur Madur trwer þvi ecke/ ꝛ hin̄ Sialfheimske skiniar þ ecke.

Nu þo so sie (E. G. B.) ad vier høfum Skort a þessu/ þa læteum þo sia ad vier þraum þ bætt. Nu eru en̄ þa Tijmar (Lof sie Gude) forsomum þa ecke/ ef giætt er þess Nalæga / þa gleimest ed um̄ lidna/ og skulum vier þvi i enn skÿdara Greinarkornenu/ leitast vid ad bæta m̃ Hialp Drottens/ þen̄an vorn Brest og Breyskleika/ m̃ þvi Tvøfallda Offre/ sm̃ vier nu vilium i hn̄s Nafne og Nadartrauste fyrer han̄ frambera.

Seirne Greinenn.

Allar Nijar Tijder krefia af oss Nyrra Þanka/ Orda og Athafna/ þvi m̃ Nyungu Tijman̄a stilldu votar Gudrækelegar Idkaner endrnyast. Fögur og Bloomleg Aldentrie en̄ ecke frwna Fauska/ eda Fornvide/ høfdu Israels Men̄ til Laufskala Hatijdar sin̄ar.

Ef vier vilium nu þægelega byrkast fyrer vorum Gude/ a þssū vorum fyrsta Vetrardeige/ þa skiedi þ ecke þ utan̄ nockurskonar Offi ꝛ Foornfæring. En̄ nu er adspyriande/ hvort hellst þ skule vera ? Hier þarf ei langt ad leyta / han̄ sialfur hefur kiøred sier þ Offred sem hønum best þocknast/þvi svo stendur þar/ Offra þu Drottne Þackargiørd og giallð hinum hædsta þijn Heyt/ Akalla þu mig i Neyden̄e/ seiger hn̄/ Ps. 50. v. 14/15. Þetta tvøfallt Offur eigum vier nu hønum ad fram̄reyda/ a þessū vorū Samkomudeige/ sem er Þacklætis Offur og Bænar Offur. (1) So miked sem þvi fyrra vidvijkur þa skijnest mier sem Ærnar Ordsaker oss tildrage/ ad vier i Dag afleggiū vort Þacklæte fyrer Drottne/ þviad allt hvad vier erum/ allt hvad vier høfū/ þ erū/ þ høfū vier af hønum alleina.

Hver hefur hallded oss vid Lijfed allt til þssa? Han̄ sem vort Lijf hefur frelsad wt af Fordiørfunen̄e/ Ps. 103. v. 4. Og sialfur er

vort Lijf

vort Lijf/ Phil. 1. v. 21. J hverium vier Erū/ Lifū z Hrærunst/ Act. 17. v. 28. Hverium er ad þacka ad vier høfum aflifad þesse Hardendis Aar/ nu nockur samfleytt umliden/ þar so margar Manneskiur hafa j Beisøllo ut af dæd. Aungvū ødrū en hm̄ s j sialfre Hallæristijdenne frelsar sijna fra Daudanū/ Job. 5. v. 20. Og Hyller Hungrada allskins Giædum/ Luc. 1. v. 53. Hvørs er þad/ ad hafa Vardveitt vora Heylsu z Heilbrygde? þess alleina/ sem er DROttenn/ vor Grædare/ Exo. 15. v. ult. Hvor hefur verndad og vardveitt oss fra adskilianlegum/ Ja/ otelianlegum Hæskssemdum Lijfs og Lijkama/ hv ad oftangt er Upp ad telia? Mun þ ecke hafa giert sa hinn same sem alla Hialp giører þa sem a Jørdu skier? Sannarlega (E. G. V.) sannarlega/ þetta eru allt hm̄s Verk/ aungvū ødrum eignande.

Vel hefde hm̄ Blessadur gietad sijnt oss hvad þ var/ ad missa þtta sem vier nu høfum. Audvellt hefde hønū vered ad svipta pss þeim gooda Gyllene Frid/ sm̄ enn þa yfer oss rijker/ enn gefa oss aptur j stadenn Skialfanda Hiarta/ døpur Augu og vanmegna Sælu/ Deut. 30. v. 65. Hefdū vier mætt ad sia uppa/ mz Zedechia/ ad vor Smæbørn hefdu spriklad a Spiootsoddū vorra Ovina fyrer Augum vorum/ 2. Reg. 25. v. 7. Hefde hm̄ sleiged oss mz hastarlegū Siwkdome so vier hefdum orded under hm̄s Grimdar Reidefarge ad stijnia sem Oxfaun/ og Tijsta sem Svalann/ Es. 38. v. 14. Hefde DROttenn sendt Hungr j Landed/ so vier hefdum orded ad eta Kieted vorra Sona og Dætra/ Deut. 30. v. 53. Hefde nu/ seige eg/ þtta yfer oss komed/ þa munde oss hafa þott meir koma til þss. sem vier nu høfum/ þa munde Lijfed dijrt/ Heylsann kiær/ Fridurenn fagur/ og Forsorgun vor hroosande/ Og er þo þtta ei nema lijtell Snefill hia ødru langtū þyngra.

Hvørnenn være ef DROttenn sende þ meinlegasta Hungur j Landed/ sem er Hungur a Orde DROttens? Amos 8. v. 11. Ef Tyrkiar og Tyrannar hefdu hier jnfalled (sm̄ Dæme til finnast) og uppbrent vorar Kyrkiur/ Olturunū umvellt og allt giørt sem eina Grioothrugu/ þa hefde oss giefed til ad Kveina og Kella/ Eingenn Prophete Predikar oss nu leingur/ Ps. 74. v. 9. Enn Lof/ Prijs/ Æra og Draudleg

ar Þacker sie vorū Gude/ ad þetta hefur ei a oss hitt/ allt er þ hōnū ad þacka ad vier meigum setiast ad þre Hialp/ Bierg og Blessan/ sm̄ hn̄ a umlidnu Sumre hefur gifed oss til Næringar/ þad er hn̄s Myskunsomu Orlæte ad þacka/ hn̄ sm̄ alla Hialp giorer þa s a Jørdu skier.

Latum oss þar fyrer m̄z hinū H. David undertaka syngia og seigia/ Gud/ þad er mitt fullt alvara/ eg vil dickta z syngia/ þier vil eg DROtten̄ Þacker giøra medal Foolksins/ medal Þioodan̄a vil eg þier Lof syngia/ Ps. 108. v. 2/4.

(2) Þar næst eigum vier j Jn̄ganngu Vetrarens ad upptendra fyrer hn̄ allra hædsta eitt þægelegt Bren̄e Offur Bæna vorra.
J þessum sama Psalme/ hvar af vor H. Texte er wtdreigen̄/ stendr so/ Gief þu ecke DRotten̄ Hrækvikendunum Sælernar þin̄a Turteldu fna/ og Forgleim ecke so Fatækum Kindum þinum med ølln. Sia/ Slijk Vrræde hefur hn̄/ hvør oss er þørf af honum ad læra.

J Vetrar Hardendum leyta Men̄ margra Jmislegra Bragda/ og misjafnt Lofsverdra. Nockrer Uarleger Draumagl̄ucker/ lataft kun̄a ad seigia þ Vetrar og Vedurhattafar/ m̄z Fijflslegu Flapre/ seigia þ skule eftbregdast/ eins og Himensins Hlaup være nidursett epter þeirra Ramvilltu Draumaløfde/ Þo eru adrer en̄ þa galdare/ sem taka sier fyrer ad bølva Vedurhattunum/ eigna þa Diøflenum/ etc.
Þesser og þvilijker giæta lijted þess sem hier stendur/ ad DRotten̄ er sa sem þvi velldur/ ad bæde Soolen̄ og Stiørnurnar hafa sin̄ vissan Gang/ Dagurin̄ z Nootten̄ þau eru hn̄s/ Sumar z Vetr þa gierer hn̄.

Vier (E. B. G.) meigū seigiast so sem ad ganga til Hoolmgaungu vid Høfudskiepnurnar under Veturin̄. Ef Gud vill so/ þa eru þær oss undergiefnar og þienande/ en̄ vilie hn̄ ecke/ þa eru þær oss til Hefndar og Ofaqnadar. Bæn Josaphats van̄ Siguren̄/ 2. Par. 20. v. 6. seq. Eingen̄ Kraptur er j oss a moote adskilianlegū Tilferlū þessa Vetrar/ an Bænaren̄ar. Upphefiū þvi vorar Bænar Radder j Himenen̄/ og bidiū þan̄ mikla Myskunsemdan̄a og Lioossins Fødur/ hia hvørium er eingen̄ Umskipting nie Skifting Lioossens z Myrkursins/ Jac. 1. Ad giefa oss þssa Jn̄gangande Vetrartijd/ Gledelega/ Vægia

og Nag.

og Nagstada/ Vña oss sem sÿnum Turteldufum unnder hans Vængia-skioole jnlæstum/ fyrer öllū Nafska ohultum ad hvylast.

Þesse er su almeñelega Lÿfs Reglañ/ sem aungvan hefur j Trygdū sviked/ er heñe treyst hefur. Hvor sem Akallar Nafned DRottens/ sa skal Hoolpeñ verda/ Joel. 2. v. 32. Meñ meiga Strijd so ma-rgt og miked um̄ okomna Tÿma sem þeir vilia/ þo bregdst þetta alldrei ad Eilÿfu/ ad þeir sem ottast DROtteñ/ skulu alldrei hafa Brest nie Skort a neinu Goodu/ Ps. 34. v. 11. Sie Otte DRottens med sÿþelldre Lærnrækne j Þÿnu Hiarta/ þa mattu vera Ogglaus ꝛ okvÿdin̄ þott Jørdeñ sundurbreste/ Siooreñ hlioode/ Himeneñ smellest/ og Nef-udskiepnurnar af Ofhita bradne/ Ps. 46. v. 2. seq. Hier er ölla ohætt. Gietū þ vegna ad oss (E. G. B.) Sieaū til ad vier faū̄ þeñan̄ Hialprædis Giesteñ j Hiortun̄ vor jnteked/ sem er Otte DRO ttens/ og lætum hañ Jduglega knÿa vora Tungu til Bæna Samtals vid lifanda Gud/ þa mun oss vel vegna/ þa mun DRotteñ biooda siñe Blessan ad vera hia oss ꝛ öllu þvi sem oss vidkiemur/ Deut. 28. v. 8. Ja/ hañ mun þa/ ad utstadeñe þessare vorre falldsætu Vetrarvist j He ime þessū/ jnleida oss a þvi Dyrdareñar uppruña Sumre/ jn̄ j þ Him neska Fødurlanded/ Hvar ei eru Tÿmaskipteñ/ eñ Eilÿfdeñ hefur vid-teked/ þar sem vier Groodursetter j fringum Lÿfsins Tried/ neytū þ Avaxta/ Drickiader med Vellistingaña Straumum vors Guds/ sem ed tu Vatnsfalle/ a Lande þeirra Lifendu/ j sÿþelldre Sumarsælu.

Þessa uñe oss sa sem Synd/ Dauda/ Dieful/ Lÿf og Rad/ la-gde allt a J Esu Rad/ þvi hñ frelsar alla/ þa sem hñ a-kalla. Hvøriū einū/ þreñū/ Odaudlegū/ og all eina Vÿsū/ vier seigiū Lof og Dyrd/ um̄ Ãfe ꝛ Eilÿfd/ Amen/ Amen.

Ein Agiæt Bæn j Jñgaungu Vetrar.

Vr Bænabook Sal. Sr. Þordar Bardar Sonar/ þordum Guds-Ords Þienara j Biskups-Twngum.

Eilyfe Gud og Myskunsame Fader/ þu allra Hluta Skapare og Stioornare. Vnder Festing þiñar Naad ar lifum vier eñ nu/ og eigum eñ nu eirn Vetrartyma ad uppbyria. Þvi þockum vier þier fyrst af Hiarta allar Fodurlegar Velgiørder/ sem þu a þessu uñlidna Sumre zalla vora Æfe oss veitt og giefed hefur/ til Lyfs og Sælar/ so eingenn Olucka edur Ooran hefur skadad oss/ eingeñ Hæska semd grandad oss/ helldur hefur þyn Hægre Hond hlyft oss/ þyn Myskun Hialpad oss/ og blessad vorar Sæler/ þitt heilaga Ord endurnært oss. Þu Bloomgader vora Twn-Akra/ og Audgader vor Matarhws/ Ja/ allshæfftada Nægd og Blessan gafstu oss. Blessadur siertu ørlætaste og Goodgiarnaste Giafareñ/ sem oss þynar Skepnur æn Eptertalna og Betalings sro rykuglega Forsorgar. Eñ vier hø þum Syndgast og vered oþacklæter/ Mettad oss eñ gleimt þier. O Herra Gud Myskuna oss/ og vert oss Nædugur j JEsu Nafne/ og j hñs Nafne bidium vier aller med einum Huga. DROttenn Gud/ giefdu oss goodañ og farsælañ Vetur. Afstyr þu Dioflen um/ so hañ hvorke Eytre Lofted/ nie grande Jørduñe edur Sioonum/ edur nockru ødru/ helldur ad vier mættum under þiñe Blessan Vakna og Sofna/ Sitia og Ganga/ Reysa og Rædslaga a Sioo og Lande/ Afstyr allre Ooran/ Hwngre og Drepsoott/ Hardindû Dyrtyd/ Landplægum/ Storme/ Skruggum/ Elldingum/ Snioo og Vatnsfloodum. Vertu hia oss Herra/ þviad Kvollda tekur og

a Dageñ lÿdur/ Vertu DROttefi vort Lioos/ sem alldrei undergein gur. Vertu Adstod Naudstøddum/ Frelse Fœrmdum/ Huggin Hrelldum/ Hugsvølun þeim Freystudu/ og Eilÿfþ Glede øllum Trwudum. Vñ oss med Glede Vetureñ ad wtenda/ og Sumarsine Blooma (þocknest þier svo leinge ad lœta oss lifa) aptur ad lÿta. Sierdeilis uñ oss / ad wtendudum vorum Lÿfsstundum/ Eilÿfs Lÿfs niootande ad verda/ fyrer þÿns Blessada Nafns saker/ Amen.

Andvarp Christeñar Mañeskiu/ under Andlœted.

DRottiñ minn allra sœtaste JEsu/ kom þu nu til mÿn/ og vert mier Nœdugur/ opna nu miñe Sœlu Dyrnar til Eilÿfs Lÿfs/ Amen. O JEsu/ lœt þiñ Sarheyta Blood-Sveyta/ er þu wthellter j Grasgardenum/ mykia nu miñ Sœrkallda Dauda Sveyta. O Herra JEsu/ medtak þu nu mÿna aumu Sœl/ hvoria eg fel j þÿnar Hendur/ Amen/ Amen.

ERRATA.

A 4. a Lijna 23. 120. les 110. C 2. b. L. 10. Gnds l. Guds. E 2 b L. 16. 110. l. 100. K 2. b L. 6. reitta/ l. rietta. L 2. a L. 19. Chtrstur/ l. Christur. P 4. a L. 19. Bænat hws/ l. Bænahws. O 3. b. L. 27. Hellagur/ l. herlegur. R. 2. b. L. 23. ltpanada/ l. ltpanda. Ibid. 4. b: L. 10. Idrast/ l. Iorar. T. 4. b. L. 31. 21/ l. 22. X 2. a. L. 28. 18. l. 38. Z 2. a. L. 9. 50/ l, 59. P 1. a. L. 5: 4/ l. 14. Ib. 3. b. L: 5. 33/ l. 38. Dd 2. b. L. 8. Surning/ l. Spurning. Ff 1. b. L. 17. Dan. 2. l. 7. Gg 4. b. L. 31. Hoopgørdum/ l. Hopgørdum. Hh 3. b. L. 25. æbwrd arsamur/ l. æbwdarsamur. Ii 2. a. L. 14. Potphars/ l. Potiphars. Ibi. 3. b. L: 25. 3. Joh. l. 1. Joh. Ibi. 4. a. L. 9. Ekskuleg/ l. Elskuleg. Ll. 4. a. L. 32. sk/ l. skal. Mm b. L. 21. Pariscarar/ l. Phariscarar. Nn b. L. 9. hioodande/ l. hliodande. Ibi. 3. a. L. 23. Hañ/ l. hañs/ Pp 3. b. L. 19. Napnaræcgra/ l. Napnpræcgra. Rr 2. a. L: 3. Elyp/ l: Eilyp.

ERRATA in APPENDICE.

B a. L. 19. Auda/ les Anda. Ibi. 2: b. L: 16. Skeinlingaña/ l. Skyrinkingaña. Ibi. 3: b: L. 6. Vñustu/ l. Vñusta. Ibi. 4. a. L. 9. Exod. 17. l. 37. E. 2. a. L. 18. tvent/ l. tvett. Ibi. 2. b. L. 23. meina/ l. meinar. H 3. b: L. 10. epter Strikeo setiest iñ/ Joh. I a. L. 30. Snarorpdanū Pæl/ l. Snarpordañ Paulum. Ibi. 3. a L. 31. Sterlegre/ les Sterklegre. K 3. a. L. 13. les/ hitt fyrer Gude/ eñ po j Gude. Ibid. 4 a L. 24. Forrææde/ l. Forræd.

Og hvad fleyra yfersiest hefur j Pryckinguñe/ er goodfws Lesare umbedeñ/ ad leidrietta og lesa j Mæled.

